

Geremia 1

1 Τὸ ῥῆμα τοῦ θεοῦ, ὃ ἐγένετο ἐπὶ Ἰερεμیان τὸν τοῦ Χελκίου ἐκ τῶν ἱερέων, ὃς κατῴκει ἐν Ἀναθωθ ἐν γῆ Βενιαμίν·
2 ὃς ἐγενῆθη λόγος τοῦ θεοῦ πρὸς αὐτὸν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσία υἱοῦ Ἀμώς βασιλέως Ἰουδα ἔτους τρισκαιδεκάτου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ·
3 καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωακίμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰουδα ἕως ἑνδεκάτου ἔτους Σεδεκία υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰουδα ἕως τῆς αἰχμαλωσίας Ἱερουσαλήμ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί.
4 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
5 Πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ ἐπίσταμαί σε καὶ πρὸ τοῦ σε ἐξελθεῖν ἐκ μῦτρας ἡγίακά σε, προφῆτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε.
6 καὶ εἶπα ὦ δέσποτα κύριε, ἰδοὺ οὐκ ἐπίσταμαι λαλεῖν, ὅτι νεώτερος ἐγὼ εἰμι.
7 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Μὴ λέγε ὅτι Νεώτερος ἐγὼ εἰμι, ὅτι πρὸς πάντας, οὐδὲ ἐὰν ἐξαποστείλω σε, πορεύσῃ, καὶ κατὰ πάντα, ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαί σοι, λαλῆσιν·
8 μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει κύριος.
9 καὶ ἐξέτεινεν κύριος τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς με καὶ ἤψατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Ἴδοὺ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου·
10 ἰδοὺ κατέστακά σε σῆμερον ἐπὶ ἔθνη καὶ βασιλείας ἐκρίζουν καὶ κατασκάπτειν καὶ ἀπολλύειν καὶ ἀνοικοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν.
11 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων Τί σὺ ὀράς, Ἰερεμιά; καὶ εἶπα Βακτηρίαν καρυῖνην.
12 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Καλῶς ἑώρακας, διότι ἐγγύγορα ἐγὼ ἐπὶ τοὺς λόγους μου τοῦ ποιῆσαι αὐτοῦς.
13 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με ἐκ δευτέρου λέγων Τί σὺ ὀράς; καὶ εἶπα Λέβητα ὑποκαίμενον, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου βορρᾶ.
14 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Ἀπὸ προσώπου βορρᾶ ἐκκαυθῆσεται τὰ κακὰ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.
15 διότι ἰδοὺ ἐγὼ συγκαλῶ πάσας τὰς βασιλείας ἀπὸ βορρᾶ τῆς γῆς, λέγει κύριος, καὶ ἤξουσιν καὶ θῆσουσιν ἕκαστος τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῶν πυλῶν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ τείχη τὰ κύκλω αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰουδα.
16 καὶ λαλῶ πρὸς αὐτοὺς μετὰ κρίσεως περὶ πάσης τῆς κακίας αὐτῶν, ὡς ἐγκατέλιπόν με καὶ ἔθυσαν θεοῖς ἄλλοτριῶν καὶ προσεκύνησαν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν.
17 καὶ σὺ περιζῶσαι τὴν ὀσφύν σου καὶ ἀνάστηθι καὶ εἰπὸν πρὸς αὐτοὺς πάντα, ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι· μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μηδὲ πτοηθῆς ἐναντίον αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει κύριος.
18 ἰδοὺ τέθεικά σε ἐν τῇ σῆμερον ἡμέρᾳ ὡς πόλιν ὄχυρὰν καὶ ὡς τείχος χαλκοῦν ὄχυρὸν ἅπασιν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα καὶ τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ καὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς.
19 καὶ πολεμῆσούσιν σε καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ, διότι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, εἶπεν κύριος.

Geremia 2

2 Καὶ εἶπεν Τάδε λέγει κύριος Ἐμῶσθην ἐλέους νεότητός σου καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου τοῦ ἐξακολουθήσαι σε τῷ ἁγίῳ Ἰσραὴλ, λέγει κύριος
3 ἅγιος Ἰσραὴλ. τῷ κυρίῳ ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ· πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὸν πλημμελῶσουσιν, κακὰ ἤξει ἐπ' αὐτούς, φησὶν κύριος.
4 ἀκούσατε λόγον κυρίου, οἶκος Ἰακωβ καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραὴλ.

5 τάδε λέγει κύριος Τί εὔροσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα, ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων καὶ ἐματαιώθησαν;
6 καὶ οὐκ εἶπαν Ποῦ ἐστὶν κύριος ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὁ καθοδηγῶν ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρῆμῳ ἐν γῆ ἀπείρῳ καὶ ἀβάτῳ, ἐν γῆ ἀνύδρῳ καὶ ἀκάρπῳ, ἐν γῆ, ἐν ἣ ἡ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ οὐθεν καὶ οὐ κατῴκησεν ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου;
7 καὶ εἰσῆγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον τοῦ φαγεῖν ὑμᾶς τοὺς καρπούς αὐτοῦ καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ· καὶ εἰσῆλθατε καὶ ἐμίανατε τὴν γῆν μου καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔθεσθε εἰς βδέλυγμα.
8 οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπαν Ποῦ ἐστὶν κύριος; καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου οὐκ ἠπίσταντό με, καὶ οἱ ποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμέ, καὶ οἱ προφῆται ἐπροφῆτεον τῇ Βααλ καὶ ὀπίσω ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν.
9 διὰ τοῦτο ἐτι κριθῶσμαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει κύριος, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἰῶν ὑμῶν κριθῶσμαι.
10 διότι διέλθετε εἰς νῆσους Χεττιμ καὶ ἴδετε, καὶ εἰς Κηδάρ ἀποστείλατε καὶ νοῦσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε εἰ γέγονεν τοιαῦτα.
11 εἰ ἀλλάζονται ἔθνη θεοὺς αὐτῶν; καὶ οὔτοι οὐκ εἰσὶν θεοί. ὁ δὲ λαός μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ὠφελήθησονται.
12 ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλείον σφόδρα, λέγει κύριος.
13 ὅτι δύο πονηρὰ ἐποίησεν ὁ λαός μου· ἐμέ ἐγκατέλιπον, πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὤρυξαν ἐαυτοῖς λάκκους συντετριμμένους, οἱ οὐ δυνῶσονται ὕδωρ συνέχειν.
14 Μὴ δοῦλός ἐστιν Ἰσραὴλ ἢ οἰκογενῆς ἐστὶν; διὰ τί εἰς προνομήν ἐγένετο;
15 ἐπ' αὐτὸν ὠρύνοντο λέοντες καὶ ἔδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, οἱ ἔταξαν τὴν γῆν αὐτοῦ εἰς ἔρημον, καὶ αἱ πόλεις αὐτοῦ κατεσκάφησαν παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι.
16 καὶ υἱοὶ Μήμεως καὶ Ταφνας ἔγνωσάν σε καὶ κατέπαιζόν σου.
17 οὐχὶ ταῦτα ἐποίησέν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ; λέγει κύριος ὁ θεός σου.
18 καὶ νῦν τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Αἰγύπτου τοῦ πιεῖν ὕδωρ Γηων; καὶ τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Ἀσσυρίων τοῦ πιεῖν ὕδωρ ποταμῶν;
19 παιδεύσει σε ἡ ἀποστασία σου, καὶ ἡ κακία σου ἐλέγξει σε· καὶ γινώθι καὶ ἰδὲ ὅτι πικρὸν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ, λέγει κύριος ὁ θεός σου· καὶ οὐκ εὐδόκησα ἐπὶ σοί, λέγει κύριος ὁ θεός σου.
20 ὅτι ἀπ' αἰῶνος συνέτριψας τὸν ζυγόν σου, διέσπασας τοὺς δεσμούς σου καὶ εἶπας Οὐ δουλεύσω, ἀλλὰ πορεύσομαι ἐπὶ πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου κατασκίου, ἐκεῖ διαχυθῶμαι ἐν τῇ πορείᾳ μου.
21 ἐγὼ δὲ ἐφύτευσά σε ἄμπελον καρποφόρον πᾶσαν ἀληθινῶν· πῶς ἐστράφης εἰς πικρίαν, ἢ ἄμπελος ἢ ἄλλοτρία;
22 ἐὰν ἀποπλύνῃ ἐν νίτρῳ καὶ πληθύνῃς σεαυτῇ πόαν, κεκηλίδωσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σου ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει κύριος.
23 πῶς ἐρεῖς Οὐκ ἐμίανθην καὶ ὀπίσω τῆς Βααλ οὐκ ἐπορεύθην; ἰδὲ τὰς ὁδοὺς σου ἐν τῷ πολυανδρίῳ καὶ γινώθι τί ἐποίησας. ὅψε φωνὴ αὐτῆς ὠλόλυξεν, τὰς ὁδοὺς αὐτῆς
24 ἐπλάτυνεν ἐφ' ὕδατα ἐρῆμου, ἐν ἐπιθυμίαις ψυχῆς αὐτῆς ἐπνευματοφορεῖτο, παρεδόθη· τίς ἐπιστρέψει αὐτῆν; πάντες οἱ ζητοῦντες αὐτὴν οὐ κοπιᾶσουσιν, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς εὐρῶσουσιν αὐτῆν.
25 ἀπόστρεψον τὸν πόδα σου ἀπὸ ὁδοῦ τραχείας καὶ τὸν φάρυγγά σου ἀπὸ δίψου. ἢ δὲ εἶπεν Ἀνδριόθμῳ· ὅτι ἡγαπῶν κεί ἀλλοτρίους καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἐπορεύετο.
26 ὡς αἰσχρὴν κλέπτου ὅταν ἀλῶ, οὕτως αἰσχυνθῶσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν.

27 τῷ ξύλῳ εἶπαν ὅτι Πατῆρ μου εἶ σύ, καὶ τῷ λίθῳ Σὺ ἐγέννησάς με, καὶ ἔστρεψαν ἐπ' ἐμὲ νῶτα καὶ οὐ πρόσωπα αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν ἐροῦσιν Ἀνάστα καὶ σώσον ἡμᾶς.
 28 καὶ ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ σου, οὓς ἐποίησας σεαυτῷ; εἰ ἀναστῆσονται καὶ σώσουσίν σε ἐν καιρῷ τῆς κακώσεώς σου; ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου ἦσαν θεοὶ σου, Ἰουδα, καὶ κατ' ἀριθμὸν διόδων τῆς Ἱερουσαλημ ἔθυον τῇ Βααλ.
 29 ἵνα τί λαλεῖτε πρὸς με; πάντες ὑμεῖς ἠσεβῆσατε καὶ πάντες ὑμεῖς ἠνομήσατε εἰς ἐμέ, λέγει κύριος.
 30 μάτην ἐπάταξα τὰ τέκνα ὑμῶν, παιδεῖαν οὐκ ἐδέξασθε· μάχαιρα κατέφαγεν τοὺς προφῆτας ὑμῶν ὡς λέων ὀλεθρευῶν, καὶ οὐκ ἐφοβήθητε.
 31 ἀκούσατε λόγον κυρίου· Τάδε λέγει κύριος Μὴ ἔρημος ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ ἢ γῆ κεχερωμένη; διὰ τί εἶπεν ὁ λαός μου Οὐ κυριευθησόμεθα καὶ οὐχ ἤξομεν πρὸς σέ ἔτι;
 32 μὴ ἐπιλῆσεται νόμῳ τὸν κόσμον αὐτῆς καὶ παρθένος τὴν στηθοδεσμίδα αὐτῆς; ὁ δὲ λαός μου ἐπελάθετό μου ἡμέρας, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.
 33 τί ἔτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις ἐν ταῖς ὁδοῖς σου τοῦ ζητήσαι ἀγάπησιν; οὐχ οὕτως, ἀλλὰ καὶ σὺ ἐπονηρεύσω τοῦ μιᾶναι τὰς ὁδοὺς σου.
 34 καὶ ἐν ταῖς χερσίν σου εὐρέθησαν αἵματα ψυχῶν ἀθῶων· οὐκ ἐν διορύγμασιν εὔρον αὐτούς, ἀλλ' ἐπὶ πάσῃ δρυί.
 35 καὶ εἶπας Ἀθῶός εἰμι, ἀλλὰ ἀποστραφῆτω ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ. ἰδοὺ ἐγὼ κρίνομαι πρὸς σέ ἐν τῷ λέγειν σε Οὐχ ἤμαρτον.
 36 τί κατεφρόνησας σφόδρα τοῦ δευτερώσαι τὰς ὁδοὺς σου; καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου καταισχυνῆσθαι, καθὼς κατησχύνθης ἀπὸ Ἀσσοῦρ.
 37 ὅτι καὶ ἐντεῦθεν ἐξελεύσῃ, καὶ αἱ χεῖρές σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου· ὅτι ἀπόσωτο κύριος τὴν ἐλπίδα σου, καὶ οὐκ εὐδοθήσῃ ἐν αὐτῇ.

Geremia 3

1 Ἐὰν ἐξαποστείλῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ καὶ γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ, μὴ ἀνακάμπουσα ἀνακάμψει πρὸς αὐτὸν ἔτι; οὐ μαινομένη μιανθῆσεται ἢ γυνὴ ἐκείνη; καὶ σὺ ἐξεπόρνευσας ἐν ποιμέσιν πολλοῖς· καὶ ἀνέκαμπτες πρὸς με; λέγει κύριος.
 2 Ὡρον εἰς εὐθείαν τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδέ· ποῦ οὐχὶ ἐξεφύρθησ; ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐκάθισας αὐτοῖς ὡσεὶ κορώνῃ ἐρημουμένη καὶ ἐμίανας τὴν γῆν ἐν ταῖς πορνείαις σου καὶ ἐν ταῖς κακίαις σου.
 3 καὶ ἔσχες ποιμένας πολλοὺς εἰς πρόσκομμα σεαυτῆ· ὄψις πόρνης ἐγένετό σοι, ἀπηναισχύντησας πρὸς πάντας.
 4 οὐχ ὡς οἶκόν με ἐκάλεσας καὶ πατέρα καὶ ἀρχηγὸν τῆς παρθενίας σου;
 5 μὴ διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἢ διαφυλαχθῆσεται εἰς νεῖκος; ἰδοὺ ἐλάλησας καὶ ἐποίησας τὰ πονηρὰ ταῦτα καὶ ἠδυνάσθησ.
 6 Καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσὶα τοῦ βασιλέως Εἰδες ἃ ἐποίησέν μοι ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ· ἐπορεύθησαν ἐπὶ πᾶν ὄρος ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἁλσώδους καὶ ἐπόρνευσαν ἐκεῖ.
 7 καὶ εἶπα μετὰ τὸ πορνεῦσαι αὐτὴν ταῦτα πάντα Πρὸς με ἀνάστρεψον, καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν· καὶ εἶδεν τὴν ἀσυνθεσίαν αὐτῆς ἢ ἀσύνθετος Ἰουδα.
 8 καὶ εἶδον διότι περὶ πάντων ὧν κατελῆμθη ἐν οἷς ἐμοιχάτο ἢ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξαπέστειλα αὐτὴν καὶ ἔδωκα αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς· καὶ οὐκ ἐφοβήθη ἢ ἀσύνθετος Ἰουδα καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπόρνευσεν καὶ αὐτῆ.
 9 καὶ ἐγένετο εἰς οὐθὲν ἢ πορνεία αὐτῆς, καὶ ἐμοίχευσεν τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον.

10 καὶ ἐν πᾶσιν τούτοις οὐκ ἐπεστράφη πρὸς με ἢ ἀσύνθετος Ἰουδα ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ ψεύδει.

11 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Ἐδικαίωσεν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἀσυνθέτου Ἰουδα.
 12 πορεύου καὶ ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους πρὸς βορρᾶν καὶ ἔρειξ Ἐπιστράφητι πρὸς με, ἢ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ, λέγει κύριος, καὶ οὐ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς· ὅτι ἐλεῶμαι ἐγὼ εἰμι, λέγει κύριος, καὶ οὐ μνησῶ ὑμῖν εἰς τὸν αἰῶνα.
 13 πλὴν γνῶθι τὴν ἀδικίαν σου, ὅτι εἰς κύριον τὸν θεόν σου ἠσεβήσας καὶ διέχεας τὰς ὁδοὺς σου εἰς ἄλλοτρίους ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἁλσώδους, τῆς δὲ φωνῆς μου οὐχ ὑπῆκουσας, λέγει κύριος.
 14 ἐπιστράφητε, υἱοὶ ἀφεστηκότες, λέγει κύριος, διότι ἐγὼ κατακυριεύσω ὑμῶν καὶ λῆμψομαι ὑμᾶς ἕνα ἐκ πόλεως καὶ δύο ἐκ πατριᾶς καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς Σιω
 15 καὶ δώσω ὑμῖν ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν μου, καὶ ποιμανοῦσιν ὑμᾶς ποιμαίνοντες μετ' ἐπιστῆμης.
 16 καὶ ἔσται ἐὰν πληθυνθῆτε καὶ αὐξηθῆτε ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει κύριος, οὐκ ἐροῦσιν ἔτι Κιβωτὸς διαθήκης ἁγίου Ἰσραὴλ, οὐκ ἀναβῆσεται ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ὀνομασθήσεται οὐδὲ ἐπισκεφθήσεται καὶ οὐ ποιηθήσεται ἔτι.
 17 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καλέσουσιν τὴν Ἱερουσαλημ Θρόνος κυρίου, καὶ συναχθήσονται εἰς αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη καὶ οὐ πορεύονται ἔτι ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρᾶς.
 18 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνελεύονται οἶκος Ἰουδα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἤξουσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν ἐπὶ τὴν γῆν, ἣν κατεκληρονόμησα τοὺς πατέρας αὐτῶν.
 19 καὶ ἐγὼ εἶπα Γένοιτο, κύριε· ὅτι τάξω σε εἰς τέκνα καὶ δώσω σοι γῆν ἐκλεκτὴν κληρονομίαν θεοῦ παντοκράτορος ἐθνῶν· καὶ εἶπα Πατέρα καλέσετε με καὶ ἀπ' ἐμοῦ οὐκ ἀποστραφῆσεσθε.
 20 πλὴν ὡς ἀθετεῖ γυνὴ εἰς τὸν συνόντα αὐτῇ, οὕτως ἠθέτησεν εἰς ἐμὲ οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει κύριος.
 21 φωνὴ ἐκ χειλέων ἠκούσθη κλαυθμοῦ καὶ δεῖσεως υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι ἠδίκησαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ἐπελάθοντο θεοῦ ἁγίου αὐτῶν.
 22 ἐπιστράφητε, υἱοὶ ἐπιστρέφοντες, καὶ ἰάσομαι τὰ συντρίμματα ὑμῶν. ἰδοὺ δοῦλοι ἡμεῖς ἐσόμεθά σοι, ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἶ.
 23 ὄντως εἰς ψεῦδος ἦσαν οἱ βουνοὶ καὶ ἡ δύναμις τῶν ὀρέων, πλὴν διὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἢ σωτηρία τοῦ Ἰσραὴλ.
 24 ἢ δὲ αἰσχύνῃ κατανάλωσεν τοὺς μόχθους τῶν πατέρων ἡμῶν ἀπὸ νεότητος ἡμῶν, τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς μόσχους αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν.
 25 ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ αἰσχύνῃ ἡμῶν, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς ἢ ἀτιμία ἡμῶν, διότι ἐναντι τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἠμάρτομεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀπὸ νεότητος ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐχ ὑπηκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

Geremia 4

1 Ἐὰν ἐπιστραφῇ Ἰσραὴλ, λέγει κύριος, πρὸς με ἐπιστραφῆσεται· ἐὰν περιέλῃ τὰ βδελύγματα αὐτοῦ ἐκ στόματος αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου μου εὐλαβηθῇ
 2 καὶ ὁμολῇ Ζῆ κύριος μετὰ ἀληθείας καὶ ἐν κρίσει καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ εὐλόγησουσιν ἐν αὐτῇ ἔθνη καὶ ἐν αὐτῷ ἀνέσουσιν τῷ θεῷ ἐν Ἱερουσαλημ.
 3 ὅτι τάδε λέγει κύριος τοῖς ἀνδράσιν Ἰουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλημ Νεώσατε ἑαυτοῖς νεώματα καὶ μὴ σπεῖρητε ἐπ' ἀκάνθαις.
 4 περιτμήθητε τῷ θεῷ ὑμῶν καὶ περιτέμεσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, ἄνδρες Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες

Ιερουσαλημ, μὴ ἐξέβληθι ὡς πύρ ὁ θυμὸς μου καὶ ἐκκαυθῆσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσεων ἀπὸ προσώπου πονηρίας ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν.

5 Ἀναγγείλατε ἐν τῷ Ιουδα, καὶ ἀκουσθῶτω ἐν Ιερουσαλημ· εἶπατε Σημάνατε ἐπὶ τῆς γῆς σάλπιγγι καὶ κεκράζετε μέγα· εἶπατε Συνάχθητε καὶ εἰσέλθαμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς τειχῶν.

6 ἀναλαμβάνοντες φεύγετε εἰς Σιών· σπεύσατε μὴ στήτε, ὅτι κακὰ ἐγὼ ἐπάγω ἀπὸ βορρᾶ καὶ συντριβὴν μεγάλην.

7 ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ, ἐξολεθρευθῶν ἔθνη ἐξῆρην καὶ ἐξήλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τοῦ θεῖναι τὴν γῆν εἰς ἐρῶσιν, καὶ πόλεις καθαιρεθῶσονται παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς.

8 ἐπὶ τούτοις περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε καὶ ἀλαλάξατε, διότι οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς κυρίου ἀπὸ ὑμῶν.

9 καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει κύριος, ἀπολείπεται ἡ καρδιά τοῦ βασιλέως καὶ ἡ καρδιά τῶν ἀρχόντων, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκστῶσονται, καὶ οἱ προφῆται θαυμάσονται.

10 καὶ εἶπα Ὁ δέσποτα κύριε, ἅρα γε ἀπατῶν ἠπάτησας τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν Ιερουσαλημ λέγων Εἰρήνη ἔσται ὑμῖν, καὶ ἰδοὺ ἦψατο ἡ μάχαιρα ἕως τῆς ψυχῆς αὐτῶν.

11 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐροῦσιν τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τῇ Ιερουσαλημ Πνεῦμα πλανήσεως ἐν τῇ ἐρῶ, ὁδὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου οὐκ εἰς καθαρὸν οὐδ' εἰς ἅγιον.

12 πνεῦμα πληρώσεως ἤξει μοι· νῦν δὲ ἐγὼ λαλῶ κρίματα πρὸς αὐτούς.

13 ἰδοὺ ὡς νεφέλη ἀναβῆσεται, καὶ ὡς καταγίγισ τὰ ἄρματα αὐτοῦ, κουφότεροι ἀετῶν οἱ ἵπποι αὐτοῦ· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι ταλαιπωροῦμεν.

14 ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου, Ιερουσαλημ, ἵνα σωθῆς· ἕως πότε ὑπάρξουσιν ἐν σοὶ διαλογισμοὶ πόνων σου;

15 διότι φωνὴ ἀναγγέλλοντος ἐκ Δαν ἤξει, καὶ ἀκουσθῆσεται πόνος ἐξ ὄρους Εφραιμ.

16 ἀναμῖνατε ἔθνη Ἰδοὺ ἦκασιν· ἀναγγείλατε ἐν Ιερουσαλημ Συστροφαι ἔρχονται ἐκ γῆς μακρόθεν καὶ ἔδωκαν ἐπὶ τὰς πόλεις Ιουδα φωνὴν αὐτῶν.

17 ὡς φυλάσσουντες ἄγρον ἐγένοντο ἐπ' αὐτὴν κύκλω, ὅτι ἔμοδ' ἠμέλησας, λέγει κύριος.

18 αἱ ὁδοί σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου ἐποίησαν ταυτά σοι· αὕτη ἡ κακία σου, ὅτι πικρά, ὅτι ἦψατο ἕως τῆς καρδίας σου.

19 τὴν κοιλίαν μου τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου· μαιμάσσει ἡ ψυχὴ μου, σπαράσσειται ἡ καρδία μου, οὐ σιωπῶσμαι, ὅτι φωνὴν σάλπιγγος ἤκουσεν ἡ ψυχὴ μου, κραυγὴν πολέμου.

20 καὶ ταλαιπωρίαν συντριμμὸν ἐπικαλεῖται, ὅτι τεταλαιπώρηκεν πᾶσα ἡ γῆ· ἄφνω τεταλαιπώρηκεν ἡ σκηνή, διεσπάσθησαν αἱ δέρριες μου.

21 ἕως πότε ὄψομαι φεύγοντας ἀκούων φωνὴν σαλπύγγων;

22 διότι οἱ ἠγούμενοι τοῦ λαοῦ μου ἐμὲ οὐκ ἤδεισαν, υἱοὶ ἀφρονεῖ εἰσιν καὶ οὐ συνετοί· σοφοὶ εἰσιν τοῦ κακοποιήσαι, τὸ δὲ καλῶς ποιήσαι οὐκ ἐπέγνωσαν.

23 ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ οὐθέν, καὶ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οὐκ ἦν τὰ φῶτα αὐτοῦ·

24 εἶδον τὰ ὄρη, καὶ ἦν τρέμοντα, καὶ πάντας τοὺς βουνοὺς ταρασσομένουσ·

25 ἐπέβλεψα, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἄνθρωπος, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπτοεῖτο·

26 εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὁ Κάρμηλος ἔρημος, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις ἐμπεπυρισμέναι πυρὶ ἀπὸ προσώπου κυρίου, καὶ ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἠφανίσθησαν.

27 τάδε λέγει κύριος Ἐρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ, συντέλειαν δὲ οὐ μὴ ποιῶσ·

28 ἐπὶ τούτοις πενθεῖτω ἡ γῆ, καὶ συσκοτασάτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, διότι ἐλάλησα καὶ οὐ μετανοῶσ· ὠρμησα καὶ οὐκ ἀποστρέψω ἀπ' αὐτῆς.

29 ἀπὸ φωνῆς ἰπέως καὶ ἐντεταμένου τόξου ἀνεχώρησεν πᾶσα χώρα· εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπλάγια καὶ εἰς τὰ ἄλση ἐκρύβησαν καὶ ἐπὶ τὰς πέτρας ἀνέβησαν·

πᾶσα πόλις ἐγκατελείφθη, οὐ κατοικεῖ ἐν αὐταῖς ἄνθρωπος.

30 καὶ σὺ τί ποιῶσεις, ἐὰν περιβάλλῃ κόκκινον καὶ κοσμήσῃ κόσμῳ χρυσῷ καὶ ἐὰν ἐγγρίσῃ στίβι τοὺς ὀφθαλμούς σου; εἰς μάτην ὁ ὠραϊσμός σου· ἀπώσαντό σε οἱ ἐρασταὶ σου, τὴν ψυχὴν σου ζητοῦσιν.

31 ὅτι φωνὴν ὡς ὠδινούσης ἤκουσα, τοῦ στεναγμοῦ σου ὡς πρωτοτοκούσης, φωνὴ θυγατρὸς Σιών· ἐκλυθῆσεται καὶ παρῶσει τὰς χεῖρας αὐτῆς Οἴμμοι ἐγὼ, ὅτι ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τοῖς ἀνηρημένοις.

Geremia 5

1 Περιδράμετε ἐν ταῖς ὁδοῖς Ιερουσαλημ καὶ ἴδετε καὶ γνῶτε καὶ ζητήσατε ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, ἐὰν εὕρητε ἄνδρα, εἰ ἔστιν ποιῶν κρίμα καὶ ζητῶν πίστιν, καὶ ἴλωσ ἔσομαι αὐτοῖς, λέγει κύριος.

2 Ζῆ κύριος, λέγουσιν· διὰ τοῦτο οὐκ ἐπὶ ψεύδεσιν ὁμνύουσιν;

3 κύριε, οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς πίστιν· ἐμαστίγωσας αὐτούς, καὶ οὐκ ἐπόνεσαν· συντέλεσας αὐτούς, καὶ οὐκ ἠθέλησαν δέξασθαι παιδείαν· ἐστερέωσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπὲρ πέτραν καὶ οὐκ ἠθέλησαν ἐπιστραφῆναι.

4 καὶ ἐγὼ εἶπα Ἴσως πτωχοὶ εἰσιν, διότι οὐκ ἐδυνάσθησαν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν ὁδὸν κυρίου καὶ κρίσιν θεοῦ·

5 πορεύσομαι πρὸς τοὺς ἄδρους καὶ λαλήσω αὐτοῖς, ὅτι αὐτοὶ ἐπέγνωσαν ὁδὸν κυρίου καὶ κρίσιν θεοῦ· καὶ ἰδοὺ ὁμοθυμαδὸν συνέτριψαν ζυγόν, διέρρηξαν δεσμούς.

6 διὰ τοῦτο ἔπαισεν αὐτούς λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ, καὶ λύκος ἕως τῶν οἰκιῶν ὠλέθηρυσεν αὐτούς, καὶ πάρδαλις ἐγρηγόρησεν ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν· πάντες οἱ ἐκπορευόμενοι ἀπ' αὐτῶν θηρευθῶσονται, ὅτι ἐπλήθυναν ἀσεβείας αὐτῶν, ἴσχυσαν ἐν ταῖς ἀποστροφαῖς αὐτῶν.

7 ποῖα τούτων ἴλωσ γένομαί σοι; οἱ υἱοὶ σου ἐγκατέλιπόν με καὶ ὤμνουν ἐν τοῖς οὐκοῖσιν θεοῖσ· καὶ ἐχώρτασα αὐτούς, καὶ ἐμοιχῶντο καὶ ἐν οἴκοις πορνῶν κατέλυον.

8 ἵπποι θηλυμανεῖς ἐγενήθησαν, ἕκαστος ἐπὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐχρεμέτιζον.

9 μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι; λέγει κύριος· ἢ ἐν ἔθνει τοιούτῳ οὐκ ἐκδικῶσει ἡ ψυχὴ μου;

10 ἀνάβητε ἐπὶ τοὺς προμαχῶνας αὐτῆς καὶ κατασκάψατε, συντέλειαν δὲ μὴ ποιῶσθε· ὑπολίπεσθε τὰ ὑποστηρίγματα αὐτῆς, ὅτι τοῦ κυρίου εἰσιν.

11 ὅτι ἀθετῶν ἠθέτησεν εἰς ἐμέ, λέγει κύριος, οἶκος Ισραηλ καὶ οἶκος Ιουδα.

12 ἐψεύσαντο τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν καὶ εἶπαν Οὐκ ἔστιν ταῦτα· οὐχ ἤξει ἐφ' ἡμᾶς κακὰ, καὶ μάχαιραν καὶ λιμὸν οὐκ ὀψόμεθα·

13 οἱ προφῆται ἡμῶν ἦσαν εἰς ἄνεμον, καὶ λόγος κυρίου οὐχ ἠπῆρχεν ἐν αὐτοῖσ· οὕτως ἔσται αὐτοῖς.

14 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ Ἀνθ' ὧν ἐλάλησατε τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου πύρ καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ξύλα, καὶ καταφάγεται αὐτούς.

15 ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ἔθνος πόρρωθεν, οἶκος Ισραηλ, λέγει κύριος, ἔθνος, οὐ οὐκ ἀκούση τῆς φωνῆς τῆς γλώσσης αὐτοῦ·

16 πάντες ἰσχυροὶ

17 καὶ κατέδονται τὸν θειρισμὸν ὑμῶν καὶ τοὺς ἄρτους ὑμῶν καὶ κατέδονται τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν καὶ κατέδονται τὰ πρόβατα ὑμῶν καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν καὶ κατέδονται τοὺς ἄμπελώνας ὑμῶν καὶ τοὺς συκῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς ἐλαιώνας ὑμῶν· καὶ ἀλοῦσουςιν τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς ὑμῶν, ἐφ' αἷς ὑμεῖς πεποιθήατε ἐπ' αὐταῖς, ἐν ῥομφαίᾳ.

18 καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει κύριος ὁ θεὸς σου, οὐ μὴ ποιῶσ ὑμᾶς εἰς συντέλειαν.

19 καὶ ἔσται ὅταν εἴπητε Τίνος ἕνεκεν ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν ἅπαντα ταῦτα; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖσ· Ἀνθ'

ὧν ἐδουλεύσατε θεοῖς ἄλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὕτως δουλεύετε ἄλλοτρίοις ἐν γῇ οὐχ ὑμῶν.

20 ἀναγγείλατε ταῦτα εἰς τὸν οἶκον Ἰακωβ, καὶ ἀκουσθῶ ἐν τῷ Ἰουδα.

21 ἀκούσατε δὴ ταῦτα, λαὸς μωρὸς καὶ ἀκάρδιος, ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς καὶ οὐ βλέπουσιν, ὦτα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀκούουσιν.

22 μὴ ἐμὲ οὐ φοβηθῆσθε; λέγει κύριος, ἢ ἀπὸ προσώπου μου οὐκ εὐλαβηθῆσθε; τὸν τάξαντα ἄμμον ὄριον τῆ θαλάσσης, πρόσταγμα αἰώνιον, καὶ οὐχ ὑπερβῆσται αὐτό, καὶ ταραχθῆσται καὶ οὐ δυνῆσται, καὶ ἡχῆσουσιν τὰ κύματα αὐτῆς καὶ οὐχ ὑπερβῆσται αὐτό.

23 τῷ δὲ λαῷ τούτῳ ἐγενῆθη καρδία ἀνῆκουστος καὶ ἀπειθῆς, καὶ ἐξέκλιναν καὶ ἀπῆλθον.

24 καὶ οὐκ εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν Φοβηθῶμεν δὴ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν τὸν δίδόντα ἡμῖν ὑπερῶν πρόμιον καὶ ὄψμιον κατὰ καιρὸν πληρώσεως προστάγματος θερισμοῦ καὶ ἐφύλαξεν ἡμῖν.

25 αἱ ἀνομίαι ὑμῶν ἐξέκλιναν ταῦτα, καὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ἀπέστησαν τὰ ἀγαθὰ ἀφ' ὑμῶν.

26 ὅτι εὐρέθησαν ἐν τῷ λαῷ μου ἀσεβεῖς καὶ παγίδας ἔστησαν διαφθεῖραι ἄνδρας καὶ συνελαμβάνουσαν.

27 ὡς παγὶς ἐφεσταμένη πλῆρης πετεινῶν, οὕτως οἱ οἴκοι αὐτῶν πλῆρεις δόλου· διὰ τοῦτο ἐμεγαλύνθησαν καὶ ἐπλούτησαν.

28 καὶ παρέβησαν κρίσιν, οὐκ ἔκριναν κρίσιν ὀρφανῶν καὶ κρίσιν χῆρας οὐκ ἔκρινον.

29 μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέβομαι; λέγει κύριος, ἢ ἐν ἔθνει τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικῆσεται ἡ ψυχὴ μου;

30 ἔκστασις καὶ φρικτὰ ἐγενῆθη ἐπὶ τῆς γῆς.

31 οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἄδικα, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπεκρότησαν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ὁ λαὸς μου ἠγάπησεν οὕτως· καὶ τί ποιῆσετε εἰς τὰ μετὰ ταῦτα;

Geremia 6

1 Ἐνισχύσατε, υἱοὶ Βενιαμὴν, ἐκ μέσου τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν θεκουε σημάνετε σάλπιγγι καὶ ὑπερβαίθαρχμα ἄρατε σημεῖον, ὅτι κακὰ ἐκκέκυφεν ἀπὸ βορρᾶ, καὶ συντριβὴ μεγάλη γίνεται,

2 καὶ ἀφαιρεθῆσεται τὸ ὕψος σου, θύγατερ Σιών.

3 εἰς αὐτὴν ἤξουσιν ποιμένες καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν καὶ πῆξουσιν ἐπ' αὐτὴν σκηναὶ κύκλω καὶ ποιμανοῦσιν ἕκαστος τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

4 παρασκευάσασθε ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον, ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν μεσημβρίας· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι κέκλικεν ἡ ἡμέρα, ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ σκιαὶ τῆς ἑσπέρας.

5 ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐν τῇ νυκτὶ καὶ διαφθείρωμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς.

6 ὅτι τάδε λέγει κύριος Ἐκκοψόν τὰ ξύλα αὐτῆς, ἔκχεον ἐπὶ Ἱερουσαλήμ δύναμιν ὡς πόλις ψευδῆς, ὅλη καταδυναστεία ἐν αὐτῇ.

7 ὡς ψύχει λάκκος ὕδωρ, οὕτως ψύχει κακία αὐτῆς· ἀσέβεια καὶ τάλαιπωρία ἀκουσθῆσεται ἐν αὐτῇ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς διὰ παντός· πόνω καὶ μάστιγι

8 παιδευθῆσθαι, Ἱερουσαλήμ, μὴ ἀποστή ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ σοῦ, μὴ ποιῶ σε ἄβατον γῆν ἥτις οὐ κατοικηθῆσεται.

9 ὅτι τάδε λέγει κύριος Καλαμᾶσθε καλαμᾶσθε ὡς ἄμπελον τὰ κατάλοιπα τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπιστρέψατε ὡς ὁ τρυγῶν ἐπὶ τὸν κάρταλλον αὐτοῦ.

10 πρὸς τίνα λαλῶ καὶ διαμαρτύρωμαι, καὶ ἀκούσεται; ἰδοὺ ἀπερίτμητα τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ οὐ δύνανται ἀκοῦειν· ἰδοὺ τὸ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ὄνειδισμόν, οὐ μὴ βουλευθῶσιν αὐτὸ ἀκοῦσαι.

11 καὶ τὸν θυμὸν μου ἐπλησα καὶ ἐπέσχον καὶ οὐ συνετέλεσα αὐτοῦ· ἐκθεῶ ἐπὶ νῦν ἐξῶθεν καὶ ἐπὶ συναγωγὴν νεανίσκων ἅμα, ὅτι ἀνὴρ καὶ γυνὴ συλλημφθῆσονται, πρεσβύτερος μετὰ πλῆρους ἡμερῶν

12 καὶ μεταστραφῆσονται αἱ οἰκίαι αὐτῶν εἰς ἑτέρους, ἀγροὶ καὶ αἱ γυναικες αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό, ὅτι ἐκτενώ τὴν χειρὰ μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην, λέγει κύριος.

13 ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου πάντες συνετέλεσαντο ἄνομα, ἀπὸ ἱερέως καὶ ἕως ψευδοπροφῆτου πάντες ἐποίησαν ψευδῆ.

14 καὶ ἰώντο τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ μου ἐξουθενούντες καὶ λέγοντες Εἰρήνη εἰρήνη· καὶ ποῦ ἐστὶν εἰρήνη;

15 κατησχύνθησαν, ὅτι ἐξελίποσαν· καὶ οὐδ' ὡς καταισχυνόμενοι κατησχύνθησαν καὶ τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν. διὰ τοῦτο πεσοῦνται ἐν τῇ πτώσει αὐτῶν καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολούνται, εἶπεν κύριος.

16 τάδε λέγει κύριος Στήτε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς καὶ ἴδετε, καὶ ἑρωτῆσατε τῖβους κυρίου αἰωνίους καὶ ἴδετε, ποία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθῆ, καὶ βαδίσετε ἐν αὐτῇ, καὶ εὐρῆσετε ἀγνισμόν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· καὶ εἶπαν Οὐ πορευσόμεθα.

17 κατέστακα ἐφ' ὑμᾶς σκοπούς, ἀκούσατε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος· καὶ εἶπαν Οὐκ ἀκουσόμεθα.

18 διὰ τοῦτο ἤκουσαν τὰ ἔθνη καὶ οἱ ποιμαίνοντες τὰ ποίμνια αὐτῶν.

19 ἄκουε, γῆ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον κακὰ, τὸν καρπὸν ἀποστροφῆς αὐτῶν· ὅτι τῶν λόγων μου οὐ προσέσχον καὶ τὸν νόμον μου ἀπάσαντο.

20 ἵνα τί μοι λίβανον ἐκ Σαβα φέρετε καὶ κιννάμωμον ἐκ γῆς μακρόθεν; τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν οὐκ εἰσὶν δεκτά, καὶ αἱ θυσίαι ὑμῶν οὐχ ἠδυνάν μοι.

21 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον ἀσθένειαν, καὶ ἀσθενῆσουσιν ἐν αὐτῇ πότερες καὶ υἱοὶ ἅμα, γείτων καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ ἀπολούνται.

22 τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ, καὶ ἔθνη ἐξεγερθῆσεται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς·

23 τόξον καὶ ζιβύνην κρατῆσουσιν, ἰταμός ἐστὶν καὶ οὐκ ἔλεῖσεται, φωνὴ αὐτοῦ ὡς θάλασσα κυμαίνουσα, ἐφ' ἵπποις καὶ ἄρμασιν παρατάσσεται ὡς πύρ εἰς πόλεμον πρὸς σέ, θύγατερ Σιών.

24 ἠκούσαμεν τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, παρελύθησαν αἱ χεῖρες ἡμῶν, θλίψις κατέσχευεν ἡμᾶς, ὠδίνες ὡς τικτούσης.

25 μὴ ἐκπορεύεσθε εἰς ἀγρὸν καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς μὴ βαδίσετε, ὅτι ῥομφαία τῶν ἐχθρῶν παροικεῖ κυκλόθεν.

26 θύγατερ λαοῦ μου, περιζῶσαι σάκκον, κατάπασαι ἐν σποδῷ, πένθος ἀγαπητοῦ ποιῆσαι σεαυτῇ, κοπετὸν οἰκτρόν, ὅτι ἐξαίφνης ἤξει τάλαιπωρία ἐφ' ὑμᾶς.

27 δοκιμαστὴν δέδωκά σε ἐν λαοῖς δοκιμασμένοις, καὶ γνώση με ἐν τῷ δοκιμάσει με τὴν ὁδὸν αὐτῶν·

28 πάντες ἀνῆκοι, πορευόμενοι σκολιῶς, χαλκὸς καὶ σίδηρος, πάντες διεφθαρμένοι εἰσίν.

29 ἐξέλιπεν φουσητὴρ ἀπὸ πυρός, ἐξέλιπεν μόλιβος· εἰς κενὸν ἀργυροκόπος ἀργυροκοπεῖ, πονηρία αὐτῶν οὐκ ἐτάκη.

30 ἀργύριον ἀποδοκιμασμένον καλέσατε αὐτούς, ὅτι ἀπεδοκίμασεν αὐτούς κύριος.

Geremia 7

2 Ἀκούσατε λόγον κυρίου, πᾶσα ἡ Ἰουδαία·

3 τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Διορθῶσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ κατοικίῳ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

4 μὴ πεποιθήατε ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅτι τὸ παράπαν οὐκ ὠφελῆσουσιν ὑμᾶς λέγοντες Ναὸς κυρίου ναὸς κυρίου ἐστίν.

5 ὅτι ἐὰν διορθοῦντες διορθώσητε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ ποιῶντες ποιῆσητε κρίσιν ἀνά μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνά μέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ

6 καὶ προσῆλυτον καὶ ὄρφανον καὶ χῆραν μὴ καταδυναστεύσητε καὶ αἶμα ἄθων καὶ ἐκχεῖτε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ ὀπίσω θεῶν ἄλλοτρίων μὴ πορεύησθε εἰς κακὸν ὑμῖν,

7 καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐν γῆ, ἣ ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξ αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος.
8 εἰ δὲ ὑμεῖς πεποιῖσθε ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅθεν οὐκ ὠφελῆθ' ἔσθε,
9 καὶ φονεύετε καὶ μοιχᾶσθε καὶ κλέπτετε καὶ ὀμνύετε ἐπ' ἀδίκῳ καὶ ἐθυμιάτε τῇ Βααλ καὶ ἐπορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἄλλοτριῶν, ὧν οὐκ οἴδατε, τοῦ κακῶς εἶναι ὑμῖν
10 καὶ ἤλθετε καὶ ἔστητε ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ οἴκῳ, οὐδ' ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἶπατε Ἄπεσχ' μεθα τοῦ μὴ ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα ταῦτα,
11 μὴ σπ' λαιον ληστῶν ὁ οἶκός μου, οὐδ' ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐκεῖ, ἐνώπιον ὑμῶν; καὶ ἐγὼ ἰδοὺ ἐώρακα, λέγει κύριος.
12 ὅτι πορεύθητε εἰς τὸν τόπον μου τὸν ἐν Σηλωμ, οὐδ' κατεσκ' νῶσα τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ ἔμπροσθεν, καὶ ἴδετε ἃ ἐποίησα αὐτῷ ἀπὸ προσώπου κακίας λαοῦ μου Ἰσραηλ.
13 καὶ νῦν ἀνθ' ὧν ἐποι' σάτε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου, καὶ ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀπεκρίθητε,
14 καὶ ποι' σω τῷ οἴκῳ τούτῳ, ἧ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ἐφ' ᾧ ὑμεῖς πεποιῖσθε ἐπ' αὐτῷ, καὶ τῷ τόπῳ, ᾧ ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καθὼς ἐποίησα τῇ Σηλωμ.
15 καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ προσώπου μου, καθὼς ἀπέρριψα τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν πᾶν τὸ σπέρμα Ἐφραιμ.
16 καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου καὶ μὴ ἀξίου τοῦ ἐλεηθῆναι αὐτοὺς καὶ μὴ εὐχου καὶ μὴ προσέλθῃς μοι περὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι.
17 ἡ οὐχ ὄρας τί αὐτοὶ ποιούσιν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλημ;
18 οἱ υἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσιν ξύλα, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καίουσι πῦρ, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν τρίβουσιν σταῖς τοῦ ποιῆσαι χαυῶνας τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσπρισαν σπονδάς θεοῖς ἄλλοτριῶν, ἵνα παροργίσωσιν με.
19 μὴ ἐμὲ αὐτοὶ παροργίζουσιν; λέγει κύριος· οὐχὶ ἐαυτοὺς, ὅπως καταισχυνθῇ τὰ πρόσωπα αὐτῶν;
20 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ὀργὴ καὶ θυμὸς μου χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον τούτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτ' νη καὶ ἐπὶ πᾶν ξύλον τοῦ ἀγροῦ αὐτῶν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ γεν' ματα τῆς γῆς, καὶ καυθ' σεται καὶ οὐ σβεσθ' σεται.
21 τάδε λέγει κύριος Τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν συναγάγετε μετὰ τῶν θυσιῶν ὑμῶν καὶ φάγετε κρέα.
22 διὰ τοῦτο ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν καὶ οὐκ ἐνετείλαμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ, ἣ ἀν' ἄγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, περὶ ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας·
23 ἀλλ' ἡ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐνετείλαμην αὐτοῖς λέγων Ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν· καὶ πορεύεσθε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς μου, αἷς ἂν ἐντείλωμαι ὑμῖν, ὅπως ἂν ἐδῇ ἡ ὑμῖν.
24 καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ οὐ προσέσχεν τὸ οὖς αὐτῶν, ἀλλ' ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς ἐνθυμ' μασιν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς καὶ ἐγεν' θησαν εἰς τὰ ὀπισθεν καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔμπροσθεν.
25 ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξ' ἔλθοσαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐξαπέστειλα πρὸς ὑμᾶς πάντας τοὺς δούλους μου τοὺς προφ' τας ἡμέρας καὶ ὀρθροῦ καὶ ἀπέστειλα,
26 καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ οὐ προσέσχεν τὸ οὖς αὐτῶν, καὶ ἐσκλ' ρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν.
27 ἔρεῖς αὐτοῖς τὸν λόγον τούτον Τοῦτο τὸ ἔθνος, ὃ οὐκ ἤκουσεν τῆς φωνῆς κυρίου οὐδὲ ἐδέξατο παιδείαν· - ἐξέλιπεν ἡ πίστις ἐκ στόματος αὐτῶν.
28 Κεῖραι τὴν κεφαλ' ἴν σου καὶ ἀπόρριπτε καὶ ἀνάλαβε ἐπὶ χειλέων θρήνων, ὅτι ἀπεδοκίμασεν κύριος καὶ ἀπώσατο τὴν γενεὰν τὴν ποιούσαν ταῦτα.
30 ὅτι ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰουδα τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει κύριος· ἔταξαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ,

οὐδ' ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτόν, τοῦ μῖναι αὐτόν·

31 καὶ ᾠκοδόμησαν τὸν βωμὸν τοῦ Ταφεθ, ὅς ἐστιν ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννομ, τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ, ὃ οὐκ ἐνετείλαμην αὐτοῖς καὶ οὐ διενόηθ' ἐν τῇ καρδίᾳ μου.
32 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι βωμὸς τοῦ Ταφεθ καὶ φάραγγ' υἱοῦ Ἐννομ, ἀλλ' ἡ φάραγγ' τῶν ἀνηρημένων, καὶ θάψουσιν ἐν τῷ Ταφεθ διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τόπον.
33 καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσοβῶν.
34 καὶ καταλύσω ἐκ πόλεων Ἰουδα καὶ ἐκ διόδων Ἱερουσαλημ φωνὴν εὐφραϊνομένων καὶ φωνὴν χαϊρόντων, φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης, ὅτι εἰς ἐρ' μωσιν ἔσται πᾶσα ἡ γῆ.

Geremia 8

1 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει κύριος, ἐξοίσουσιν τὰ ὄστα τῶν βασιλέων Ἰουδα καὶ τὰ ὄστα τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ τὰ ὄστα τῶν ἱερέων καὶ τὰ ὄστα τῶν προφητῶν καὶ τὰ ὄστα τῶν κατοικούντων Ἱερουσαλημ ἐκ τῶν τάφων αὐτῶν
2 καὶ ψύξουσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελ' νην καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἀστέρας καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ, ἃ ἠγάπησαν καὶ οἷς ἐδούλευσαν καὶ ὧν ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν καὶ ὧν ἀντείχοντο καὶ οἷς προσεκύνησαν αὐτοῖς· οὐ κοπ' σονται καὶ οὐ ταφ' σονται καὶ ἔσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.
3 ὅτι εἴλοντο τὸν θάνατον ἢ τὴν ζω' ν, καὶ πᾶσιν τοῖς καταλοίποις τοῖς καταλειφθεῖσιν ἀπὸ τῆς γενεᾶς ἐκείνης ἐν παντὶ τόπῳ, οὐ ἕαν ἐξώσω αὐτοὺς ἐκεῖ.
4 Ὅτι τάδε λέγει κύριος Μὴ ὁ πίπτων οὐκ ἀνίσταται; ἢ ὁ ἀποστρέφων οὐκ ἐπιστρέφει;
5 διὰ τί ἀπέστρεψεν ὁ λαός μου οὗτος ἀποστροφὴν ἀναιδῆ καὶ κατεκρατ' θησαν ἐν τῇ προαιρέσει αὐτῶν καὶ οὐκ ἠθέλησαν τοῦ ἐπιστρέψαι;
6 ἐνωτίσασθε δὴ καὶ ἀκούσατε· οὐχ οὕτως λαλ' σουσιν, οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος μετανοῶν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ λέγων Τί ἐποίησα; διέλιπεν ὁ τρέχων ἀπὸ τοῦ δρόμου αὐτοῦ ὡς ἵππος κᾶθιδρος ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ.
7 καὶ ἡ αἰσιδα ἐν τῷ οὐρανῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς, τραγῶν καὶ χελιδῶν, ἀγροῦ στρουθία ἐφύλαξαν καιροὺς εἰσόδων αὐτῶν, ὃ δὲ λαός μου οὐκ ἔγνω τὰ κρίματα κυρίου.
8 πῶς ἐρεῖτε ὅτι σοφοὶ ἐσμεν ἡμεῖς, καὶ νόμος κυρίου ἐστὶν μεθ' ἡμῶν; εἰς μάτην ἐγεν' θη σχοῖνος ψευδῆς γραμματεῦσιν.
9 ἡσχύνθησαν σοφοὶ καὶ ἐπτο' θησαν καὶ ἐάλωσαν, ὅτι τὸν λόγον κυρίου ἀπεδοκίμασαν· σοφία τίς ἐστὶν ἐν αὐτοῖς;
10 διὰ τοῦτο δώσω τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἑτέροις καὶ τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν τοῖς κληρονόμοις,
13 καὶ συνάξουσιν τὰ γεν' ματα αὐτῶν, λέγει κύριος, οὐκ ἔστιν σταφυλὴ ἐν ταῖς ἀμπέλαις, καὶ οὐκ ἔστιν σῦκα ἐν ταῖς συκαῖς, καὶ τὰ φύλλα κατερρήκεν.
14 ἐπὶ τί ἡμεῖς καθ' μεθα; συνάχθητε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς καὶ ἀπορριφώμεν, ὅτι ὁ θεὸς ἀπέρριψεν ἡμᾶς καὶ ἐπότισεν ἡμᾶς ὕδωρ χολῆς, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον αὐτοῦ.
15 συν' χθημεν εἰς εἰρ' νην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ· εἰς καιρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδοὺ σπουδ' .
16 ἐκ Δαν ἀκουσόμεθα φωνὴν οὐκ ἐπιθυμῶν ἵππων αὐτοῦ, ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμοῦ ἵππασίας ἵππων αὐτοῦ ἐσεῖσθη πᾶσα ἡ γῆ· καὶ ἦξει καὶ καταφάγεται τὴν γῆν καὶ τὸ πλ' ρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς κατοικούντας ἐν αὐτῇ.
17 διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω εἰς ὑμᾶς ὄφεις θανατοῦντας, οἷς οὐκ ἔστιν ἐπῶσαι, καὶ δ' ζονται ὑμᾶς.

18 ἀνίατα μετ' ὀδύνης καρδίας ὑμῶν ἀπορουμένης.
19 ἰδοὺ φωνὴ κραυγῆς θυγατρὸς λαοῦ μου ἀπὸ γῆς μακρόθεν· Μὴ κύριος οὐκ ἔστιν ἐν Σιων; ἢ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ; διὰ τί παρώργισάν με ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν καὶ ἐν ματαίοις ἀλλοτρίοις;
20 διῆλθεν θέρος, παρήλθεν ἄμητος, καὶ ἡμεῖς οὐ διεσώθημεν.
21 ἐπὶ συντρίμματι θυγατρὸς λαοῦ μου ἐσκοτώθη· ἀπορία κατίσχυσάν με ὠδίνες ὡς τικτούσης.
22 μὴ ῥητίνη οὐκ ἔστιν ἐν Γαλααδ, ἢ ἱατρὸς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ; διὰ τί οὐκ ἀνέβη ἱασις θυγατρὸς λαοῦ μου;
23 τίς δώσει κεφαλῇ μου ὕδωρ καὶ ὀφθαλμοῖς μου πηγὴν δακρῶν, καὶ κλαύσομαι τὸν λαόν μου τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, τοὺς τετραυματισμένους θυγατρὸς λαοῦ μου;

Geremia 9

1 τίς δώη μοι ἐν τῇ ἐρῴ μου σταθμὸν ἔσχατον καὶ καταλείψω τὸν λαόν μου καὶ ἀπελεύσομαι ἀπ' αὐτῶν; ὅτι πάντες μοιχῶνται, σύνοδος ἀθετούντων.
2 καὶ ἐνέτειναν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὡς τόξον· ψεῦδος καὶ οὐ πίστις ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακὰ ἐξῆλθοσαν καὶ ἐμὲ οὐκ ἔγνωσαν.
3 ἕκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ φυλάξασθε καὶ ἐπ' ἀδελφοῖς αὐτῶν μὴ πεποιθήσατε, ὅτι πᾶς ἀδελφὸς πτέρνη περνιεῖ, καὶ πᾶς φίλος δολίως πορεύσεται.
4 ἕκαστος κατὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ καταπαίξεται, ἀλῆθειαν οὐ μὴ λαλῶσιν· μεμάθηκεν ἡ γλῶσσα αὐτῶν λαλεῖν ψευδῆ, ἠδίκησαν καὶ οὐ διέλιπον τοῦ ἐπιστρέψαι.
5 τόκος ἐπὶ τόκῳ, δόλος ἐπὶ δόλῳ· οὐκ ἤθελον εἰδέναι με.
6 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος· Ἴδοὺ ἐγὼ πυρώσω αὐτοὺς καὶ δοκιμῶ αὐτούς, ὅτι ποιῶσιν ἀπὸ προσώπου πονηρίας θυγατρὸς λαοῦ μου.
7 βολὴς τιτρώσκουσα ἡ γλῶσσα αὐτῶν, δόλια τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτῶν· τῷ πλησίον αὐτοῦ λαλεῖ εἰρηνικὰ καὶ ἐν αὐτῷ ἔχει τὴν ἔχθραν.
8 μὴ ἐπὶ τοῦτοις οὐκ ἐπισκέψομαι, λέγει κύριος, ἢ ἐν λαῷ τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικῶσιν ἡ ψυχῶν μου;
9 Ἐπὶ τὰ ὄρη λάβετε κοπετὸν καὶ ἐπὶ τὰς τρίβους τῆς ἐρῴ μου θρήνον, ὅτι ἐξέλιπον παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπου· οὐκ ἤκουσαν φωνὴν ὑπάρξεωσ· ἀπὸ πτερινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἕως κτηνῶν ἐξέστησαν, ὄχοντο.
10 καὶ δώσω τὴν Ἱερουσαλημ εἰς μετοικίαν καὶ εἰς κατοικητήριον δρακόντων καὶ τὰς πόλεις Ἰουδα εἰς ἀφανισμόν θῶσομαι παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι.
11 τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ συνειτός, καὶ συνέτω τοῦτο, καὶ ᾧ λόγος στόματος κυρίου πρὸς αὐτόν, ἀναγγειλάτω ὑμῖν· ἔνεκεν τίνος ἀπώλετο ἡ γῆ, ἀνῆφθη ὡς ἔρημος παρὰ τὸ μὴ διοδεύεσθαι αὐτῶν;
12 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με· Διὰ τὸ ἐγκαταλιπεῖν αὐτοὺς τὸν νόμον μου, ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς μου,
13 ἀλλ' ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς καὶ ὀπίσω τῶν εἰδώλων, ἃ ἐδίδαξαν αὐτοὺς οἱ πατέρες αὐτῶν,
14 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ· Ἴδοὺ ἐγὼ ψαμιῶ αὐτοὺς ἀνάγκας καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ χολῆς
15 καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς οὐκ ἐγίνωσκον αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ ἐπαποστελῶ ἐπ' αὐτοὺς τὴν μάχαιραν ἕως τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἐν αὐτῇ.
16 τάδε λέγει κύριος· Καλέσατε τὰς θρηνοῦσας καὶ ἐλθέτωσαν, καὶ πρὸς τὰς σοφὰς ἀποστείλατε φθεγγᾶσθωσαν
17 καὶ λαβέτωσαν ἐφ' ὑμᾶς θρήνον, καὶ καταγαγέτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, καὶ τὰ βλέφαρα ὑμῶν βρεῖτω ὕδωρ.

18 ὅτι φωνὴ οἴκτου ἠκούσθη ἐν Σιων· Πῶς ἐταλαιπώρωσάμεν κατησχύνθημεν σφόδρα, ὅτι ἐγκατελίπομεν τὴν γῆν καὶ ἀπερρίψαμεν τὰ σκηνώματα ἡμῶν.
19 ἀκούσατε δ', γυναῖκες, λόγον θεοῦ, καὶ δεξάσθω τὰ ὠτα ὑμῶν λόγους στόματος αὐτοῦ, καὶ διδάξατε τὰς θυγατέρας ὑμῶν οἴκτον καὶ γυνὴ τὴν πλησίον αὐτῆς θρήνον.
20 ὅτι ἀνέβη θάνατος διὰ τῶν θυρίδων ὑμῶν, εἰσῆλθεν εἰς τὴν γῆν ὑμῶν τοῦ ἐκτρίψαι νῦν ἕξωθεν καὶ νεανίσκους ἀπὸ τῶν πλατειῶν.
21 καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τῆς γῆς ὑμῶν καὶ ὡς χόρτος ὀπίσω θερίζοντος, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων.
22 Τάδε λέγει κύριος· Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ,
23 ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, συνίειν καὶ γινώσκειν ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ποιῶν ἔλεος καὶ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐν τοῦτοις τὸ θέλημά μου, λέγει κύριος.
24 ἰδοὺ ἡμέρας ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ πάντας περιτετημένους ἀκροβυστίας αὐτῶν,
25 ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἐπὶ Ἐδωμ καὶ ἐπὶ υἱοὺς Ἀμμων καὶ ἐπὶ υἱοὺς Μωαβ καὶ ἐπὶ πάντα περικειρόμενον τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρῴ· ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἀπερίτμητα σαρκί, καὶ πᾶς οἶκος Ἰσραηλ ἀπερίτμητοι καρδίας αὐτῶν.

Geremia 10

1 Ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου, ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραηλ·
2 τάδε λέγει κύριος· Κατὰ τὰς ὁδοὺς τῶν ἐθνῶν μὴ μανθάνετε καὶ ἀπὸ τῶν σημείων τοῦ οὐρανοῦ μὴ φοβεῖσθε, ὅτι φοβούνται αὐτὰ τοῖς προσώποις αὐτῶν.
3 ὅτι τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν μάταια· ζύλον ἐστὶν ἐκ τοῦ δρυμοῦ ἐκκεκομμένον, ἔργον τέκτονος καὶ χώνευμα·
4 ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ κεκαλλωπισμένα ἐστίν· ἐν σφύραις καὶ ἥλοις ἐστερέωσαν αὐτά, καὶ οὐ κινηθῶσονται·
9 ἀργύριον τορευτὸν ἐστὶν, οὐ πορεύσονται· ἀργύριον προσβλητὸν ἀπὸ Θαρσῖς ἤξει, χρυσίον Μωαβ καὶ χεῖρ χρυσοχόων, ἔργα τεχνιτῶν πάντα· ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐνδύσουσιν αὐτά·
5 αἰρόμενα ἀρθῶσονται, ὅτι οὐκ ἐπιβῶσονται, μὴ φοβηθῆτε αὐτά, ὅτι οὐ μὴ κακοποιῶσιν, καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς.
11 οὕτως ἐρεῖτε αὐτοῖς Θεοί, οἱ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν, ἀπολέσθωσαν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ὑποκάταθεν τοῦ οὐρανοῦ τοῦτου.
12 κύριος ὁ ποιῶν τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ὁ ἀνορθώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ ἐξέτεινεν τὸν οὐρανὸν·
13 καὶ πληθὸς ὕδατος ἐν οὐρανῷ καὶ ἀνῆγαγεν νεφέλας ἐξ ἐσχατοῦ τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν καὶ ἐξῆγαγεν φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
14 ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτοῦ, ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσαν, οὐκ ἔστιν πνεῦμα ἐν αὐτοῖς·
15 μάταια ἐστὶν, ἔργα ἐμπειαιγμένα, ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολοῦνται.
16 οὐκ ἔστιν τοιαύτη μερίς τῷ Ἰακώβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα αὐτὸς κληρονομία αὐτοῦ, κύριος ὄνομα αὐτῶν.
17 Σύνῆγαγεν ἕξωθεν τὴν ὑπόστασίν σου, κατοικοῦσα ἐν ἐκλεκτοῖς.
18 ὅτι τάδε λέγει κύριος· Ἴδοὺ ἐγὼ σκελιζῶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἐν θλίψει, ὅπως εὔρεθῇ ἡ πληγῶν σου·

19 οὐαὶ ἐπὶ συντριμματί σου, ἀλγερὰ ἢ πληγῶν σου.
κἀγὼ εἶπα· Ὁντως τοῦτο τὸ τραῦμά μου καὶ κατέλαβέν με·
20 ἡ σκηνῶν μου ἐταλαιπώρησεν ὄλετο, καὶ πᾶσαι αἱ
δέρρεις μου διεσπάρσθησαν· οἱ υἱοὶ μου καὶ τὰ πρόβατά
μου οὐκ εἰσιν, οὐκ ἔστιν ἔτι τόπος τῆς σκηνῆς μου,
τόπος τῶν δέρρεων μου.
21 ὅτι οἱ ποιμένες ἤφρονευσαντο καὶ τὸν κύριον οὐκ
ἔξεζῶτησαν· διὰ τοῦτο οὐκ ἐνόησεν πᾶσα ἡ νομὴ καὶ
διεσκορπίσθησαν.
22 φωνὴ ἀκοῆς ἰδοὺ ἔρχεται καὶ σεισμός μέγας ἐκ γῆς
βορρᾶ τοῦ τάξει τὰς πόλεις Ἰουδα εἰς ἀφανισμόν καὶ
κοίτην στρουθῶν.
23 οἶδα, κύριε, ὅτι οὐχὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς αὐτοῦ,
οὐδὲ ἀνὴρ πορεύεται καὶ κατορθώσει πορείαν αὐτοῦ.
24 παίδευσον ἡμᾶς, κύριε, πλὴν ἐν κρίσει καὶ μὴ ἐν
θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιῆσῃς.
25 ἔκχεον τὸν θυμόν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ εἰδόμενα σε καὶ
ἐπὶ γενεὰς αἰ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο, ὅτι
κατέφαγον τὸν Ἰακωβ καὶ ἐξάνῳλωσαν αὐτὸν καὶ τὴν
νομὴν αὐτοῦ ἥρῳωσαν.

Geremia 11

1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἱερემίαν
λέγων
2 Ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθῆκης ταύτης, καὶ
λαλῆσαι πρὸς ἄνδρας Ἰουδα καὶ πρὸς τοὺς
κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ·
3 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ· Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἀκούσεται τῶν
λόγων τῆς διαθῆκης ταύτης,
4 ἥς ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἣ
ἀνῆγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ καμίνου τῆς
σιδηρᾶς λέγων· Ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου καὶ ποιῆσατε
πάντα, ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαι ὑμῖν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς
λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν,
5 ὅπως στῶ τὸν ὄρκον μου, ὃν ὤμοσα τοῖς πατράσιν
ὑμῶν, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι
καθὼς ἡ ἡμέρα αὕτη· καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπα· Γένοιτο,
κύριε.
6 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με· Ἀνάγνωθι τοὺς λόγους
τούτους ἐν πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ
λέγων· Ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθῆκης ταύτης καὶ
ποιῆσατε αὐτούς.
8 καὶ οὐκ ἐποίησαν.
9 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με· Εὐρέθη σύνδεσμος ἐν
ἀνδράσιν Ἰουδα καὶ ἐν τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ·
10 ἐπεστράφησαν ἐπὶ τὰς ἀδικίας τῶν πατέρων αὐτῶν
τῶν πρότερον, οἱ οὐκ ἠθέλον εἰσακοῦσαι τῶν λόγων μου,
καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ βαδίζουσιν ὀπίσω θεῶν ἄλλοτρίων τοῦ
δουλεῦν αὐτοῖς, καὶ διεσκέδασαν οἶκος Ἰσραὴλ καὶ
οἶκος Ἰουδα τὴν διαθῆκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς τοὺς
πατέρας αὐτῶν.
11 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος· Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν
λαόν τοῦτον κακὰ, ἐξ ὧν οὐ δύνασονται ἐξελεῖν ἐξ
αὐτῶν, καὶ κεκράζονται πρὸς με, καὶ οὐκ εἰσακούσομαι
αὐτῶν.
12 καὶ πορεύονται πόλεις Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες
Ἱερουσαλὴμ καὶ κεκράζονται πρὸς τοὺς θεούς, οἷς αὐτοὶ
θυμιάσιν αὐτοῖς· μὴ σώσουσιν αὐτοὺς ἐν καιρῷ τῶν
κακῶν αὐτῶν;
13 ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου ἦσαν θεοὶ σου,
Ἰουδα, καὶ κατ' ἀριθμὸν ἐξόδων τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐτάξατε
βωμοὺς θυμιᾶν τῇ Βααλ.
14 καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου καὶ μὴ
ἄξιον περὶ αὐτῶν ἐν δεῶσιν καὶ προσευχῇ, ὅτι οὐκ
εἰσακούσομαι ἐν τῷ καιρῷ, ἐν ᾧ ἐπικαλοῦνταί με, ἐν
καιρῷ κακώσεως αὐτῶν.

15 τί ἡ ἡγαπημένη ἐν τῷ οἴκῳ μου ἐποίησεν βδέλυγμα;
μὴ εὐχαὶ καὶ κρέα ἅγια ἀφελοῦσιν ἀπὸ σοῦ τὰς κακίας
σου, ἢ τοῦτοις διαφεύξῃ;
16 ἐλαίαν ὠραίαν εὐσκίον τῷ εἶδει ἐκάλεσεν κύριος τὸ
ὄνομά σου· εἰς φωνὴν περιτομῆς αὐτῆς ἀνῶθη πῦρ ἐπ'
αὐτῶν, μεγάλη ἡ θλίψις ἐπὶ σέ, ἠχρεώθησαν οἱ κλάδοι
αὐτῆς.
17 καὶ κύριος ὁ καταφυτεύσας σε ἐλάλησεν ἐπὶ σέ
κακὰ ἀντὶ τῆς κακίας οἴκου Ἰσραὴλ καὶ οἴκου Ἰουδα, ὅτι
ἐποίησαν ἑαυτοῖς τοῦ παροργίσει με ἐν τῷ θυμιᾶν
αὐτοῦ τῇ Βααλ.
18 Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι· τότε εἶδον τὰ
ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.
19 ἐγὼ δὲ ὡς ἄρνιον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι οὐκ
ἔγνων· ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρὸν λέγοντες·
Δεῦτε καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ καὶ
ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
οὐ μὴ μνησθῆ ἔτι.
20 κύριε κρίνων δίκαια δοκιμάζων νεφροὺς καὶ
καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν, ὅτι
πρὸς σέ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου.
21 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Αναθωθ
τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχῶν μου τοὺς λέγοντας· Οὐ μὴ
προφητεύσῃς ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου· εἰ δὲ μὴ, ἀποθανῆ
ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν.
22 ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέβομαι ἐπ' αὐτούς· οἱ νεανίσκοι
αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ
αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτῶσιν ἐν λιμῷ,
23 καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ
ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αναθωθ ἐν ἐνιαυτῷ
ἐπισκέψεως αὐτῶν.

Geremia 12

1 Δίκαιος εἶ, κύριε, ὅτι ἀπολογῶμαι πρὸς σέ, πλὴν
κρίματα λαλῶ πρὸς σέ· τί ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται,
εὐθῆνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετῶματα;
2 ἐφύτυσας αὐτοὺς καὶ ἐρριζώθησαν, ἐτεκνοποίησαν
καὶ ἐποίησαν καρπὸν· ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν
καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν.
3 καὶ σὺ, κύριε, γινώσκεις με, δεδοκίμακας τὴν καρδίαν
μου ἐναντίον σου· ἄγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς
αὐτῶν.
4 ἕως πότε πενθῶσει ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ
ξηρανθῆσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ;
ἠφανίσθησαν κτῆνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν· Οὐκ ὕψεται ὁ
θεὸς ὁδοῦς ἡμῶν.
5 σοῦ οἱ πόδες τρέχουσιν καὶ ἐκλύουσιν σε· πῶς
παρασκευάσῃς ἐφ' ἵπποις; καὶ ἐν γῇ εἰρῆνης σὺ πέποιθας·
πῶς ποιῆσεις ἐν φρυάγματι τοῦ Ἰορδάνου;
6 ὅτι καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου,
καὶ οὗτοι ἠθέτησάν σε, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν, ἐκ τῶν
ὀπίσω σου ἐπισυνῆχθησαν· μὴ πιστεύσῃς ἐν αὐτοῖς, ὅτι
λαλῶσιν πρὸς σέ καλὰ.
7 Ἐγκαταλέλοιπα τὸν οἶκόν μου, ἀφήκα τὴν
κληρονομίαν μου, ἔδωκα τὴν ἡγαπημένην ψυχῶν μου εἰς
χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς.
8 ἐγενῆθη ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ὡς λέων ἐν δρυμῷ·
ἔδωκεν ἐπ' ἐμὲ τὴν φωνὴν αὐτῆς, διὰ τοῦτο ἐμίσησα
αὐτῶν.
9 μὴ σπῆλαιον ὑαίνης ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ἢ
σπῆλαιον κύκλω αὐτῆς; βαδίσσατε συναγάγετε πάντα τὰ
θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτῶν.
10 ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελώνά μου,
ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν μερίδα ἐπιθυμητῶν
μου εἰς ἔρημον ἄβατον·
11 ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας, δι' ἐμὲ ἀφανισμῷ
ἠφανίσθη πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνὴρ τιθέμενος ἐν
καρδίᾳ.
12 ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν ἐν τῇ ἐρῳῇ ἦλθον
ταλαιπωροῦντες, ὅτι μάχαιρα τοῦ κυρίου καταφάγεται

ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς, οὐκ ἔστιν εἰρ' νη πάση σαρκί.

13 σπείρατε πυροὺς καὶ ἀκάνθας θερίσατε· οἱ κλήροι αὐτῶν οὐκ ὠφελ' σουσιν αὐτοῦ· αἰσχύνθητε ἀπὸ καυχ' σεως ὑμῶν, ἀπὸ ὄνειδισμοῦ ἔναντι κυρίου.

14 Ὅτι τάδε λέγει κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν τῶν ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ τὸν Ἰουδαὶν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν.

15 καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς ἐπιστρέψω καὶ ἐλεῶ αὐτοὺς καὶ κατοικιῶ αὐτοὺς ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

16 καὶ ἔσται ἐὰν μαθόντες μάθωσιν τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ὁμνύειν τῷ ὀνόματί μου Ζῆ κύριος, καθὼς ἐδίδαξαν τὸν λαόν μου ὁμνύειν τῇ Βααλ, καὶ οἰκοδομηθ' σονται ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου·

17 ἐὰν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσιν, καὶ ἐξαρῶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἐξάρσει καὶ ἀπωλεία.

Jeremia 13

1 Τάδε λέγει κύριος Βάδισον καὶ κτῆσαι σεαυτῷ περίζωμα λινοῦν καὶ περίθου περὶ τὴν ὀσφύν σου, καὶ ἐν ὕδατι οὐ διελεύσεται.

2 καὶ ἐκτεσάμην τὸ περίζωμα κατὰ τὸν λόγον κυρίου καὶ περιέθηκα περὶ τὴν ὀσφύν μου.

3 καὶ ἐγεν'θη λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

4 Λαβὲ τὸ περίζωμα τὸ περὶ τὴν ὀσφύν σου καὶ ἀνάστηθι καὶ βάδισον ἐπὶ τὴν Εὐφράτην καὶ κατὰκρυψον αὐτὸ ἐκεῖ ἐν τῇ τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας.

5 καὶ ἐπορεύθην καὶ ἔκρυψα αὐτὸ ἐν τῷ Εὐφράτη, καθὼς ἐνετείλατό μοι κύριος.

6 καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με· Ἀνάστηθι βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην καὶ λαβὲ ἐκεῖθεν τὸ περίζωμα, ὃ ἐνετείλαμην σοι τοῦ κατακρύψαι ἐκεῖ.

7 καὶ ἐπορεύθην ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν καὶ ὠρυξα καὶ ἔλαβον τὸ περίζωμα ἐκ τοῦ τόπου, οὐ κατάρυξα αὐτὸ ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ διεφθαρμένον ἦν, ὃ οὐ μὴ χρησθῆ εἰς οὐθέν.

8 καὶ ἐγεν'θη λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

9 Τάδε λέγει κύριος Οὕτω φθερῶ τὴν ὕβριν Ἰουδα καὶ τὴν ὕβριν Ἰερουσαλημ,

10 τὴν πολλὴν ταύτην ὕβριν, τοὺς μὴ βουλομένους ὑπακοῦειν τῶν λόγων μου καὶ πορευθέντας ὀπίσω θεῶν ἄλλοτριῶν τοῦ δουλεῦειν αὐτοῖς καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς, καὶ ἔσονται ὥσπερ τὸ περίζωμα τοῦτο, ὃ οὐ χρησθ' σεται εἰς οὐθέν.

11 ὅτι καθάπερ κολλᾶται τὸ περίζωμα περὶ τὴν ὀσφύν τοῦ ἀνθρώπου, οὕτως ἐκόλλησα πρὸς ἑμαυτὸν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ πᾶν οἶκον Ἰουδα τοῦ γενέσθαι μοι εἰς λαὸν ὀνομαστὸν καὶ εἰς καύχημα καὶ εἰς δόξαν, καὶ οὐκ εἰσ' κουσάν μου.

12 καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον Πᾶς ἄσκος πληρωθ' σεται οἴνου, καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσιν πρὸς σέ Μὴ γνόντες οὐ γνωσόμεθα ὅτι πᾶς ἄσκος πληρωθ' σεται οἴνου;

13 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ πληρῶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν τοὺς καθημένους υἱοὺς Δαυὶδ ἐπὶ θρόνον αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς προφ' τας καὶ τὸν Ἰουδαὶν καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας Ἰερουσαλημ μεθύσματα

14 καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς ἄνδρα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς πατέρας αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ· οὐκ ἐπιποθ' σω, λέγει κύριος, καὶ οὐ φείσομαι καὶ οὐκ οἰκτιρ' σω ἀπὸ διαφθορᾶς αὐτῶν.

15 Ἀκούσατε καὶ ἐνωτίσασθε καὶ μὴ ἐπαίρεσθε, ὅτι κύριος ἐλάλησεν.

16 δότε τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν δόξαν πρὸ τοῦ συσκοτάσαι καὶ πρὸς τοῦ προσκόψαι πόδας ὑμῶν ἐπ' ὄρη σκοτεινὰ

καὶ ἀναμενεῖτε εἰς φῶς καὶ ἐκεῖ σκιά θανάτου καὶ θεθ' σονται εἰς σκότος.

17 ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε, κεκρυμμένως κλαύσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀπὸ προσώπου ὕβρεως, καὶ κατάξουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, ὅτι συνετριβῆ τὸ ποίμνιον κυρίου.

18 εἶπατε τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς δυναστεύουσιν Ταπεινώθητε καὶ καθίσατε, ὅτι καθηρέθη ἀπὸ κεφαλῆς ὑμῶν στέφανος δόξης ὑμῶν.

19 πόλεις αἱ πρὸς νότον συνεκλείσθησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀνοίγων· ἀπακίσθη Ἰουδας, συνετέλεσεν ἀποικίαν τελείαν.

20 Ἀνάλαβε ὀφθαλμούς σου, Ἰερουσαλημ, καὶ ἰδὲ τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ βορρᾶ· ποῦ ἔστιν τὸ ποίμνιον, ὃ ἐδόθη σοι, πρόβατα δόξης σου;

21 τί ἐρεῖς ὅταν ἐπισκέπτωνται σε; καὶ σὺ ἐδίδαξας αὐτοὺς ἐπὶ σέ μαθ' ματα εἰς ἀρχ'· οὐκ ὠδίνες καθέξουσίν σε καθὼς γυναῖκα τίκτουςαν;

22 καὶ ἐὰν εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου Διὰ τί ἀπ' νησέν μοι ταῦτα; διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀδικίας σου ἀνεκαλύφθη τὰ ὀπίσθιά σου παραδειγματισθῆναι τὰς πτέρνας σου.

23 εἰ ἀλλάζεται Αἰθίοψ τὸ δέρμα αὐτοῦ καὶ πάρδαλις τὰ ποικίλματα αὐτῆς, καὶ ὑμεῖς δυν' σεσθε εἰς ποιῆσαι μεμαθηκότες τὰ κακά.

24 καὶ διέσπειρα αὐτοὺς ὡς φρύγανα φερόμενα ὑπὸ ἀνέμου εἰς ἔρημον.

25 οὗτος ὁ κλήρὸς σου καὶ μερὶς τοῦ ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἐμοί, λέγει κύριος, ὡς ἐπελάθου μου καὶ ἤλιπας ἐπὶ ψεύδεσιν.

26 κἀγὼ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ὀφθ' σεται ἡ ἀτιμία σου.

27 καὶ ἡ μοχλαία σου καὶ ὁ χρεμετισμός σου καὶ ἡ ἀπαλλοτριώσις τῆς πορνείας σου, ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐώρακα τὰ βδελύγματά σου· οὐαὶ σοι, Ἰερουσαλημ, ὅτι οὐκ ἐκαθαρίσθης ὀπίσω μου, ἕως τίνος ἔτι;

Jeremia 14

1 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν περὶ τῆς ἀβροχίας

2 Ἐπένησεν ἡ Ἰουδαία, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐκενώθησαν καὶ ἐσκοτώθησαν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἡ κραυγὴ τῆς Ἰερουσαλημ ἀνέβη.

3 καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς ἀπέστειλαν τοὺς νεωτέρους αὐτῶν ἐφ' ὕδωρ· ἤλθοσαν ἐπὶ τὰ φρέατα καὶ οὐχ εὔροσαν ὕδωρ καὶ ἀπέστρεψαν τὰ ἄγγεῖα αὐτῶν κενά.

4 καὶ τὰ ἔργα τῆς γῆς ἐξέλιπεν, ὅτι οὐκ ἦν ὑετός· ἠσχύνθησαν γεωργοί, ἐπεκάλυψαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν.

5 καὶ ἔλαφοι ἐν ἀγρῷ ἔτεκον καὶ ἐγκατέλιπον, ὅτι οὐκ ἦν βοτάνη.

6 ὄνοι ἄγριοι ἔστησαν ἐπὶ νάπασ· εἴλκυσαν ἄνεμον, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ ἦν χόρτος ἀπὸ λαοῦ ἀδικίας.

7 εἰ αἱ ἀμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν, κύριε, ποίησον ἡμῖν ἕνεκεν σοῦ, ὅτι πολλὰ αἱ ἀμαρτίαι ἡμῶν ἐναντίον σοῦ, ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν.

8 ὑπομονὴ Ἰσραὴλ, κύριε, καὶ σῶζεις ἐν καιρῷ κακῶν· ἵνα τί ἐγεν'θης ὡσεὶ πάροικος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὡς αὐτόχθων ἐκκλίνων εἰς κατάλυμα;

9 μὴ ἔση ὡσπερ ἄνθρωπος ὑπνῶν ἢ ὡς ἀνὴρ οὐ δυνάμενος σῶζειν; καὶ σὺ ἐν ἡμῖν εἶ, κύριε, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐφ' ἡμᾶς· μὴ ἐπιλάθη ἡμῶν.

10 οὕτως λέγει κύριος τῷ λαῷ τούτῳ Ἠγάπησαν κινεῖν πόδας αὐτῶν καὶ οὐκ ἐφείσαντο, καὶ ὁ θεὸς οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς· νῦν μνησθ' σεται τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν.

11 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς ἀγαθά·

12 ὅτι ἐὰν νηστεύσωσιν, οὐκ εἰσακούσομαι τῆς δε' σεως αὐτῶν, καὶ ἐὰν προσενέγκωσιν ὀλοκαυτώματα καὶ

θυσίας, οὐκ εὐδοκῶ ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐν μαχαίρα καὶ ἐν λιμῶ καὶ ἐν θανάτῳ ἐγὼ συντελέσω αὐτούς.

13 καὶ εἶπα ὦ κύριε, ἰδοὺ οἱ προφῆται αὐτῶν προφητεύουσιν καὶ λέγουσιν Οὐκ ὄψεσθε μάχαιραν, οὐδὲ λιμὸς ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀλῴθειαν καὶ εἰρῴνην δώσω ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

14 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Ψευδῆ οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς καὶ οὐκ ἐνετείλαμην αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς· ὅτι ὀράσεις ψευδεῖς καὶ μαντείας καὶ οἰωνίσματα καὶ προαιρέσεις καρδίας αὐτῶν αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν.

15 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῆ, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς, οἱ λέγουσιν Μάχαιρα καὶ λιμὸς οὐκ ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης· Ἐν θανάτῳ νοσερῶ ἀποθανοῦνται, καὶ ἐν λιμῶ συντελεσθῶσονται οἱ προφῆται.

16 καὶ ὁ λαός, οἷς αὐτοὶ προφητεύουσιν αὐτοῖς, καὶ ἔσονται ἐρριμμένοι ἐν ταῖς διόδοις Ἱερουσαλήμ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ θάπτων αὐτούς, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν καὶ ἐκχεῶ ἐπ' αὐτούς τὰ κακὰ αὐτῶν.

17 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τὸν λόγον τοῦτον Καταγάγετε ἐπ' ὀφθαλμούς ὑμῶν δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ μὴ διαλιπέτωσαν, ὅτι συντρίμματι συνετρίβη θυγάτηρ λαοῦ μου καὶ πληγῇ ὀδυνηρᾷ σφόδρα.

18 ἐὰν ἐξέλθω εἰς τὸ πεδῖον, καὶ ἰδοὺ τραυματῖαι μαχαίρας, καὶ ἐὰν εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ πόνος λιμοῦ· ὅτι ἱερεὺς καὶ προφῆτης ἐπορεύθησαν εἰς γῆν, ἦν οὐκ ἦδεισαν.

19 μὴ ἀποδοκιμάζων ἀπεδοκίμασας τὸν Ἰουδαν, καὶ ἀπὸ Σιων ἀπέστη ἡ ψυχῴ σου; ἵνα τί ἔπαισας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἴασις; ὑπεμείναμεν εἰς εἰρῴνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθᾶ· εἰς καιρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδοὺ ταραχῴ.

20 ἔγνωμεν, κύριε, ἁμαρτῴματα ἡμῶν, ἀδικίας πατέρων ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σου.

21 κόπασον διὰ τὸ ὄνομά σου, μὴ ἀπολέσης θρόνον δόξης σου· μνῴσθητι, μὴ διασκεδάσης τὴν διαθῴκην σου τὴν μεθῴ ἡμῶν.

22 μὴ ἔστιν ἐν εἰδώλοις τῶν ἐθνῶν ὑετίζων; καὶ εἰ ὁ οὐρανὸς δώσει πλησμονὴν αὐτοῦ; οὐχὶ σὺ εἶ αὐτός; καὶ ὑπομενοῦμέν σε, ὅτι σὺ ἐποίησας πάντα ταῦτα.

Geremia 15

1 Καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με· Ἐὰν στή Μωυσῆς καὶ Σαμουὴλ πρὸ προσώπου μου, οὐκ ἔστιν ἡ ψυχῴ μου πρὸς αὐτούς· ἐξαπόστειλον τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ ἐξελθέτωσαν.

2 καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσιν πρὸς σέ Ποῦ ἐξελευσόμεθα; καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Τάδε λέγει κύριος· Ὅσοι εἰς θάνατον, εἰς θάνατον· καὶ ὅσοι εἰς μάχαιραν, εἰς μάχαιραν· καὶ ὅσοι εἰς λιμόν, εἰς λιμόν· καὶ ὅσοι εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν.

3 καὶ ἐκδικῴσω ἐπ' αὐτούς τέσσαρα εἶδη, λέγει κύριος, τὴν μάχαιραν εἰς σφαγὴν καὶ τοὺς κύνας εἰς διασπασμόν καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰς βρῴσιν καὶ εἰς διαφθοράν.

4 καὶ παραδώσω αὐτούς εἰς ἀνάγκας πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς διὰ Μανασση υἱὸν Ἐζεκιου βασιλέα Ἰουδα περὶ πάντων, ὧν ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

5 τίς φείσεται ἐπὶ σοί, Ἱερουσαλήμ; καὶ τίς δειλιάσει ἐπὶ σοί; ἢ τίς ἀνακάμψει εἰς εἰρῴνην σοι;

6 σὺ ἀπεστράφης με, λέγει κύριος, ὀπίσω πορεύσῃ, καὶ ἐκτενω τὴν χεῖρά μου καὶ διαφθερῴ σε, καὶ οὐκέτι ἀνῴσω αὐτούς.

7 καὶ διασπερῴ αὐτούς ἐν διασπορῴ· ἐν πύλαις λαοῦ μου ἠτεκνώθησαν, ἀπώλεσαν τὸν λαόν μου διὰ τὰς κακίας αὐτῶν.

8 ἐπληθύνθησαν χῆραι αὐτῶν ὑπὲρ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης· ἐπῴγαγον ἐπὶ μητέρα νεανίσκου ταλαιπωρίαν ἐν μεσημβρία, ἐπέρριψα ἐπ' αὐτὴν ἐξαίφνης τρόμον καὶ σπουδῴν.

9 ἐκενώθη ἡ τίκτουσα ἐπτά, ἀπεκάκησεν ἡ ψυχῴ αὐτῆς, ἐπέδῳ ὁ ἥλιος αὐτῇ ἐτι μεσουσῆς τῆς ἡμέρας, κατησχύνθη καὶ ὠνειδίσθη· τοὺς καταλοίπους αὐτῶν εἰς μάχαιραν δώσω ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.

10 Οἷμοι ἐγὼ, μητερ, ὡς τίνα με ἔτεκες; ἄνδρα δικαζόμενον καὶ διακρινόμενον πάσῃ τῇ γῇ· οὔτε ὠφέλησα, οὔτε ὠφέλησέν με οὐδεῖς· ἡ ἰσχὺς μου ἐξέλιπεν ἐν τοῖς καταρωμένοις με.

11 γένοιτο, δέσποτα, κατευθυνόντων αὐτῶν, εἰ μὴ παρέστην σοι ἐν καιρῴ τῶν κακῶν αὐτῶν καὶ ἐν καιρῴ θλίψεως αὐτῶν εἰς ἀγαθὰ πρὸς τὸν ἐχθρόν.

12 εἰ γνωσθῴσεται σίδηρος; καὶ περιβόλαιον χαλκοῦν ἢ ἰσχὺς σου. καὶ τοὺς θησαυρούς σου εἰς προνομήν δώσω ἀντάλλαγμα διὰ πάσας τὰς ἁμαρτίας σου καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις σου.

14 καὶ καταδουλώσω σε κύκλω τοῖς ἐχθροῖς σου ἐν τῇ γῇ, ἢ οὐκ ἦδεις· ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, ἐφῴ ὑμᾶς καυθῴσεται.

15 Κύριε, μνῴσθητί μου καὶ ἐπίσκεψαί με καὶ ἀθῴωσόν με ἀπὸ τῶν καταδικόντων με, μὴ εἰς μακροθυμίαν· γῴωθι ὡς ἔλαβον περὶ σοῦ ὀνειδισμόν.

16 ὑπὸ τῶν ἀθετούντων τοὺς λόγους σου· συντέλεσον αὐτούς, καὶ ἔσται ὁ λόγος σου ἐμοὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καρδίας μου, ὅτι ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπῴ ἐμοί, κύριε παντοκράτωρ.

17 οὐκ ἐκάθισα ἐν συνεδρίῳ αὐτῶν παιζόντων, ἀλλὰ εὐλαβῴμην ἀπὸ προσώπου χειρῶν σου· κατὰ μόνας ἐκαθῴμην, ὅτι πικρίας ἐνεπλῴσθην.

18 ἵνα τί οἱ λυποῦντές με κατισχύουσίν μου; ἢ πληγῴ μου στερεά, πόθεν ἰαθῴσομαι; γῴνομένη ἐγενῴθη μοι ὡς ὕδωρ ψευδές οὐκ ἔχον πίστιν.

19 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος· Ἐὰν ἐπιστρέψῃς, καὶ ἀποκαταστῴσω σε, καὶ πρὸ προσώπου μου στῴση καὶ ἐὰν ἐξαγάγῃς τίμιον ἀπὸ ἀναξίου, ὡς στόμα μου ἔση· καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ πρὸς σέ, καὶ σὺ οὐκ ἀναστρέψεις πρὸς αὐτούς.

20 καὶ δώσω σε τῴ λαῴ τούτῳ ὡς τεῖχος ὄχυρόν χαλκοῦν, καὶ πολεμῴσουσιν πρὸς σέ καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ, διότι μετὰ σοῦ εἶμι τοῦ σῴζειν σε.

21 καὶ ἐξαιρείσῃ σε ἐκ χειρὸς πονηρῶν καὶ λυτρώσομαί σε ἐκ χειρὸς λοιμῶν.

Geremia 16

1 Καὶ σὺ μὴ λάβῃς γυναῖκα, λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ,

2 καὶ οὐ γεννηθῴσεται σοι υἱὸς οὐδὲ θυγάτηρ ἐν τῴ τόπῳ τούτῳ.

3 ὅτι τάδε λέγει κύριος περὶ τῶν υἱῶν καὶ περὶ τῶν θυγατέρων τῶν γεννωμένων ἐν τῴ τόπῳ τούτῳ καὶ περὶ τῶν μητέρων αὐτῶν τῶν τετοκυῖῶν αὐτούς καὶ περὶ τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν γεγεννηκότων αὐτούς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.

4 Ἐν θανάτῳ νοσερῴ ἀποθανοῦνται, οὐ κοπῴσονται καὶ οὐ ταφῴσονται· εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ· ἐν μαχαίρῳ πεσοῦνται καὶ ἐν λιμῴ συντελεσθῴσονται.

5 τάδε λέγει κύριος Μὴ εἰσέλθῃς εἰς θῖασον αὐτῶν καὶ μὴ πορευθῇς τοῦ κόψασθαι καὶ μὴ πενθῴσης αὐτούς, ὅτι ἀφέστακα τὴν εἰρῴνην μου ἀπὸ τοῦ λαοῦ τούτου.

6 οὐ μὴ κόψωνται αὐτούς οὐδὲ ἐντομίδας οὐ μὴ ποτῴσωσιν καὶ οὐ ξυρῴσονται,

7 καὶ οὐ μὴ κλασθῇ ἄρτος ἐν πένθει αὐτῶν εἰς παράκλησιν ἐπὶ τεθνηκότι, οὐ ποτιοῦσιν αὐτὸν ποτῴριον εἰς παράκλησιν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ αὐτοῦ.

8 εἰς οἰκίαν πότου οὐκ εἰσελεύσῃ συγκαθίσει μετ' αὐτῶν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν.
 9 διότι τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Ἰδοὺ ἐγὼ καταλύω ἐκ τοῦ τόπου τούτου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης.
 10 καὶ ἔσται ὅταν ἀναγγεῖλῃς τῷ λαῷ τούτῳ ἅπαντα τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ εἴπωσιν πρὸς σέ· Διὰ τί ἐλάλησεν κύριος ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα; τίς ἡ ἀδικία ἡμῶν; καὶ τίς ἡ ἀμαρτία ἡμῶν, ἣν ἡμάρτομεν ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν;
 11 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· Ἄνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με οἱ πατέρες ὑμῶν, λέγει κύριος, καὶ ὤχοντο ὀπίσω θεῶν ἄλλοτρίων καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐμὲ ἐγκατέλιπον καὶ τὸν νόμον μου οὐκ ἐφυλάξαντο,
 12 καὶ ὑμεῖς ἐπονεύσασθε ὑπὲρ τοῦ πατέρας ὑμῶν καὶ ἰδοὺ ὑμεῖς πορεύεσθε ἕκαστος ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας ὑμῶν τῆς πονηρᾶς τοῦ μὴ ὑπακούειν μου,
 13 καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν, ἣν οὐκ ἤδευτε ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ δουλεύετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, οἱ οὐ δώσουσιν ὑμῖν ἔλεος.
 14 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι Ζῆ κύριος ὁ ἀναγαγὼν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
 15 ἀλλὰ Ζῆ κύριος ὃς ἀν' ἄγειν τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν, οὗ ἐξώσθησαν ἐκεῖ καὶ ἀποκαταστῶσιν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν.
 16 ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τοὺς ἀλλεῖς τοὺς πολλοὺς, λέγει κύριος, καὶ ἄλλεῦσθαι αὐτοὺς· καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστελῶ τοὺς πολλοὺς θηρευτάς, καὶ θηρεύσουσιν αὐτοὺς ἐπάνω παντὸς ὄρου καὶ ἐπάνω παντὸς βουνοῦ καὶ ἐκ τῶν τρυμαλιῶν τῶν πετρῶν.
 17 ὅτι οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐκρύβη τὰ ἀδικήματα αὐτῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου.
 18 καὶ ἀνταποδώσω διπλᾶς τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν, ἐφ' αἷς ἐβεβῶσάν τὴν γῆν μου ἐν τοῖς θνησιμαίοις τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν, ἐν αἷς ἐπλημμέλησαν τὴν κληρονομίαν μου.
 19 κύριε ἰσχύς μου καὶ βοῦθειά μου καὶ καταφυγῶν μου ἐν ἡμέρᾳ κακῶν, πρὸς σέ ἔθνη ἤξουσιν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς καὶ ἐροῦσιν· Ὡς ψευδῆ ἐκτῶσαντο οἱ πατέρες ἡμῶν εἰδῶλα, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ὠφέλημα.
 20 εἰ ποίῃσι ἐαυτῷ ἄνθρωπος θεοὺς; καὶ οὔτοι οὐκ εἰσιν θεοί.
 21 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ δηλώσω αὐτοῖς ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ τὴν χειρὰ μου καὶ γνωριῶ αὐτοῖς τὴν δύναμίν μου, καὶ γνώσονται ὅτι ὄνομά μοι κύριος.

Geremia 17

5 Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς τὴν ἐλπίδα ἔχει ἐπ' ἄνθρωπον καὶ στηρίσει σάρκα βραχίονος αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀπὸ κυρίου ἀποστή ἡ καρδία αὐτοῦ·
 6 καὶ ἔσται ὡς ἡ ἀγριομυρική ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐκ ὄψεται ὅταν ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ, καὶ κατασκηνώσει ἐν ἀλίμοις καὶ ἐν ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀλμυρᾷ ἣτις οὐ κατοικεῖται.
 7 καὶ εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος, ὃς πέποιθεν ἐπὶ τῷ κυρίῳ, καὶ ἔσται κύριος ἐλπίς αὐτοῦ·
 8 καὶ ἔσται ὡς ξύλον εὐθνηοῦν παρ' ὕδατα καὶ ἐπὶ ἰκμάδα βαλεῖ ρίζας αὐτοῦ καὶ οὐ φοβηθῆσεται ὅταν ἔλθῃ καύμα, καὶ ἔσται ἐπ' αὐτῷ στελέχη ἀλσώδη, ἐν ἐνιαυτῷ ἀβροχίας οὐ φοβηθῆσεται καὶ οὐ διαλείψει ποιῶν καρπόν.
 9 βαθεῖα ἡ καρδία παρὰ πάντα, καὶ ἄνθρωπός ἐστιν· καὶ τίς γνώσεται αὐτόν;

10 ἐγὼ κύριος ἐτάζων καρδίας καὶ δοκιμάζων νεφροὺς τοῦ δοῦναι ἕκαστῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ κατὰ τοὺς καρποὺς τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ.
 11 ἐφώνησεν πέρδιξ, συν' ἄγειν ἃ οὐκ ἔτεκεν· ποιῶν πλοῦτον αὐτοῦ οὐ μετὰ κρίσεως, ἐν ἡμίσει ἡμερῶν αὐτοῦ ἐγκαταλείψουσιν αὐτόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων αὐτοῦ ἔσται ἄφρων.
 12 Θρόνος δόξης ὑψωμένος ἀγίασμα ἡμῶν
 13 ὑπομονὴ Ἰσραὴλ κύριε, πάντες οἱ καταλιπόντες σε καταισχυνθῶσιν, ἀφεστηκότες ἐπὶ τῆς γῆς γραφῶσιν, ὅτι ἐγκατέλιπον πηγὴν ζωῆς τὸν κύριον.
 14 ἴασαί με, κύριε, καὶ ἰαθῶσμαι· σώσον με, καὶ σωθῶσμαι· ὅτι καύχημά μου σὺ εἶ.
 15 ἰδοὺ αὐτοὶ λέγουσι πρὸς με Ποῦ ἐστὶν ὁ λόγος κυρίου; ἐλθάτω.
 16 ἐγὼ δὲ οὐκ ἐκοπίασα κατακολουθῶν ὀπίσω σου καὶ ἡμέραν ἀνθρώπου οὐκ ἐπεθύμησα, σὺ ἐπίστη· τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου πρὸ προσώπου σου ἐστὶν.
 17 μὴ γεννηθῆς μοι εἰς ἄλλοτρίωσιν φειδόμενός μου ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ.
 18 καταισχυνθῶσιν οἱ διώκοντές με, καὶ μὴ καταισχυνθεῖν ἐγὼ· πτοηθεῖσαν αὐτοί, καὶ μὴ πτοηθεῖν ἐγὼ· ἐπάγαγε ἐπ' αὐτοὺς ἡμέραν πονηρᾶν, δισσὸν σύντριμμα σύντριπον αὐτούς.
 19 Τάδε λέγει κύριος Βάδισον καὶ στήθι ἐν πύλαις υἱῶν λαοῦ σου, ἐν αἷς εἰσπορεύονται ἐν αὐταῖς βασιλεῖς Ἰουδα καὶ ἐν αἷς ἐκπορεύονται ἐν αὐταῖς, καὶ ἐν πάσαις ταῖς πύλαις Ἱερουσαλήμ
 20 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· Ἀκούσατε λόγον κυρίου, βασιλεῖς Ἰουδα καὶ πᾶσα Ἰουδαία καὶ πᾶσα Ἱερουσαλήμ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις,
 21 τάδε λέγει κύριος Φυλάσσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ μὴ αἴρετε βαστάγματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ μὴ ἐκπορεύεσθε ταῖς πύλαις Ἱερουσαλήμ
 22 καὶ μὴ ἐκφέρετε βαστάγματα ἐξ οἰκιῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιῆσετε· ἀγιάσατε τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, καθὼς ἐνετείλαμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν. καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν
 23 καὶ ἐσκλῆρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν τοῦ μὴ ἀκοῦσαί μου καὶ τοῦ μὴ δέξασθαι παιδείαν.
 24 καὶ ἔσται ἐὰν ἀκοῆ ἀκούσητέ μου, λέγει κύριος, τοῦ μὴ εἰσφέρειν βαστάγματα διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν πᾶν ἔργον,
 25 καὶ εἰσελεύσονται διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καθ' ἑαυτοὺς ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἄρμασιν καὶ ἵπποις αὐτῶν, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, ἄνδρες Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλήμ, καὶ κατοικισθῆσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς τὸν αἰῶνα.
 26 καὶ ἤξουσιν ἐκ τῶν πόλεων Ἰουδα καὶ κυκλόθεν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐκ γῆς Βενιαμὴν καὶ ἐκ τῆς πεδινῆς καὶ ἐκ τοῦ ὄρου καὶ ἐκ τῆς πρὸς νότον φέροντες ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίαν καὶ θυμιάματα καὶ μαναια καὶ λίβανον, φέροντες αἶνεσιν εἰς οἶκον κυρίου.
 27 καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εἰσακούσητέ μου τοῦ ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων τοῦ μὴ αἰρεῖν βαστάγματα καὶ μὴ εἰσπορεύεσθαι ταῖς πύλαις Ἱερουσαλήμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν ταῖς πύλαις αὐτῆς, καὶ καταφάγεται ἄμφοδα Ἱερουσαλήμ καὶ οὐ σβεσθῆσεται.

Geremia 18

1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν λέγων
 2 Ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι εἰς οἶκον τοῦ κεραμέως, καὶ ἐκεῖ ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου.

3 καὶ κατέβην εἰς τὸν οἶκον τοῦ κεραμέως, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐποίει ἔργον ἐπὶ τῶν λίθων·
4 καὶ διέπεσεν τὸ ἀγγεῖον, ὃ αὐτὸς ἐποίει, ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ πάλιν αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὸ ἀγγεῖον ἕτερον, καθὼς ἤρουν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι.
5 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
6 Εἰ καθὼς ὁ κεραμεὺς οὗτος οὐ δυνῶσομαι τοῦ ποιῆσαι ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραὴλ; ἰδοὺ ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως ὑμεῖς ἐστε ἐν ταῖς χερσὶν μου.
7 πέρασ λαλῶσω ἐπὶ ἔθνος ἢ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἐξάραι αὐτοὺς καὶ τοῦ ἀπολλύειν,
8 καὶ ἐπιστραφῆ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν αὐτῶν, καὶ μετανοῶσω περὶ τῶν κακῶν, ὧν ἐλογισάμην τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς·
9 καὶ πέρασ λαλῶσω ἐπὶ ἔθνος καὶ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἀνοικοδομεῖσθαι καὶ τοῦ καταφυτεύεσθαι,
10 καὶ ποιῶσωσιν τὰ πονηρὰ ἐναντίον μου τοῦ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς μου, καὶ μετανοῶσω περὶ τῶν ἀγαθῶν, ὧν ἐλάλησα τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς.
11 καὶ νῦν εἶπὸν πρὸς ἄνδρας Ἰουδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ Ἰδοὺ ἐγὼ πλάσσω ἐφ' ὑμᾶς κακὰ καὶ λογίζομαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν· ἀποστραφῶ δὴ ἕκαστος ἀπὸ ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ καλλίονα ποιῶσεται τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν.
12 καὶ εἶπαν Ἄνδριούμεθα, ὅτι ὀπίσω τῶν ἀποστροφῶν ἡμῶν πορευόμεθα καὶ ἕκαστος τὰ ἀρεστὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ποιῶσομεν.
13 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἐρωτῶσατε δὴ ἐν ἔθνεσιν Τίς ἤκουσεν τοιαῦτα φρικτά, ἃ ἐποίησεν σφόδρα παρθένος Ἰσραὴλ;
14 μὴ ἐκλείψουσιν ἀπὸ πέτρας μαστοὶ ἢ χιῶν ἀπὸ τοῦ λιβάνου; μὴ ἐκκλινεῖ ὕδωρ βιαίας ἀνέμῳ φερόμενον;
15 ὅτι ἐπελάθοντό μου ὁ λαός μου, εἰς κενὸν ἐθυμίασαν· καὶ ἀσθενῶσουσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν σχοίνους αἰωνίους τοῦ ἐπιβῆναι τρίβους οὐκ ἔχοντας ὁδὸν εἰς πορείαν
16 τοῦ τάξει τὴν γῆν αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν καὶ σύριγμα αἰώνιον· πάντες οἱ διαπορευόμενοι δι' αὐτῆς ἐκστῶσονται καὶ κινῶσουσιν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν.
17 ὡς ἄνεμον καύσωνα διασπερῶ αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν αὐτῶν, δεῖξω αὐτοῖς ἡμέραν ἀπωλείας αὐτῶν.
18 Καὶ εἶπαν Δεῦτε λογισώμεθα ἐπὶ Ἱερεμῖαν λογισμόν, ὅτι οὐκ ἀπολείται νόμος ἀπὸ ἱερέως καὶ βουλῆ ἀπὸ συνετοῦ καὶ λόγος ἀπὸ προφῶτου· δεῦτε καὶ πατάξωμεν αὐτὸν ἐν γλώσσει καὶ ἀκουσώμεθα πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ.
19 εἰσάκουσόν μου, κύριε, καὶ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τοῦ δικαϊώματός μου.
20 εἰ ἀνταποδίδεται ἀντὶ ἀγαθῶν κακὰ; ὅτι συνελάλησαν ῥήματα κατὰ τῆς ψυχῆς μου καὶ τὴν κόλασιν αὐτῶν ἔκρυσαν μοι· μὴ σθητι ἐστηκότος μου κατὰ πρόσωπόν σου τοῦ λαλήσαι ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθὰ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν σου ἀπ' αὐτῶν.
21 διὰ τοῦτο δὸς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν εἰς λιμὸν καὶ ἄθροισον αὐτοὺς εἰς χεῖρας μαχαίρας· γενέσθωσαν αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄτεκνοι καὶ χήραι, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν γενέσθωσαν ἀνηρημένοι θανάτῳ καὶ οἱ νεανίσκοι αὐτῶν πεπτωκότες μαχαίρᾳ ἐν πολέμῳ.
22 γενηθῶτω κραυγὴ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν, ἐπάξεις ἐπ' αὐτοὺς ληστὰς ἄφνω, ὅτι ἐνεχείρησαν λόγον εἰς σύλλημψίν μου καὶ παγίδας ἔκρυσαν ἐπ' ἐμέ.
23 καὶ σύ, κύριε, ἔγνωσ ἀπάσαν τὴν βουλήν αὐτῶν ἐπ' ἐμέ εἰς θάνατον· μὴ ἀθώωσης τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου μὴ ἐξαλείψης· γενέσθω ἡ ἀσθένεια αὐτῶν ἐναντίον σου, ἐν καιρῷ θυμοῦ σου ποιήσον ἐν αὐτοῖς.

1 Τότε εἶπεν κύριος πρὸς με Βάδισον καὶ κτήσαι βῖκον πεπλασμένον ὀστράκινον καὶ ἄξεις ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἱερέων
2 καὶ ἐξελεύσῃ εἰς τὸ πολυάνδριον υἱῶν τῶν τέκνων αὐτῶν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῶν προθύρων πύλης τῆς χαρσιθ, καὶ ἀνάγνωθι ἐκεῖ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἂν λαλῶσω πρὸς σέ,
3 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς Ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου, βασιλεῖς Ἰουδα καὶ ἄνδρες Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις Τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακὰ ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἡχῶσει ἀμφοτέρω τὰ ὠτα αὐτοῦ
4 ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἀπηλλοτριώσαν τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐθυμίασαν ἐν αὐτῷ θεοῖς ἄλλοτρίοις, οἷς οὐκ ἤδεισαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰουδα ἐπλησαν τὸν τόπον τοῦτον αἱμάτων ἀθῶων
5 καὶ ὠκοδόμησαν ὑψηλὰ τῆ βασιλῆα τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ, ἃ οὐκ ἐνετειλάμην οὐδὲ ἐλάλησα οὐδὲ διενεώθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου.
6 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ οὐ κληθῶσεται τῷ τόπῳ τούτῳ ἔτι Διάπτωσις καὶ Πολυάνδριον υἱοῦ Ἐννομ, ἀλλ' ἢ Πολυάνδριον τῆς σφαγῆς.
7 καὶ σφάξω τὴν βουλήν Ἰουδα καὶ τὴν βουλήν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ καταβαλῶ αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ ἐν χερσὶν τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ δώσω τοὺς νεκροὺς αὐτῶν εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.
8 καὶ τάξω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς συριγμόν· πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτῆς σκυθρωπάσει καὶ συριεῖ ὑπὲρ πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς.
9 καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν υἱῶν αὐτῶν καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων αὐτῶν, καὶ ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἔδονται ἐν τῇ περιοχῇ καὶ ἐν τῇ πολιορκίᾳ, ἢ πολιορκῶσουσιν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.
10 καὶ συντρίψεις τὸν βῖκον κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκπορευομένων μετὰ σοῦ
11 καὶ ἐρεῖς Τάδε λέγει κύριος Οὕτως συντρίψω τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καθὼς συντρίβεται ἄγγος ὀστράκινον, ὃ οὐ δυνῶσεται ἰαθῆναι ἔτι.
12 οὕτως ποιῶσω, λέγει κύριος, τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ τοῦ δοθῆναι τὴν πόλιν ταύτην ὡς τὴν διαπίπτουσαν.
13 καὶ οἱ οἴκοι Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ οἴκοι βασιλέων Ἰουδα ἔσονται καθὼς ὁ τόπος ὁ διαπίπτων τῶν ἀκαθαρσιῶν ἐν πάσαις ταῖς οἰκίαις, ἐν αἷς ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῶν πάση τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἄλλοτρίοις.
14 καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ τῆς διαπτώσεως, οὗ ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος ἐκεῖ τοῦ προφητεῦσαι, καὶ ἔστη ἐν τῇ αὐλῇ οἴκου κυρίου καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν
15 Τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς καὶ ἐπὶ τὰς κόμας αὐτῆς ἅπαντα τὰ κακὰ, ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτῶν, ὅτι ἐσκῶρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν τοῦ μὴ εἰσακούειν τῶν λόγων μου.

Geremia 20

1 Καὶ ἤκουσεν Πασχωρ υἱὸς Ἐμμηρ ὁ ἱερεὺς, καὶ οὗτος ἦν καθεσταμένος ἡγούμενος οἴκου κυρίου, τοῦ Ἱερεμίου προφητεύοντος τοὺς λόγους τούτους.
2 καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν καταρράκτην, ὃς ἦν ἐν πύλῃ οἴκου ἀποτεταγμένου τοῦ ὑπεράφου, ὃς ἦν ἐν οἴκῳ κυρίου.

3 καὶ ἐξῆγγαγεν Πασχωρ τὸν Ιερεμῖαν ἐκ τοῦ καταρράκτου, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιερεμῖας Οὐχὶ Πασχωρ ἐκάλεσεν κύριος τὸ ὄνομά σου, ἀλλ' ἡ Μέτοικον·
 4 διότι τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμί σε εἰς μετοικίαν σὺν πᾶσι τοῖς φίλοις σου, καὶ πεσοῦνται ἐν μαχαίρᾳ ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται, καὶ σὲ καὶ πάντα Ἰουδαν δώσω εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ μετοικιοῦσιν αὐτοὺς καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν μαχαίραις·
 5 καὶ δώσω τὴν πᾶσαν ἰσχύνην τῆς πόλεως ταύτης καὶ πάντας τοὺς πόνους αὐτῆς καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς τοῦ βασιλέως Ἰουδα εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἄξουσιν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα.
 6 καὶ σὺ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου πορεύσεσθε ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν Βαβυλῶνι ἀποθανή καὶ ἐκεῖ ταφῶσθαι, σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι σου, οἷς ἐπροφῶτευσας αὐτοῖς ψευδῆ.
 7 Ἠπάτησάς με, κύριε, καὶ ἠπατῆθην, ἐκράτησας καὶ ἠδυνάσθησ· ἐγενόμην εἰς γέλωτα, πᾶσαν ἡμέραν διετέλεσα μυκτηριζόμενος·
 8 ὅτι πικρῶ λόγῳ μου γελάσομαι, ἀθεσίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἐπικαλέσομαι, ὅτι ἐγενῆθη λόγος κυρίου εἰς ὀνειδισμόν ἐμοὶ καὶ εἰς χλευασμόν πᾶσαν ἡμέραν μου.
 9 καὶ εἶπα Οὐ μὴ ὀνομάσω τὸ ὄνομα κυρίου καὶ οὐ μὴ λαλῶσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο ὡς πῦρ καϊόμενον φλέγον ἐν τοῖς ὀστέοις μου, καὶ παρεῖμαι πάντοθεν καὶ οὐ δύναμαι φέρειν.
 10 ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν συναθροισμένων κυκλοῦσθαι· Ἐπισύστητε καὶ ἐπισυστῶμεν αὐτῷ, πάντες ἄνδρες φίλοι αὐτοῦ· τηρῶσατε τὴν ἐπίνοιαν αὐτοῦ, εἰ ἀπατηθῆσεται καὶ δυνήσομεθα αὐτῷ καὶ ληψόμεθα τὴν ἐκδίκησιν ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ.
 11 καὶ κύριος μετ' ἐμοῦ καθὼς μαχητῆς ἰσχύων· διὰ τοῦτο ἐδίωξαν καὶ νοῆσαι οὐκ ἠδύναντο· ἠσχύνθησαν σφόδρα, ὅτι οὐκ ἐνόησαν ἀτιμίας αὐτῶν, αἱ δὲ αἰῶνος οὐκ ἐπιλησθῶσονται.
 12 κύριε δοκιμάζων δίκαια συνίων νεφρούς καὶ καρδίας, ἴδομι τὴν παρά σου ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὰ ἀπολογῆματά μου.
 13 ἄσατε τῷ κυρίῳ, αἰνέσατε αὐτῷ, ὅτι ἐξείλατο ψυχὴν πένητος ἐκ χειρὸς πονηρευομένου.
 14 ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα, ἐν ἣ ἐτέχθη ἐν αὐτῇ ἡ ἡμέρα, ἐν ἣ ἔτεκέν με ἡ μῆτηρ μου, μὴ ἔστω ἐπευκτῆ·
 15 ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐαγγελιστάμενος τῷ πατρὶ μου λέγων· Ἐτέχθη σοι ἄρσεν, εὐφραίνόμενος.
 16 ἔστω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὡς αἱ πόλεις, ἃς κατέστρεψεν κύριος ἐν θυμῷ καὶ οὐ μετεμελῆθη, ἀκουσάτω κραυγῆς τὸ πρῶν καὶ ἀλαλαγμοῦ μεσημβρίας,
 17 ὅτι οὐκ ἀπέκτεινέν με ἐν μῆτρᾳ μητρὸς καὶ ἐγένετό μοι ἡ μῆτηρ μου τάφος μου καὶ ἡ μῆτηρ συλλήμψεως αἰωνίας.
 18 ἵνα τί τοῦτο ἐξῆλθεν ἐκ μῆτρᾳ τοῦ βλέπειν κόπους καὶ πόνους, καὶ διετέλεσαν ἐν αἰσχύνην αἱ ἡμέραι μου;

Geremia 21

1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ιερεμῖαν, ὅτε ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Πασχωρ υἱὸν Μελχιου καὶ Σοφονίαν υἱὸν Μαασαίου τὸν ἱερέα λέγων
 2 Ἐπερώτησον περὶ ἡμῶν τὸν κύριον, ὅτι βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐφέστηκεν ἐφ' ἡμᾶς, εἰ ποιῶσει κύριος κατὰ πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, καὶ ἀπελεύσεται ἀφ' ἡμῶν.
 3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ιερεμῖας Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰουδα
 4 Τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ μεταστρέφω τὰ ὄπλα τὰ πολεμικά, ἐν οἷς ὑμεῖς πολεμεῖτε ἐν αὐτοῖς πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς ἔξωθεν τοῦ τείχους, εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ταύτης

5 καὶ πολεμῶ ἐγὼ ὑμᾶς ἐν χειρὶ ἐκτεταμένη καὶ ἐν βραχίονι κραταιῷ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ παροργισμοῦ μεγάλου
 6 καὶ πατάξω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτῆνη, ἐν θανάτῳ μεγάλῳ, καὶ ἀποθανοῦνται.
 7 καὶ μετὰ ταῦτα, οὕτως λέγει κύριος, δώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰουδα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ ἀπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς μαχαίρας εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας· οὐ φείσομαι ἐπ' αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ οἰκτιρῶ αὐτοὺς.
 8 καὶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον ἐρεῖς Τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου·
 9 ὁ καθ' ἕνα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθάνειται ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ὁ ἐκπορευόμενος προσχωρήσει πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς ζῶσται, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς σκύλα, καὶ ζῶσται.
 10 διότι ἐστῆρικα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ· εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθῆσεται, καὶ κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρὶ.
 11 ὁ οἶκος βασιλέως Ἰουδα, ἀκούσατε λόγον κυρίου·
 12 οἶκος Δαυιδ, τάδε λέγει κύριος Κρίνατε τὸ πρῶν κρίμα καὶ κατευθύνετε καὶ ἐξέλεσθε διηρησμένον ἐκ χειρὸς ἀδικούντος αὐτόν, ὅπως μὴ ἀναφθῆ ὡς πῦρ ἡ ὄργη μου καὶ καυθῆσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων.
 13 ἴδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸν κατοικοῦντα τὴν κοιλάδα Σορ τὴν πεδινὴν τοὺς λέγοντας Τίς ποτῶσει ἡμᾶς; ἢ τίς εἰσελεύσεται πρὸς τὸ κατοικητήριον ἡμῶν;
 14 καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς, καὶ ἔδεται πάντα τὰ κύκλω αὐτῆς.

Geremia 22

1 Τάδε λέγει κύριος Πορεύου καὶ κατάβηθι εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ἰουδα καὶ λαλῶσεις ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦτον
 2 καὶ ἐρεῖς Ἄκουε λόγον κυρίου, βασιλεῦ Ἰουδα ὁ καθ' ἕνα ἐπὶ θρόνου Δαυιδ, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου καὶ ὁ λαός σου καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ταῖς πύλαις ταύταις
 3 Τάδε λέγει κύριος Ποιεῖτε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην καὶ ἐξαίρεσθε διηρησμένον ἐκ χειρὸς ἀδικούντος αὐτόν καὶ προσῴντον καὶ ὀφρανὸν καὶ χῶραν μὴ καταδυναστεύετε καὶ μὴ ἀσεβεῖτε καὶ αἷμα ἀθῶν μὴ ἐκχέετε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
 4 διότι ἐὰν ποιοῦντες ποιῶσθε τὸν λόγον τοῦτον, καὶ εἰσελεύσονται ἐν ταῖς πύλαις τοῦ οἴκου τοῦτου βασιλεῖς καθ' ἕνα ἐπὶ θρόνου Δαυιδ καὶ ἐπιβεηκότες ἐφ' ἀρμάτων καὶ ἵππων, αὐτοὶ καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν καὶ ὁ λαός αὐτῶν·
 5 ἐὰν δὲ μὴ ποιῶσθε τοὺς λόγους τούτους, κατ' ἐμαυτοῦ ὄμοσα, λέγει κύριος, ὅτι εἰς ἐρῶσιν ἔσται ὁ οἶκος οὗτος.
 6 ὅτι τάδε λέγει κύριος κατὰ τοῦ οἴκου βασιλέως Ἰουδα Γαλαὰδ σύ μοι, ἀρχὴ τοῦ Λιβάνου· ἐὰν μὴ θῷ σε εἰς ἔρημον, πόλεις μὴ κατοικηθησομένας·
 7 καὶ ἐπάξω ἐπὶ σὲ ἄνδρα ὀλεθρευόντα καὶ τὸν πέλεκυν αὐτοῦ, καὶ ἐκκόψουσιν τὰς ἐκλεκτάς κέδρους σου καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς τὸ πῦρ.
 8 καὶ διελεύσονται ἔθνη διὰ τῆς πόλεως ταύτης καὶ ἐροῦσιν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ Διὰ τί ἐποίησεν κύριος οὕτως τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ ταύτῃ;
 9 καὶ ἐροῦσιν Ἄνθ' ὧν ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν θεοῖς ἀλλοτρίοις καὶ ἐδοῦλευσαν αὐτοῖς.
 10 Μὴ κλαίετε τὸν τεθηηκότα μηδὲ θρηνεῖτε αὐτόν· κλαύσατε κλαυθμῷ τὸν ἐκπορευόμενον, ὅτι οὐκ ἐπιστρέψει ἔτι καὶ οὐ μὴ ἴδῃ τὴν γῆν πατρίδος αὐτοῦ.

11 διότι τάδε λέγει κύριος ἐπὶ Σελλημ υἱὸν Ἰωσια τὸν βασιλεύοντα ἀντὶ Ἰωσια τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου τούτου Οὐκ ἀναστρέψει ἐκεῖ οὐκέτι,
 12 ἀλλ' ἢ ἐν τῷ τόπῳ, οὗ μετώκισα αὐτόν, ἐκεῖ ἀποθάνειται καὶ τὴν γῆν ταύτην οὐκ ὄψεται ἔτι.
 13 Ὡς ὁ οἰκοδομῶν οἰκίαν αὐτοῦ οὐ μετὰ δικαιοσύνης καὶ τὰ ὑπερφῶα αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίματι, παρὰ τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐργάζεται δωρεὰν καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐ μὴ ἀποδώσει αὐτῷ.
 14 ὠκοδόμησας σεαυτῷ οἶκον σύμμετρον, ὑπερφῶα ῥιπιστα δισταλμένα θυρίσιν καὶ ἐξύλωμένα ἐν κέδρω καὶ κεχρισμένα ἐν μίλτῳ.
 15 μὴ βασιλεύσεις, ὅτι σὺ παροξύνῃ ἐν Αἰχὰζ τῷ πατρὶ σου; οὐ φάγονται καὶ οὐ πίνονται· βέλτιον ἦν σε ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην καλῶν.
 16 οὐκ ἔγνωσαν, οὐκ ἔκριναν κρίσιν ταπεινῶ οὐδὲ κρίσιν πένητος· οὐ τοῦτό ἐστιν τὸ μὴ γινῶναί σε ἐμέ; λέγει κύριος.
 17 ἰδοὺ οὐκ εἰσιν οἱ ὀφθαλμοί σου οὐδὲ ἡ καρδία σου καλῶν, ἀλλ' εἰς τὴν πλεονεξίαν σου καὶ εἰς τὸ αἷμα τὸ ἀθῶον τοῦ ἐκχέειν αὐτὸ καὶ εἰς ἀδίκημα καὶ εἰς φόνον τοῦ ποιεῖν.
 18 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ Ἰωακὶμ υἱὸν Ἰωσια βασιλέως Ἰουδα Οὐαὶ ἐπὶ τὸν ἄνδρα τούτον· οὐ μὴ κόψωνται αὐτόν· Ὡς ἀδελφέ, οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτόν Οἴμμοι κύριε.
 19 ταφήν ὄνου ταφῶσεται, συμψησθεὶς ῥίψῃσεται ἐπέκεινα τῆς πύλης Ἱερουσαλήμ.
 20 Ἀνάβηθι εἰς τὸν Λίβανον καὶ κέκραξον καὶ εἰς τὴν Βασαν δὸς τὴν φωνῶν σου καὶ βόησον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, ὅτι συνετριβήσαν πάντες οἱ ἔρασταί σου.
 21 ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐν τῇ παραπτώσει σου, καὶ εἴπας Οὐκ ἀκούσομαι· αὐτὴ ἡ ὁδός σου ἐκ νεότητός σου, οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς μου.
 22 πάντας τοὺς ποιμένας σου ποιμανεῖ ἄνεμος, καὶ οἱ ἔρασταί σου ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐξελεύσονται· ὅτι τότε αἰσχυνθῶσιν καὶ ἀτιμωθῶσιν ἀπὸ πάντων τῶν φιλοῦντων σε.
 23 κατοικοῦσα ἐν τῷ Λιβάνῳ ἐννοσηύουσα ἐν ταῖς κέδροις, καταστενάξεις ἐν τῷ ἔλθειν σοι ὠδίνας ὡς τικτούσης.
 24 ζῶ ἐγώ, λέγει κύριος, ἐὰν γενόμενος γένηται Ἰεχονίας υἱὸς Ἰωακὶμ βασιλεὺς Ἰουδα ἀποσφράγισμα ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, ἐκεῖθεν ἐκσπάσω σε
 25 καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ζητούντων τὴν ψυχῶν σου, ὧν σὺ εὐλαβῆ ἄπὸ προσώπου αὐτῶν, εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων·
 26 καὶ ἀπορρίψω σὲ καὶ τὴν μητέρα σου τὴν τεκοῦσάν σε εἰς γῆν, οὐ οὐκ ἐτέχθης ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖ ἀποθάνεισθε·
 27 εἰς δὲ τὴν γῆν, ἣν αὐτοὶ εὐχονται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, οὐ μὴ ἀποστρέψωσιν.
 28 ἠτιμώθη Ἰεχονίας ὡς σκεῦος, οὐ οὐκ ἔστιν χρεια αὐτοῦ, ὅτι ἐξερίφη καὶ ἐξεβλήθη εἰς γῆν, ἣν οὐκ ᾔδει.
 29 γῆ γῆ, ἀκούε λόγον κυρίου
 30 Γράψον τὸν ἄνδρα τούτον ἐκκῶρυκτον ἄνθρωπον, ὅτι οὐ μὴ αὐξήθῃ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄνθρωπος καθ' ἑαυτὸν ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ ἄρχων ἔτι ἐν τῷ Ἰουδα.

Jeremia 23

1 Ὡς οἱ ποιμένες οἱ διασκορπίζοντες καὶ ἀπολλύοντες τὰ πρόβατα τῆς νομῆς μου.
 2 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς ποιμαίνοντας τὸν λαόν μου Ὑμεῖς διεσκορπίσατε τὰ πρόβατά μου καὶ ἐξώσατε αὐτὰ καὶ οὐκ ἐπεσεκέρασθε αὐτὰ, ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν·
 3 καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι τοὺς καταλοιπούς τοῦ λαοῦ μου ἀπὸ πάσης τῆς γῆς, οὐ ἐξώσα αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ καταστῶσιν αὐτοὺς εἰς τὴν νομὴν αὐτῶν, καὶ αὐξήθῶσονται καὶ πληθυνθῶσονται·

4 καὶ ἀναστῶσιν αὐτοῖς ποιμένας, οἱ ποιμανοῦσιν αὐτούς, καὶ οὐ φοβηθῶσονται ἔτι οὐδὲ πτοηθῶσονται, λέγει κύριος.
 5 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ ἀναστῶσιν τῷ Δαυὶδ ἀνατολήν δικαίαν, καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς καὶ συνῶσιν καὶ ποιῶσιν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς.
 6 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ σωθῆσεται Ἰουδας, καὶ Ἰσραὴλ κατασκηνώσει πεποιθώς, καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὃ καλέσει αὐτὸν κύριος Ἰωσεδεκ.
 9 Ἐν τοῖς προφῶταις συνετριβῆ ἡ καρδία μου, ἐν ἐμοὶ ἐσαλεύθη πάντα τὰ ὀστά μου, ἐγενῆθη ὡς ἀνὴρ συνετριμμένος καὶ ὡς ἄνθρωπος συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου εὐπρεπείας δόξης αὐτοῦ.
 10 ὅτι ἀπὸ προσώπου τούτων ἐπένησεν ἡ γῆ, ἐξηράνθησαν αἱ νομαὶ τῆς ἐρῆμου, καὶ ἐγένετο ὁ δρόμος αὐτῶν πονηρὸς καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν οὐχ οὕτως.
 11 ὅτι ἱερεὺς καὶ προφῆτης ἐμολύνθησαν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον πονηρίας αὐτῶν.
 12 διὰ τοῦτο γενέσθω ἡ ὁδὸς αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ὀλίστημα ἐν γνόφῳ, καὶ ὑποσκελισθῶσονται καὶ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ· διότι ἐπάξω ἐπ' αὐτούς κακὰ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν, φησὶν κύριος.
 13 καὶ ἐν τοῖς προφῶταις Σαμαρείας εἶδον ἀνομῶματα· ἐπροφῆτευσαν διὰ τῆς Βααλ καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ.
 14 καὶ ἐν τοῖς προφῶταις Ἱερουσαλήμ ἐώρακα φρικτά, μοιχωμένους καὶ πορευομένους ἐν ψευδεσὶ καὶ ἀντιλαμβανομένους χειρῶν πονηρῶν τοῦ μὴ ἀποστραφῆναι ἕκαστον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς· ἐγενῆθησαν μοι πάντες ὡς Σοδομα καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ὡς περὶ Γομορρα.
 15 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς ὀδύνην καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ πικρὸν, ὅτι ἀπὸ τῶν προφητῶν Ἱερουσαλήμ ἐξῆλθεν μολυσμὸς πάσης τῆς γῆς.
 16 οὕτως λέγει κύριος παντοκράτωρ Μὴ ἀκούετε τοὺς λόγους τῶν προφητῶν, ὅτι ματαιοῦσιν ἑαυτοὺς ὄρασιν, ἀπὸ καρδίας αὐτῶν λαλοῦσιν καὶ οὐκ ἀπὸ στόματος κυρίου.
 17 λέγουσιν τοῖς ἀπωθουμένοις τὸν λόγον κυρίου Εἰρήνη ἔσται ὑμῖν· καὶ πᾶσιν τοῖς πορευομένοις τοῖς θελῶμασιν αὐτῶν, παντὶ τῷ πορευομένῳ πλάνη καρδίας αὐτοῦ εἶπαν Οὐχ ἤξει ἐπὶ σὲ κακὰ.
 18 ὅτι τίς ἔσται ἐν ὑποστῆματι κυρίου καὶ εἶδεν τὸν λόγον αὐτοῦ; τίς ἐνωτίσατο καὶ ἤκουσεν;
 19 ἰδοὺ σεισμός παρα κυρίου καὶ ὄργη ἐκπορεύεται εἰς συσσεισμόν, συστρεφομένη ἐπὶ τοὺς ἀσεβεῖς ἤξει.
 20 καὶ οὐκέτι ἀποστρέψει ὁ θυμὸς κυρίου, ἕως ἂν ποιῶσιν αὐτὸ καὶ ἕως ἂν ἀναστῶσιν αὐτὸ ἀπὸ ἐγγειῶν καρδίας αὐτοῦ· ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν νοῦσουσιν αὐτὰ.
 21 οὐκ ἀπέστειλλον τοὺς προφῆτας, καὶ αὐτοὶ ἔτρεχον· οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς, καὶ αὐτοὶ ἐπροφῆτευσαν.
 22 καὶ εἰ ἔστησαν ἐν τῇ ὑποστάσει μου καὶ εἰσῶκουσαν τῶν λόγων μου, καὶ τὸν λαόν μου ἂν ἀπέστρεφον αὐτούς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδεύματων αὐτῶν.
 23 θεὸς ἐγγίζων ἐγὼ εἰμι, λέγει κύριος, καὶ οὐχὶ θεὸς πόρρωθεν.
 24 εἰ κρυβῶσεται ἄνθρωπος ἐν κρυφαίοις, καὶ ἐγὼ οὐκ ὄψομαι αὐτόν; μὴ οὐχὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐγὼ πληρῶ; λέγει κύριος.
 25 ἤκουσα ἃ λαλοῦσιν οἱ προφῆται, ἃ προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῆ λέγοντες Ἠνυπνιασάμην ἐνὸνπιον.
 26 ἕως πότε ἔσται ἐν καρδίᾳ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ψευδῆ καὶ ἐν τῷ προφητεύειν αὐτοὺς τὰ θελῶματα καρδίας αὐτῶν;
 27 τῶν λογιζομένων τοῦ ἐπιλαθῆσθαι τοῦ νόμου μου ἐν τοῖς ἐνυπνίοις αὐτῶν, ἃ διηγούντο ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καθάπερ ἐπελάθοντο οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ ὀνόματός μου ἐν τῇ Βααλ.

28 ὁ προφ᾽της, ἐν ᾧ τὸ ἐνύπνιον ἐστίν, διηγησάσθω τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ, καὶ ἐν ᾧ ὁ λόγος μου πρὸς αὐτόν, διηγησάσθω τὸν λόγον μου ἐπ' ἀληθείας, τὶ τὸ ἄχυρον πρὸς τὸν σίτον; οὕτως οἱ λόγοι μου, λέγει κύριος·
29 οὐχὶ οἱ λόγοι μου ὡσπερ πῦρ φλέγον, λέγει κύριος, καὶ ὡς πέλυξ κόπτων πέτραν;
30 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφ᾽τας, λέγει κύριος ὁ θεός, τοὺς κλέπτοντας τοὺς λόγους μου ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ.
31 ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφ᾽τας τοὺς ἐκβάλλοντας προφητείας γλώσσης καὶ νυστάζοντας νυσταγμὸν ἑαυτῶν.
32 ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφ᾽τας τοὺς προφητεύοντας ἐνύπνια ψευδῆ καὶ διηγοῦντο αὐτὰ καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς πλάνοις αὐτῶν καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ ὠφέλειαν οὐκ ὠφελ᾽σουσιν τὸν λαόν τοῦτον.
33 καὶ ἐὰν ἐρωτᾷσθε σὲ ὁ λαὸς οὗτος ἢ ἱερεὺς ἢ προφ᾽της λέγων Τί τὸ λῆμμα κυρίου; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς Ὑμεῖς ἐστε τὸ λῆμμα, καὶ ῥάξω ὑμᾶς, λέγει κύριος.
34 καὶ ὁ προφ᾽της καὶ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ λαός, οἱ ἂν εἶπασι Λῆμμα κυρίου, καὶ ἐκδικᾷσθε τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.
35 ὅτι οὕτως ἐρεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Τί ἀπεκρίθη κύριος, καὶ τί ἐλάλησεν κύριος;
36 καὶ Λῆμμα κυρίου μὴ ὀνομάζετε ἔτι, ὅτι τὸ λῆμμα τῷ ἀνθρώπῳ ἔσται ὁ λόγος αὐτοῦ·
37 καὶ διὰ τί ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν;
38 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἄνθ' ὧν εἶπατε τὸν λόγον τοῦτον Λῆμμα κυρίου, καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς λέγων Οὐκ ἐρεῖτε Λῆμμα κυρίου,
39 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω καὶ ῥάσσω ὑμᾶς καὶ τὴν πόλιν, ἣν ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν,
40 καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς ὄνειδισμὸν αἰώνιον καὶ ἀτιμίαν αἰώνιον, ἥτις οὐκ ἐπιλησθᾷσεται.
7 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι Ζῆ κύριος ὅς ἂν ᾔγαγεν τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
8 ἀλλὰ Ζῆ κύριος ὅς συν᾽γαγεν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν, οὐ ἐξώσεν αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν.

Jeremiah 24

1 Ἔδειξέν μοι κύριος δύο καλάθους σύκων κειμένους κατὰ πρόσωπον ναοῦ κυρίου μετὰ τὸ ἀποικίσαι Ναβουχοδονοσορ βασιλέα Βαβυλῶνος τὸν Ἰεχονιαν υἱὸν Ἰωακὶμ βασιλέα Ἰουδα καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς τεχνίτας καὶ τοὺς δεσμώτας καὶ τοὺς πλουσίους ἐξ Ἰερουσαλὴμ καὶ ἦγαγεν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα·
2 ὁ κάλαθος ὁ εἷς σύκων χρηστῶν σφόδρα ὡς τὰ σύκα τὰ πρόιμα, καὶ ὁ κάλαθος ὁ ἕτερος σύκων πονηρῶν σφόδρα, ἃ οὐ βρωθᾷσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν.
3 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Τί σὺ ὄρας, Ἰερεμῖα; καὶ εἶπα Σύκα· τὰ χρηστὰ χρηστὰ λίαν, καὶ τὰ πονηρὰ πονηρὰ λίαν, ἃ οὐ βρωθᾷσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν.
4 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
5 Τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Ὡς τὰ σύκα τὰ χρηστὰ ταῦτα, οὕτως ἐπιγνώσομαι τοὺς ἀποικισθέντας Ἰουδα, οὓς ἐξαπέσταλκα ἐκ τοῦ τόπου τούτου εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς ἀγαθὰ.
6 καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτοὺς εἰς ἀγαθὰ καὶ ἀποκαταστᾷσθε αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἀγαθὰ καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ καθελῶ καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω·
7 καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν τοῦ εἰδέναι αὐτοὺς ἐμὲ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος, καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ

ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν, ὅτι ἐπιστραφᾷσονται ἐπ' ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν.

8 καὶ ὡς τὰ σύκα τὰ πονηρὰ, ἃ οὐ βρωθᾷσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν, τάδε λέγει κύριος, οὕτως παραδώσω τὸν Σεδεκιαν βασιλέα Ἰουδα καὶ τοὺς μεγιστάνας αὐτοῦ καὶ τὸ κατάλοιπον Ἰερουσαλὴμ τοὺς ὑπολειμμένους ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αἰγύπτῳ·
9 καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς διασκορπισμὸν εἰς πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς, καὶ ἔσονται εἰς ὄνειδισμὸν καὶ εἰς παραβολὴν καὶ εἰς μῖσος καὶ εἰς κατάραν ἐν παντὶ τόπῳ, οὐ ἐξώσα αὐτοὺς ἐκεῖ·
10 καὶ ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον καὶ τὴν μάχαιραν, ἕως ἂν ἐκλίπωσιν ἀπὸ τῆς γῆς, ἣς ἔδωκα αὐτοῖς.

Jeremiah 25

1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἰερεμῖαν ἐπὶ πάντα τὸν λαόν Ἰουδα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τοῦ Ἰωακὶμ υἱοῦ Ἰωσῖα βασιλέως Ἰουδα,
2 ὃν ἐλάλησεν πρὸς πάντα τὸν λαόν Ἰουδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἰερουσαλὴμ λέγων
3 ἐν τρισκαιδεκάτῳ ἔτει Ἰωσῖα υἱοῦ Ἀμωσ βασιλέως Ἰουδα καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἴκοσι καὶ τρία ἔτη καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρίζων καὶ λέγων
4 καὶ ἀπέστελλον πρὸς ὑμᾶς τοὺς δούλους μου τοὺς προφ᾽τας ὀρθροῦ ἀποστέλλων, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε καὶ οὐ προσέσχετε τοῖς ὧσιν ὑμῶν,
5 λέγων Ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρίας καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν, καὶ κατοικήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, ἣς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος·
6 μὴ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἄλλοτρίων τοῦ δουλεῦν αὐτοῖς καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς, ὅπως μὴ παροργίζητέ με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς.
7 καὶ οὐκ ἤκούσατέ μου.
8 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου,
9 ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω καὶ λ᾽μψομαι τὴν πατριὰν ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλω αὐτῆς καὶ ἐξερημώσω αὐτοὺς καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς συριγμὸν καὶ εἰς ὄνειδισμὸν αἰώνιον·
10 καὶ ἀπολωῶ ἀπ' αὐτῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης, ὁσμήν μύρου καὶ φῶς λύχνου.
11 καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν, καὶ δουλεύουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἑβδομῶντα ἔτη.
12 καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι τὰ ἑβδομῶντα ἔτη ἐκδικᾷσθε τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, φησὶν κύριος, καὶ θᾷσομαι αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν αἰώνιον·
13 καὶ ἐπάξω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην πάντας τοὺς λόγους μου, οὓς ἐλάλησα κατ' αὐτῆς, πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.
14 Ἄ ἐπροφ᾽τευσεν Ἰερεμῖας ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ Αἰλαμ.
15 Τάδε λέγει κύριος Συντριβᾷτω τὸ τόξον Αἰλαμ, ἀρχὴ δυναστείας αὐτῶν.
16 καὶ ἐπάξω ἐπὶ Αἰλαμ τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν τεσσάρων ἄκρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν πᾶσιν τοῖς ἀνέμοις τούτοις, καὶ οὐκ ἔσται ἔθνος, ὃ οὐχ ἦξει ἐκεῖ οἱ ἐξωσμένοι Αἰλαμ.
17 καὶ πτοῖσω αὐτοὺς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου καὶ ἐπαποστελῶ ὀπίσω αὐτῶν τὴν μάχαιράν μου ἕως τοῦ ἐξαναλώσαι αὐτούς.
18 καὶ θᾷσω τὸν θρόνον μου ἐν Αἰλαμ καὶ ἐξαποστελῶ ἐκεῖθεν βασιλέα καὶ μεγιστάνας.
19 καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰλαμ, λέγει κύριος.
20 ἐν ἀρχῇ βασιλεύοντος Σεδεκιου τοῦ βασιλέως ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος περὶ Αἰλαμ.

Geremia 26

2 Τῇ Αἰγύπτῳ ἐπὶ δύναμιν Φαραω Νεχωα βασιλέως Αἰγύπτου, ὃς ἦν ἐπὶ τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ ἐν Χαρχαμῖς, ὃν ἐπάταξε Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλώνας ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ Ἰωακὶμ βασιλέως Ἰουδα.

3 Ἀναλάβετε ὄπλα καὶ ἀσπίδας καὶ προσαγάγετε εἰς πόλεμον·

4 ἐπισάζατε τοὺς ἵππους ἐπιβίητε, οἱ ἵππεις, καὶ κατὰσθητε ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ὑμῶν· προβάλετε τὰ δόρατα καὶ ἐνδύσασθε τοὺς θώρακας ὑμῶν.

5 τί ὅτι αὐτοὶ πτοοῦνται καὶ ἀποχωροῦσιν ὀπίσω; διότι οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν κοπῶνται. φυγῆ ἔφυγον καὶ οὐκ ἀνέστρεψαν περιεχόμενοι κυκλόθεν, λέγει κύριος.

6 μὴ φευγέτω ὁ κοῦφος, καὶ μὴ ἀνασφῆξέσθω ὁ ἰσχυρὸς· ἐπὶ βορρᾶν τὰ παρὰ τὸν Εὐφράτην ἠσθένησαν πεπτώκασιν.

7 τίς οὗτος ὡς ποταμὸς ἀναβῶσεται καὶ ὡς ποταμοὶ κυμαίνουσιν ὕδωρ;

8 ὕδατα Αἰγύπτου ὡσεὶ ποταμὸς ἀναβῶσεται καὶ εἶπεν Ἀναβῶσμαι καὶ κατακαλύψω γῆν καὶ ἀπολῶ κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

9 ἐπίβητε ἐπὶ τοὺς ἵππους, παρασκευάσατε τὰ ἄρματα· ἐξέλθατε, οἱ μαχηταὶ Αἰθιοπῶν καὶ Λίβυες καθωπλισμένοι ὄπλοισ· καὶ Λυδοί, ἀνάβητε ἐντείνετε τόξον.

10 καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν ἡμέρα ἐκδικῶσεως τοῦ ἐκδικῆσαι τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ καταφάγεται ἡ μάχαιρα κυρίου καὶ ἐμπλησθῶσεται καὶ μεθυσθῶσεται ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν, ὅτι θυσία τῷ κυρίῳ σαβαωθ ἀπὸ γῆς βορρᾶ ἐπὶ ποταμῷ Εὐφράτῃ.

11 ἀνάβηθι, Γαλααδ, καὶ λαβὲ ρήτινην τῇ παρθένῳ θυγατρὶ Αἰγύπτου· εἰς κενὸν ἐπλῶθυνας ἰάματά σου, ὠφέλεια οὐκ ἔστιν σοί.

12 ἤκουσαν ἔθνη φωνῶν σου, καὶ τῆς κραυγῆς σου ἐπλῶσθη ἡ γῆ, ὅτι μαχητὴς πρὸς μαχητὴν ἠσθένησεν, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔπεσαν ἀμφοτέροι.

13 Ἄ ἐλάλησεν κυρίου ἐν χειρὶ Ἰερεμίου τοῦ ἐλθεῖν Ναβουχοδοноσορ τὸν βασιλέα Βαβυλώνας τοῦ κόψαι τὴν γῆν Αἰγύπτου.

14 Ἀναγγείλατε εἰς Μάγδαλον καὶ παραγγείλατε εἰς Μέμφιν, εἶπατε Ἐπίστηθι καὶ ἐτοίμασον, ὅτι κατέφαγεν μάχαιρα τὴν σμίλακά σου.

15 διὰ τί ἔφυγεν ὁ Ἄπισ; ὁ μόνος ὁ ἐκλεκτός σου οὐκ ἔμεινεν, ὅτι κύριος παρέλυσεν αὐτόν.

16 καὶ τὸ πλήθος σου ἠσθένησεν καὶ ἔπεσεν, καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐλάλει Ἀναστῶμεν καὶ ἀναστρέψωμεν πρὸς τὸν λαὸν ἡμῶν εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς.

17 καλέσατε τὸ ὄνομα Φαραω Νεχωα βασιλέως Αἰγύπτου Σαων-εσβι-εμωθ.

18 ζῶ ἐγώ, λέγει κύριος ὁ θεός, ὅτι ὡς τὸ Ἰταβύριον ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ ὡς ὁ Κάρμηλος ἐν τῇ θαλάσῃ ἤξει.

19 σκευὴ ἀποικισμοῦ ποίησον σεαυτῇ, κατοικοῦσα θυγάτηρ Αἰγύπτου, ὅτι Μέμφις εἰς ἀφανισμόν ἔσται καὶ κληθῆσεται οὐαὶ διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

20 δάμαλις κεκαλλωπισμένη Αἴγυπτος, ἀπόσπασμα ἀπὸ βορρᾶ ἦλθεν ἐπ' αὐτῶν.

21 καὶ οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὡσπερ μόνχοι σιτευτοὶ τρεφόμενοι ἐν αὐτῇ, διότι καὶ αὐτοὶ ἀπεστράφησαν καὶ ἔφυγον ὁμοθυμαδόν, οὐκ ἔστησαν, ὅτι ἡμέρα ἀπωλείας ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς καὶ καιρὸς ἐκδικῶσεως αὐτῶν.

22 φωνὴ ὡς ὄφεις συρίζοντες, ὅτι ἐν ἄμμῳ πορεύονται· ἐν ἄξιαις ἤξουσιν ἐπ' αὐτὴν ὡς κόπτοντες ξύλα.

23 ἐκκόψουσιν τὸν δρυμὸν αὐτῆς, λέγει κύριος ὁ θεός, ὅτι οὐ μὴ εἰκασθῆ, ὅτι πληθύνει ὑπὲρ ἀκρίδα καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀριθμός.

24 κατησχύνθη θυγάτηρ Αἰγύπτου, παρεδόθη εἰς χεῖρας λαοῦ ἀπὸ βορρᾶ.

25 ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν Ἀμων τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐπὶ Φαραω καὶ ἐπὶ τοὺς πεποιθότας ἐπ' αὐτῷ.

27 σὺ δὲ μὴ φοβηθῆς, δούλός μου Ἰακωβ, μὴδὲ πτοηθῆς, Ἰσραηλ, διότι ἰδοὺ ἐγὼ σῶζω σε μακρόθεν καὶ τὸ σπέρμα σου ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν, καὶ ἀναστρέψει Ἰακωβ καὶ ἠσυχάσει καὶ ὑπνώσει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ παρενοχλῶν αὐτόν.

28 μὴ φοβοῦ, παῖς μου Ἰακωβ, λέγει κύριος, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἶμι· ὅτι ποιῶ συντέλειαν ἐν παντὶ ἔθνει, εἰς οὓς ἐξῶσα σε ἐκεῖ, σὲ δὲ οὐ μὴ ποιῶ ἐκλιπεῖν· καὶ παιδεύσω σε εἰς κρίμα καὶ ἄθῳον οὐκ ἄθῳώσω σε.

Geremia 27

1 Λόγος κυρίου, ὃν ἐλάλησεν ἐπὶ Βαβυλώνα.

2 Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἀκουστὰ ποιῶσατε καὶ μὴ κρύψητε, εἶπατε Ἐάλωκεν Βαβυλῶν, κατησχύνθη Βῆλος ἡ ἀπτόητος, ἡ τρυφερὰ παρεδόθη Μαρωδαχ.

3 ὅτι ἀνέβη ἐπ' αὐτὴν ἔθνος ἀπὸ βορρᾶ· οὗτος θῶσει τὴν γῆν αὐτῆς εἰς ἀφανισμόν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ ἕως κτῶνους.

4 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ, αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰουδα ἐπὶ τὸ αὐτό· βαδίζοντες καὶ κλαίοντες πορεύονται τὸν κύριον θεὸν αὐτῶν ζητοῦντες.

5 ἕως Σιων ἔρωτῶσουσιν τὴν ὁδόν, ὧδε γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῶν δώσουσιν· καὶ ἤξουσιν καὶ καταφεύξονται πρὸς κύριον τὸν θεόν, διαθῶκη γὰρ αἰώνιος οὐκ ἐπιλησθῶσεται.

6 πρόβατα ἀπολωλότα ἐγενῶθη ὁ λαός μου, οἱ ποιμένες αὐτῶν ἐξῶσαν αὐτούς, ἐπὶ τὰ ὄρη ἀπεπλάνησαν αὐτούς, ἐξ ὄρους ἐπὶ βουνὸν ὄχοντο, ἐπελάθοντο κοίτης αὐτῶν.

7 πάντες οἱ εὐρίσκοντες αὐτοὺς κατανάλσκον αὐτούς, οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν εἶπαν Μὴ ἀνώμεν αὐτούς· ἀνθ' ὧν ἡμαρτον τῷ κυρίῳ νομῆ δικαιοσύνης τῷ συναγαγόντι τοὺς πατέρας αὐτῶν.

8 ἀπαλλοτριώθητε ἐκ μέσου Βαβυλώνας καὶ ἀπὸ γῆς Χαλδαίων καὶ ἐξέλθατε καὶ γένεσθε ὡσπερ δράκοντες κατὰ πρόσωπον προβάτων.

9 ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ Βαβυλώνα συναγωγὰς ἐθνῶν ἐκ γῆς βορρᾶ, καὶ παρατάξονται αὐτῇ· ἐκείθεν ἀλώσεται, ὡς βολὴς μαχητοῦ συνετοῦ οὐκ ἐπιστρέψει κενῶ.

10 καὶ ἔσται ἡ Χαλδαία εἰς προνομῶν, πάντες οἱ προνομεύοντες αὐτὴν ἐμπλησθῶσονται.

11 ὅτι ἠψφραίνεσθε καὶ κατεκαυχᾶσθε διαρπάζοντες τὴν κληρονομίαν μου, διότι ἐσκιρτᾶτε ὡς βοῖδια ἐν βοτάνῃ καὶ ἐκερατίζετε ὡς ταῦροι.

12 ἠσχύνθη ἡ μῦτη ὑμῶν σφόδρα, μῦτη ἐπ' ἀγαθὰ ἐσχάτη ἐθνῶν ἔρημος.

13 ἀπὸ ὀργῆς κυρίου οὐ κατοικηθῶσεται καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν πάσα, καὶ πᾶς ὁ διοδεύων διὰ Βαβυλώνας σκυθρωπάσει καὶ συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν αὐτῆς.

14 παρατάξασθε ἐπὶ Βαβυλώνα κύκλω, πάντες τείνοντες τόξον· τοξεύσατε ἐπ' αὐτῶν, μὴ φείσησθε ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν ὑμῶν.

15 κατακροῦσατε ἐπ' αὐτῶν· παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτῆς, ἔπεσαν αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς, καὶ κατεσκάφη τὸ τεῖχος αὐτῆς· ὅτι ἐκδίκησις παρὰ θεοῦ ἐστίν, ἐκδικεῖτε ἐπ' αὐτῶν· καθὼς ἐποίησεν, ποιῶσατε αὐτῇ.

16 ἐξολεθρεύσατε σπέρμα ἐκ Βαβυλώνας, κατέχοντα δρέπανον ἐν καιρῷ θερισμοῦ· ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς ἕκαστος εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστρέψουσιν καὶ ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ φεύξεται.

17 Πρόβατον πλανώμενον Ἰσραηλ, λέοντες ἐξῶσαν αὐτόν· ὁ πρῶτος ἔφαγεν αὐτόν βασιλεὺς Ἀσσοῦρ καὶ οὗτος ὕστερον τὰ ὀστά αὐτοῦ βασιλεὺς Βαβυλώνας.

18 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἰδοῦ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, καθὼς ἐξεδίκησα ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσοῦρ.
19 καὶ ἀποκαταστῶ τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν νομὴν αὐτοῦ, καὶ νεμῶσεται ἐν τῷ Καρμῶλ καὶ ἐν ὄρει Ἐφραϊμ καὶ ἐν τῷ Γαλααδ, καὶ πλησθῶσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.
20 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ζητῶσιν τὴν ἀδικίαν Ἰσραὴλ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ τὰς ἀμαρτίας Ἰουδα, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῶσιν, ὅτι ἴλεως ἔσομαι τοῖς ὑπολειμμένοις ἐπὶ τῆς γῆς, λέγει κύριος.
21 Πικρῶς ἐπίβηθι ἐπ' αὐτὴν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῶν ἐκδίκησον, μάχαιρα, καὶ ἀφάνισον, λέγει κύριος, καὶ ποιεὶ κατὰ πάντα, ὅσα ἐντέλλομαί σοι.
22 φωνὴ πολέμου καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων.
23 πῶς συνεκλάσθη καὶ συνετρίβη ἡ σφύρα πάσης τῆς γῆς; πῶς ἐγενῆθη εἰς ἀφανισμόν Βαβυλῶν ἐν ἔθνεσιν;
24 ἐπιθῶσονται σοι, καὶ ἀλώσῃ, ὡ Βαβυλῶν, καὶ οὐ γνώσῃ εὐρέθης καὶ ἐλῶμφθης, ὅτι τῷ κυρίῳ ἀντέστης.
25 ἤνοιξεν κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ καὶ ἐξῆνεγκεν τὰ σκευὴ ὀργῆς αὐτοῦ, ὅτι ἔργον τῷ κυρίῳ θεῷ ἐν γῇ Χαλδαίων,
26 ὅτι ἐληλύθασιν οἱ καιροὶ αὐτῆς. ἀνοίξατε τὰς ἀποθῆκας αὐτῆς, ἐρευνῶσατε αὐτὴν ὡς σπῆλαιον καὶ ἐξολεθρεύσατε αὐτῶν, μὴ γενέσθω αὐτῆς κατάλειμμα.
27 ἀναζητήσατε αὐτῆς πάντας τοὺς καρπούς, καὶ καταβῶσασιν εἰς σφαγῶν οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἤκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν καὶ καιρὸς ἐκδικῆσεως αὐτῶν.
28 φωνὴ φευγόντων καὶ ἀνασφωζομένων ἐκ γῆς Βαβυλῶνος τοῦ ἀναγγεῖλαι εἰς Σιών τὴν ἐκδίκησιν παρὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν.
29 παραγγεῖλατε ἐπὶ Βαβυλῶνα πολλοῖς, παντὶ ἐντεινόντι τόξον· παρεμβάλετε ἐπ' αὐτὴν κυκλόθεν, μὴ ἔστω αὐτῆς ἀνασφωζόμενος· ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ποιῶσατε αὐτῇ, ὅτι πρὸς τὸν κύριον ἀντέστη θεὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ.
30 διὰ τοῦτο πεσοῦνται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ αὐτῆς ῥιπῶσονται, εἶπεν κύριος.
31 ἰδοῦ ἐγὼ ἐπὶ σὲ τὴν ὑβρίστριαν, λέγει κύριος, ὅτι ἤκει ἡ ἡμέρα σου καὶ ὁ καιρὸς ἐκδικῆσεώς σου.
32 καὶ ἀσθενῶσῃ ἡ ὕβρις σου καὶ πεσεῖται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνιστῶν αὐτῶν· καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς, καὶ καταφάγεται πάντα τὰ κύκλω αὐτῆς.
33 Τάδε λέγει κύριος Καταδεδυνάστευνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰουδα ἅμα, πάντες οἱ ἀχμαλεύσαντες αὐτοὺς κατεδυνάστευσαν αὐτούς, ὅτι οὐκ ἠθέλησαν ἐξαποστεῖλαι αὐτούς.
34 καὶ ὁ λυτρούμενος αὐτοὺς ἰσχυρός, κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ· κρίσιν κρινεῖ πρὸς τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ, ὅπως ἐξάρῃ τὴν γῆν, καὶ παροξυνεῖ τοῖς κατοικοῦσι Βαβυλῶνα.
35 μάχαιραν ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς μεγιστάνους αὐτῆς καὶ ἐπὶ τοὺς συνετοὺς αὐτῆς.
36 μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῆς, καὶ παραλυθῶσονται.
37 μάχαιραν ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν· μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὸν σύμμικτον τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἔσονται ὡσεὶ γυναῖκες· μάχαιραν ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς, καὶ διασκορπισθῶσονται.
38 ἐπὶ τῷ ὕδατι αὐτῆς ἐπεποιθεὶ καὶ καταισχυνθῶσονται, ὅτι γῆ τῶν γλυπτῶν ἐστίν, καὶ ἐν ταῖς νῦσιν, οὐ κατεκαυχῶντο.
39 διὰ τοῦτο κατοικῶσουσιν ἰνδάλματα ἐν ταῖς νῦσιν, καὶ κατοικῶσουσιν ἐν αὐτῇ θυγατέρες σειρῶν· οὐ μὴ κατοικηθῆ οὐκέτι εἰς τὸν αἰῶνα.
40 καθὼς κατέστρεψεν ὁ θεὸς Σοδομα καὶ Γομορρα καὶ τὰς ὁμορούσας αὐταῖς, εἶπεν κύριος, οὐ μὴ κατοικῶσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ παροικῶσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.

41 ἰδοῦ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ, καὶ ἔθνος μέγα καὶ βασιλεῖς πολλοὶ ἐξεγερθῶσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς
42 τόξον καὶ ἐγχειρίδιον ἔχοντες· ἰταμός ἐστιν καὶ οὐ μὴ ἐλεῶσῃ φωνὴ αὐτῶν ὡς θάλασσα ἠχῶσῃ, ἐφ' ἵπποις ἰπάσονται παρεσκευασμένοι ὡσπερ πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σέ, θύγατερ Βαβυλῶνος.
43 ἤκουσεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ· θλίψις κατεκράτησεν αὐτοῦ, ὡδίνες ὡς τικτούσης.
44 ἰδοῦ ὡσπερ λέων ἀναβῶσεται ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου εἰς τόπον Αἰθαμ, ὅτι ταχέως ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς καὶ πάντα νεανίσκον ἐπ' αὐτὴν ἐπιστῶ. ὅτι τίς ὡσπερ ἐγώ; καὶ τίς ἀντιστῶσεται μοι; καὶ τίς οὗτος ποιμῶν, ὃς στῶσεται κατὰ πρόσωπόν μου;
45 διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλὴν κυρίου, ἡν βεβούλευται ἐπὶ Βαβυλῶνα, καὶ λογισμοὺς αὐτοῦ, οὓς ἐλόγισατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους· ἐὰν μὴ διαφθαρῇ τὰ ἄρνια τῶν προβάτων αὐτῶν, ἐὰν μὴ ἀφανισθῇ νομὴ ἀπ' αὐτῶν.
46 ὅτι ἀπὸ φωνῆς ἀλώσεως Βαβυλῶνος σεισθῶσεται ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ ἐν ἔθνεσιν ἀκουσθῶσεται.

Jeremia 28

1 Τάδε λέγει κύριος Ἰδοῦ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἄνεμον καύσωνα διαφθείροντα.
2 καὶ ἐξαποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα ὑβρίστὰς, καὶ καθυβρίσουσιν αὐτὴν καὶ λυμανοῦνται τὴν γῆν αὐτῆς· οὐαὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα κυκλόθεν ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως αὐτῆς.
3 ἐπ' αὐτὴν τεινέτω ὁ τεινων τὸ τόξον αὐτοῦ καὶ περιθέσθω ὧ ἐστὶν ὄπλα αὐτῷ, καὶ μὴ φείσησθε ἐπὶ νεανίσκους αὐτῆς καὶ ἀφανίσατε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῆς.
4 καὶ πεσοῦνται τραυματῆται ἐν γῇ Χαλδαίων καὶ κατακεκενημένοι ἐξῶθεν αὐτῆς.
5 διότι οὐκ ἐχῶρευσεν Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδας ἀπὸ θεοῦ αὐτῶν, ἀπὸ κυρίου παντοκράτορος· ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν ἐπλῶσθη ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἁγίων Ἰσραὴλ.
6 φεύγετε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος καὶ ἀνασφώζετε ἕκαστος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀπορριφῆτε ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆς, ὅτι καιρὸς ἐκδικῆσεως αὐτῆς ἐστὶν παρὰ κυρίου, ἀνταπόδομα αὐτὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ.
7 ποτῶριον χρυσοῦν Βαβυλῶν ἐν χειρὶ κυρίου μεθύσκον αὐτῶν τὴν γῆν· ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς ἐπίοσαν ἔθνη, διὰ τοῦτο ἐσαλεύθησαν.
8 καὶ ἄφνω ἔπεσεν Βαβυλῶν καὶ συνετρίβη θρηνητε αὐτῶν, λάβετε ῥητίνην τῇ διαφθορᾷ αὐτῆς, εἴ πως ἰαθῶσεται.
9 ἰατρεύσαμεν τὴν Βαβυλῶνα, καὶ οὐκ ἰάθη· ἐγκαταλίπωμεν αὐτὴν καὶ ἀπέλωμεν ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ὅτι ἠγγίσει εἰς οὐρανὸν τὸ κρίμα αὐτῆς, ἐξῆρῃ ἕως τῶν ἀστρῶν.
10 ἐξῆνεγκεν κύριος τὸ κρίμα αὐτοῦ· δεῖτε καὶ ἀναγγεῖλωμεν εἰς Σιών τὰ ἔργα κυρίου θεοῦ ἡμῶν.
11 παρασκευάζετε τὰ τοξέυματα, πληροῦτε τὰς φαρέτρας· ἤγειρεν κύριος τὸ πνεῦμα βασιλέως Μῶδων, ὅτι εἰς Βαβυλῶνα ἡ ὀργὴ αὐτοῦ τοῦ ἐξολεθρεύσαι αὐτῶν, ὅτι ἐκδίκησις κυρίου ἐστίν, ἐκδίκησις λαοῦ αὐτοῦ ἐστίν.
12 ἐπὶ τειχέων Βαβυλῶνος ἄρατε σημεῖον, ἐπιστῶσατε φαρέτρας, ἐγείρατε φυλακάς, ἐτοιμάσατε ὄπλα, ὅτι ἐνεχείρησεν καὶ ποιῶσῃ κύριος ἃ ἐλάλησεν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα
13 κατασκηνοῦντας ἐφ' ὕδασι πολλοῖς καὶ ἐπὶ πλῶθει θησαυρῶν αὐτῆς· ἤκει τὸ πέρασ σου ἀληθῶς εἰς τὰ σπλάγγα σου.
14 ὅτι ὤμοσεν κύριος κατὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ Διότι πληρώσω σε ἀνθρώπων ὡσεὶ ἀκρίδων, καὶ φθέγγονται ἐπὶ σὲ οἱ καταβαίνοντες.

15 ποιῶν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ἐτοιμάζων οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ ἐξέτεινεν τὸν οὐρανόν,
16 εἰς φωνὴν ἔθετο ἦχος ὕδατος ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἀν᾿γαγεν νεφέλας ἀπ᾿ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν καὶ ἐξ᾿γαγεν φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
17 ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἀπὸ τῶν γλυπτῶν αὐτοῦ, ὅτι ψευδῆ ἔχωνευσαν, οὐκ ἔστιν πνεῦμα ἐν αὐτοῖς·
18 μάταιά ἐστιν, ἔργα μωμωκῆμενα, ἐν καιρῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν ἀπολοῦνται.
19 οὐ τοιαύτη μερίς τῷ Ἰακωβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα αὐτός ἐστιν κληρονομία αὐτοῦ, κύριος ὄνομα αὐτῷ.
20 διασκορπίζεις σὺ μοι σκευὴ πολέμου, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἔθνη καὶ ἔξαρῶ ἐκ σοῦ βασιλεῖς
21 καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἵππον καὶ ἀναβάτην αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄρματα καὶ ἀναβάτας αὐτῶν
22 καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ νεανίσκον καὶ παρθένον καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα
23 καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ποιμένα καὶ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ γεωργόν καὶ τὸ γεώργιον αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς σου.
24 καὶ ἀνταποδώσω τῇ Βαβυλῶνι καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Χαλδαίοις πάσας τὰς κακίας αὐτῶν, ἃς ἐποίησαν ἐπὶ Σιών κατ' ὀφθαλμούς ὑμῶν, λέγει κύριος.
25 ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σέ, τὸ ὄρος τὸ διεφθαρμένον τὸ διαφθεῖρον πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἐκτενῶ τὴν χειρὰ μου ἐπὶ σέ καὶ κατακυλιῶ σε ἀπὸ τῶν πετρῶν καὶ δώσω σε ὡς ὄρος ἐμπεπυρισμένον,
26 καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ἀπὸ σοῦ λίθον εἰς γωνίαν καὶ λίθον εἰς θεμέλιον, ὅτι εἰς ἀφανισμόν εἰς τὸν αἰῶνα ἔση, λέγει κύριος.
27 Ἄρατε σημεῖον ἐπὶ τῆς γῆς, σαλπύσατε ἐν ἔθνεσιν σάλπιγγι, ἀγιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, παραγγείλατε ἐπ' αὐτὴν βασιλείαις Ἀραρατ παρ' ἐμοῦ καὶ τοῖς Ἀσχαναζαίοις, ἐπιστᾶσατε ἐπ' αὐτὴν βελοστάσεις, ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἵππον ὡς ἀκρίδων πλήθος.
28 ἀγιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, τὸν βασιλέα τῶν Μ᾿δων καὶ πάσης τῆς γῆς, τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς στρατηγούς αὐτοῦ.
29 ἐσεῖσθη ἡ γῆ καὶ ἐπόνεσεν, διότι ἐξάνεστη ἐπὶ Βαβυλῶνα λογισμὸς κυρίου τοῦ θεῖναι τὴν γῆν Βαβυλῶνος εἰς ἀφανισμόν καὶ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτ᾿ν.
30 ἐξέλιπεν μαχητῆς Βαβυλῶνος τοῦ πολεμεῖν, καθ' ὅσοντα ἐκεῖ ἐν περιοχῇ, ἐθραύσθη ἡ δυναστεία αὐτῶν, ἐγεν᾿θησαν ὡσεὶ γυναῖκες, ἐνεπυρίσθη τὰ σκηνώματα αὐτῆς, συνετριβήσαν οἱ μοχλοὶ αὐτῆς·
31 διώκων εἰς ἀπάντησιν διώκοντος διώζεται καὶ ἀναγγέλλων εἰς ἀπάντησιν ἀναγγέλλοντος τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος ὅτι ἐάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ,
32 ἀπ' ἐσχάτου τῶν διαβάσεων αὐτοῦ ἐλ᾿μφθησαν, καὶ τὰ συστήματα αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ, καὶ ἄνδρες αὐτοῦ οἱ πολεμιστὰι ἐξέρχονται.
33 διότι τάδε λέγει κύριος Οἴκοι βασιλέως Βαβυλῶνος ὡς ἄλων ὄρμιος ἀλοηθῶσονται· ἔτι μικρὸν καὶ ἤξει ὁ ἄμητος αὐτῆς.
34 κατέφαγέ με, ἐμερίσατό με, κατέλαβέν με σκεῦος λεπτὸν Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος· κατέπιέν με ὡς δράκων, ἐπλησεν τὴν κοιλίαν αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς τρυφῆς μου ἐξώσέν με·
35 οἱ μόχθοι μου καὶ αἱ ταλαιπωρίαί μου εἰς Βαβυλῶνα, ἐρεῖ κατοικοῦσα Σιών, καὶ τὸ αἱμά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους, ἐρεῖ Ἱερουσαλημ.
36 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ κρινῶ τὴν ἀντίδικόν σου καὶ ἐκδικῶ τὴν ἐκδικησίαν σου καὶ ἐρημώσω τὴν θάλασσαν αὐτῆς καὶ ξηρανῶ τὴν πηγὴν αὐτῆς,
37 καὶ ἔσται Βαβυλῶν εἰς ἀφανισμόν καὶ οὐ κατοικηθῶσεται.

38 ἅμα ὡς λέοντες ἐξηγέρθησαν καὶ ὡς σκύμνοι λεόντων.
39 ἐν τῇ θερμασίᾳ αὐτῶν δώσω πότημα αὐτοῖς καὶ μεθύσω αὐτούς, ὅπως καρωθῶσιν καὶ ὑπνώσωσιν ὑπνον αἰώνιον καὶ οὐ μὴ ἐγερθῶσι, λέγει κύριος·
40 καταβιβάσω αὐτούς ὡς ἄρνας εἰς σφαγὴν καὶ ὡς κριοὺς μετ' ἐρίφων.
41 πῶς ἐάλω καὶ ἐθηρεύθη τὸ καύχημα πάσης τῆς γῆς; πῶς ἐγένετο Βαβυλῶν εἰς ἀφανισμόν ἐν τοῖς ἔθνεσιν;
42 ἀνέβη ἐπὶ Βαβυλῶνα ἡ θάλασσα ἐν ἤχῳ κυμάτων αὐτῆς, καὶ κατεκαλύφθη.
43 ἐγεν᾿θησαν αἱ πόλεις αὐτῆς γῆ ἄνυδρος καὶ ἄβατος, οὐ κατοικῶσιν ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἰς, οὐδὲ μὴ καταλύσῃ ἐν αὐτῇ υἱὸς ἀνθρώπου.
44 καὶ ἐκδικῶ ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἐξοίσω ἃ κατέπιεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ συναχθῶσιν πρὸς αὐτὴν ἔτι τὰ ἔθνη.
49 καὶ ἐν Βαβυλῶνι πεσοῦνται τραυματῖαι πάσης τῆς γῆς.
50 ἀνασφύζομενοι ἐκ γῆς, πορεύεσθε καὶ μὴ ἴστασθε· οἱ μακρόθεν, μν᾿σθητε τοῦ κυρίου, καὶ Ἱερουσαλημ ἀναβῶτω ἐπὶ τὴν καρδίαν ὑμῶν.
51 ἠσχύνθημεν, ὅτι ἠκούσαμεν ὄνειδισμόν ἡμῶν, κατεκάλυπεν ἀτιμία τὸ πρόσωπον ἡμῶν, εἰσῆλθον ἀλλογενεῖς εἰς τὰ ἅγια ἡμῶν, εἰς οἶκον κυρίου.
52 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ ἐκδικῶ ἐπὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῆς, καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτῆς πεσοῦνται τραυματῖαι.
53 ὅτι ἐὰν ἀναβῇ Βαβυλῶν ὡς ὁ οὐρανός καὶ ὅτι ἐὰν ὀχυρώσῃ ὕψος ἰσχύος αὐτῆς, παρ' ἐμοῦ ἤξουσιν ἐξολοθρευόντες αὐτ᾿ν, λέγει κύριος.
54 φωνὴ κραυγῆς ἐν Βαβυλῶνι, καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων,
55 ὅτι ἐξωλέθρευσε κύριος τὴν Βαβυλῶνα καὶ ἀπόλεσεν ἀπ' αὐτῆς φωνὴν μεγάλην ἠχοῦσαν ὡς ὕδατα πολλά, ἔδωκεν εἰς ὄλεθρον φωνὴν αὐτῆς.
56 ὅτι ἦλθεν ἐπὶ Βαβυλῶνα ταλαιπωρία, ἐάλωσαν οἱ μαχηταὶ αὐτῆς, ἐπτόηται τὸ τόξον αὐτῶν, ὅτι θεὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτοῖς, κύριος ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ τὴν ἀνταπόδοσιν·
57 καὶ μεθύσει μέθη τοὺς ἡγεμόνας αὐτῆς καὶ τοὺς σοφοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στρατηγούς αὐτῆς, λέγει ὁ βασιλεὺς, κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.
58 τάδε λέγει κύριος Τεῖχος Βαβυλῶνος ἐπλατύνθη, κατασκαπτόμενον κατασκαφῶσεται, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς αἰ ὑψηλαὶ ἐμπυρισθῶσονται, καὶ οὐ κοπιάσουσιν λαοὶ εἰς κενόν, καὶ ἔθνη ἐν ἀρχῇ ἐκλείψουσιν.
59 Ὁ λόγος ὃν ἐνετείλατο κύριος Ἱερεμία τῷ προφ᾿τῃ εἰπεῖν τῷ Σαραῖα υἱῷ Νηριου υἱοῦ Μαασαίου, ὅτε ἐπορεύετο παρὰ Σεδεκίου βασιλέως Ἰουδα εἰς Βαβυλῶνα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ Σαραῖας ἄρχων δῶρων·
60 καὶ ἔγραψεν Ἱερεμίας πάντα τὰ κακά, ἃ ἤξει ἐπὶ Βαβυλῶνα, ἐν βιβλίῳ ἐνί, πάντας τοὺς λόγους τούτους τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ Βαβυλῶνα.
61 καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς Σαραῖαν Ὅταν ἔλθῃς εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ὄψῃ καὶ ἀναγνώσῃ πάντας τοὺς λόγους τούτους
62 καὶ ἐρεῖς Κύριε κύριε, σὺ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ ἐξολοθρευῆσαι αὐτόν καὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτ᾿νους, ὅτι ἀφανισμὸς εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται.
63 καὶ ἔσται ὅταν παύσῃ τοῦ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τοῦτο, καὶ ἐπιδῶσιν ἐπ' αὐτὸ λίθον καὶ ρίψῃς αὐτὸ εἰς μέσον τοῦ Εὐφράτου
64 καὶ ἐρεῖς Οὕτως καταδύσεται Βαβυλῶν καὶ οὐ μὴ ἀναστῇ ἀπὸ προσώπου τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτ᾿ν.

1 Ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους.
 2 Τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ὕδατα ἀναβαίνει ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἔσται εἰς χειμάρρουν κατακλύζοντα καὶ κατακλύσει γῆν καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· καὶ κεκράζονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλαλάζουσιν ἅπαντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν.
 3 ἀπὸ φωνῆς ὀρμῆς αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ὀπλῶν τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ ἀπὸ σεισμοῦ τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ, ἤχου τροχῶν αὐτοῦ οὐκ ἐπέστρεψαν πατέρες ἐφ' υἱοὺς αὐτῶν ἀπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτῶν
 4 ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐρχομένη τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς ἀλλοφύλους· καὶ ἀφανιῶ τὴν Τύρον καὶ τὴν Σιδῶνα καὶ πάντας τοὺς καταλοίπους τῆς βοηθείας αὐτῶν, ὅτι ἐξολοθρεύσει κύριος τοὺς καταλοίπους τῶν ν' ὄσων.
 5 ἦκει φαλάκρωμα ἐπὶ Γάζαν, ἀπερρίφη Ἀσκαλῶν καὶ οἱ κατάλοιποι Ενακιμ. ἕως τίνος κόψεις,
 6 ἡ μάχαιρα τοῦ κυρίου; ἕως τίνος οὐχ ἡσυχάσεις; ἀποκατάστηθι εἰς τὸν κολεόν σου, ἀνάπαυσαι καὶ ἐπάρθητι.
 7 πῶς ἡσυχάσεις; καὶ κύριος ἐνετείλατο αὐτῇ ἐπὶ τὴν Ἀσκαλῶνα καὶ ἐπὶ τὰς παραθαλασσίους, ἐπὶ τὰς καταλοίπους, ἐπεγερθῆναι.

Geremia 30

1 Τῇ Ἰδουμαίᾳ. Τάδε λέγει κύριος Οὐκ ἔστιν ἔτι σοφία ἐν Θαιμαν, ἀπώλετο βουλή ἐκ συνετῶν, ὄχητο σοφία αὐτῶν,
 2 ἠπαύθη ὁ τόπος αὐτῶν. βαθύνετε εἰς κάθισιν, οἱ κατοικοῦντες ἐν Δαιδαν, ὅτι δύσκολα ἐποίησεν ἡγάγον ἐπ' αὐτὸν ἐν χρόνῳ, ὃ ἐπεσκεψάμην ἐπ' αὐτόν.
 3 ὅτι τρυγηταὶ ἠλθόν σοι, οὐ καταλείψουσίν σοι καταλείμματα· ὡς κλέπται ἐν νυκτὶ ἐπιθ' σουσιν χεῖρα αὐτῶν.
 4 ὅτι ἐγὼ κατέσुरα τὸν Ἡσαυ, ἀνεκάλυπα τὰ κρυπτὰ αὐτῶν, κρυβῆναι οὐ μὴ δύνωνται· ὤλοντο διὰ χεῖρα ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ γείτονος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν
 5 ὑπολείπεσθαι ὄρφανόν σου, ἵνα ζῶσῃται· καὶ ἐγὼ ζῶσμαι, καὶ χῆρα ἐπ' ἐμέ πεποιθασιν.
 6 ὅτι τάδε εἶπεν κύριος Οἷς οὐκ ἦν νόμος πιεῖν τὸ ποτ' ριον, ἔπιον· καὶ σὺ ἀθωωμένη οὐ μὴ ἀθωωθῆς, ὅτι πίνων πίεσαι·
 7 ὅτι κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα, λέγει κύριος, ὅτι εἰς ἄβατον καὶ εἰς ὄνειδισμόν καὶ εἰς κατάρασιν ἔση ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς ἔσονται ἔρημοι εἰς αἰῶνα.
 8 ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ κυρίου, καὶ ἀγγέλους εἰς ἔθνη ἀπέστειλεν Συνάχθητε καὶ παραγένεσθε εἰς αὐτ' ν, ἀνάστητε εἰς πόλεμον.
 9 μικρὸν ἔδωκά σε ἐν ἔθνεσιν, εὐκαταφρόνητον ἐν ἀνθρώποις.
 10 ἡ παιγνία σου ἐνεχείρησέν σοι, ἰταμία καρδίας σου κατέλυσεν τρυμαλιάς πετρῶν, συνέλαβεν ἰσχνὸν βουνοῦ ὑψηλοῦ· ὅτι ὕψωσεν ὥσπερ ἀετὸς νοσσιὰν αὐτοῦ, ἐκεῖθεν καθελῶ σε.
 11 καὶ ἔσται ἡ Ἰδουμαία εἰς ἄβατον, πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτὴν συριεῖ.
 12 ὥσπερ κατεστράφη Σοδομα καὶ Γομορρα καὶ αἱ πάροικοι αὐτῆς, εἶπεν κύριος παντοκράτωρ, οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ ἐνοικῶσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.
 13 ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβῆσεται ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου εἰς τόπον Αἰθαμ, ὅτι ταχὺ ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς· καὶ τοὺς νεανίσκους ἐπ' αὐτὴν ἐπιστ' σατε. ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ; καὶ τίς ἀντιστ' σεταί μοι; καὶ τίς οὐτός ποιμ' ν, ὃς στ' σεταί κατὰ πρόσωπόν μου;
 14 διὰ τοῦτο ἀκούσατε βουλήν κυρίου, ἢ ἐβουλεύσατο ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ λογισμὸν αὐτοῦ, ὃν ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Θαιμαν· Ἐὰν μὴ συμψησῶσιν τὰ ἐλάχιστα τῶν προβάτων, ἐὰν μὴ ἀβατωθῇ ἐπ' αὐτὴν κατάλυσις αὐτῶν·

15 ὅτι ἀπὸ φωνῆς πτώσεως αὐτῶν ἐσείσθη ἡ γῆ, καὶ κραυγ' σου ἐν θαλάσῃ ἠκούσθη.
 16 ἰδοὺ ὥσπερ ἀετὸς ὄψεται καὶ ἐκτενεῖ τὰς πτέρυγας ἐπ' ὀχυρώματα αὐτῆς· καὶ ἔσται ἡ καρδία τῶν ἰσχυρῶν τῆς Ἰδουμαίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς καρδία γυναικὸς ὠδινούσης.
 17 Τοῖς υἱοῖς Ἀμμων. Οὕτως εἶπεν κύριος Μὴ υἱοὶ οὐκ εἰσιν ἐν Ἰσραὴλ, ἢ παραληψόμενος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς; διὰ τί παρέλαβεν Μελχομ τὸν Γαδ, καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν ἐν πόλεσιν αὐτῶν ἐνοικῶσει;
 18 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶν κύριος, καὶ ἀκουτιῶ ἐπὶ Ραββαθ θόρυβον πολέμων, καὶ ἔσονται εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ βωμοὶ αὐτῆς ἐν πυρὶ κατακαυθ' σονται, καὶ παραλ' μψεται Ἰσραὴλ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ.
 19 ἀλλάξαρον, Εσεβων, ὅτι ὤλετο Γαι· κεκράξατε, θυγατέρες Ραββαθ, περιζώσασθε σάκκους καὶ ἐπιλημπτεύσασθε καὶ κόψασθε ἐπὶ Μελχομ, ὅτι ἐν ἀποικία βαδιεῖται, οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα.
 20 τί ἀγαλλιάσῃ ἐν τοῖς πεδίοις Ενακιμ, θύγατερ ἰταμίας ἢ πεποιθυῖα ἐπὶ θησαυροῖς αὐτῆς ἢ λέγουσα Τίς εἰσελεύσεται ἐπ' ἐμέ;
 21 ἰδοὺ ἐγὼ φέρω φόβον ἐπὶ σέ, εἶπεν κύριος, ἀπὸ πάσης τῆς περιόκου σου, καὶ διασπαρ' σεσθε ἕκαστος εἰς πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων.
 23 Τῇ Κηδαρ βασιλίσῃ τῆς αὐλῆς, ἣν ἐπάταξεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος. Οὕτως εἶπεν κύριος Ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε ἐπὶ Κηδαρ καὶ πλ' σατε τοὺς υἱοὺς Κεδεμ·
 24 σκηνὰς αὐτῶν καὶ πρόβατα αὐτῶν λ' μψονται, ἰμάτια αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ καμ' λους αὐτῶν λ' μψονται ἑαυτοῖς· καὶ καλέσατε ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλειαν κυκλόθεν.
 25 φεύγετε λίαν, βαθύνετε εἰς κάθισιν, καθ' ἄμενοι ἐν τῇ αὐλῇ, ὅτι ἐβουλεύσατο ἐφ' ὑμᾶς βασιλεὺς Βαβυλῶνος βουλήν καὶ ἐλογίσατο ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν.
 26 ἀνάστηθι καὶ ἀνάβηθι ἐπ' ἔθνος εὐσταθοῦν καθ' ἄμενον εἰς ἀναψυχ' ν, οἷς οὐκ εἰσιν θύραι, οὐ βάλανοι, οὐ μοχλοὶ, μόνοι καταλύουσιν.
 27 καὶ ἔσονται κάμηλοι αὐτῶν εἰς προνομήν καὶ πλήθος κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν· καὶ λικμ' σω αὐτοὺς παντὶ πνεύματι κεκαρμένους πρὸ προσώπου αὐτῶν, ἐκ παντὸς πέραν αὐτῶν οἶσω τὴν τροπὴν αὐτῶν, εἶπεν κύριος.
 28 καὶ ἔσται ἡ αὐλὴ διατριβῆς στρουθῶν καὶ ἄβατος ἕως αἰῶνος, οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ κατοικῶσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.
 29 Τῇ Δαμασκῷ. Κατησχύνθη Ἡμαθ καὶ Ἀρφαδ, ὅτι ἤκουσαν ἀκοὴν πονηρᾶν· ἐξέστησαν, ἐθυμώθησαν, ἀναπαύσασθαι οὐ μὴ δύνωνται.
 30 ἐξελύθη Δαμασκός, ἀπεστράφη εἰς φυγ' ν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτῆς.
 31 πῶς οὐχὶ ἐγκατέλιπεν πόλιν ἐμ' ν; κόμην ἠγάπησαν.
 32 διὰ τοῦτο πεσοῦνται νεανίσκοι ἐν πλατείαις σου, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ σου πεσοῦνται, φησὶν κύριος·
 33 καὶ καύσω πῦρ ἐν τείχει Δαμασκοῦ, καὶ καταφάγεται ἄμφοδα υἱοῦ Ἀδερ.

Geremia 31

1 Τῇ Μωαβ. Οὕτως εἶπεν κύριος Οὐαὶ ἐπὶ Ναβαυ, ὅτι ὤλετο· ἐλ' μψθη Καριαθαίμ, ἠσχύνθη Ἀμαθ καὶ ἠττ' θη.
 2 οὐκ ἔστιν ἔτι ἰατρία Μωαβ, ἀγαυρίαμα ἐν Εσεβων· ἐλογίσαντο ἐπ' αὐτὴν κακὰ· ἐκόψαμεν αὐτὴν ἀπὸ ἔθνους, καὶ παύσιν παύσεται, ὀπισθὲν σου βαδιεῖται μάχαιρα.
 3 ὅτι φωνὴ κεκραγῶτων ἐξ Ὠρωναιμ, ὄλεθρος καὶ σύντριμμα μέγα
 4 Συνετρίβη Μωαβ, ἀναγγείλατε εἰς Ζογορα.

5 ὅτι ἐπλῶσθη Αλαωθ ἐν κλαυθμῷ, ἀναβῶσεται κλαίω
ἐν ὁδῷ Ωρωναιμ, κραυγὴν συντριμματος ἠκούσατε
6 Φεύγετε καὶ σώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ ἔσεσθε
ὡσπερ ὄνος ἄγριος ἐν ἐρῶμῳ.
7 ἐπειδὴ ἐπεποίηθις ἐν ὀχυρώμασιν σου, καὶ σὺ
συλλημφῶσθαι καὶ ἐξελεύσεται Χαμωσ ἐν ἀποικία, οἱ
ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα.
8 καὶ ἤξει ὀλεθρος ἐπὶ πᾶσαν πόλιν, καὶ πόλις οὐ μὴ
σωθῆ, καὶ ἀπολείται ὁ αὐλὸν, καὶ ἐξολεθρευθῶσεται ἡ
πεδινῶν, καθὼς εἶπεν κύριος.
9 δότε σημεῖα τῇ Μωαβ, ὅτι ἀφῆ ἀναφῶσεται, καὶ
πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς εἰς ἄβατον ἔσονται· πόθεν
ἐνοικος αὐτῆ;
10 ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα κυρίου ἀμελῶς
ἐξαιρῶν μάχαιραν αὐτοῦ ἀφ' αἵματος.
11 ἀνεπαύσατο Μωαβ ἐκ παιδαρίου καὶ πεποισθῶς ἦν ἐπὶ
τῆ δόξῃ αὐτοῦ, οὐκ ἐνέχεν ἐξ ἀγγείου εἰς ἀγγεῖον καὶ
εἰς ἀποικισμὸν οὐκ ὄχρητο διὰ τοῦτο ἔστη γεῦμα αὐτοῦ
ἐν αὐτῷ, καὶ ὁσμὴ αὐτοῦ οὐκ ἐξέλιπεν.
12 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶν κύριος, καὶ
ἀποστελῶ αὐτῷ κλίνοντας, καὶ κλινούσιν αὐτὸν καὶ τὰ
σκεύη αὐτοῦ λεπτυνοῦσιν καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ
συγκόψουσιν.
13 καὶ καταισχυθῶσεται Μωαβ ἀπὸ Χαμωσ, ὡσπερ
κατησχύνθη οἶκος Ἰσραηλ ἀπὸ Βαιθηλ ἐλπίδος αὐτῶν
πεποισθότες ἐπ' αὐτοῖς.
14 πῶς ἐρεῖτε Ἰσχυροὶ ἐσμεν καὶ ἄνθρωπος ἰσχύων εἰς
τὰ πολεμικά;
15 ὄλετο Μωαβ πόλις αὐτοῦ, καὶ ἐκλεκτοὶ νεανίσκοι
αὐτοῦ κατέβησαν εἰς σφαγῶν·
16 ἐγγὺς ἡμέρα Μωαβ ἐλθεῖν, καὶ πονηρία αὐτοῦ
ταχεῖα σφόδρα.
17 κινῶσατε αὐτῷ, πάντες κυκλόθεν αὐτοῦ, πάντες
εἰδότες ὄνομα αὐτοῦ· εἶπατε Πῶς συνετριβή βακτηρία
εὐκλεῖς, ῥάβδος μεγαλώματος;
18 κατάρθη ἀπὸ δόξης καὶ κάθισον ἐν ὑγρασίᾳ,
καθημένη Δαιβων· ἐκτριβήτε, ὅτι ὄλετο Μωαβ, ἀνέβη εἰς
σὲ λυμαινόμενος ὀχυρώμα σου.
19 ἐφ' ὁδοῦ στηθὶ καὶ ἐπίδε, καθημένη ἐν Αροηρ, καὶ
ἐρώτησον φεύγοντα καὶ σφζόμενον καὶ εἰπὸν Τί ἐγένετο;
20 κατησχύνθη Μωαβ, ὅτι συνετριβή· ὀλόλυξον καὶ
κέκραξον, ἀνάγγειλον ἐν Ἀρνων ὅτι ὄλετο Μωαβ.
21 καὶ κρίσις ἔρχεται εἰς γῆν τοῦ Μισωρ ἐπὶ Χαίλων
καὶ ἐπὶ Ιασσα καὶ ἐπὶ Μωφαθ
22 καὶ ἐπὶ Δαιβων καὶ ἐπὶ Ναβαυ καὶ ἐπ' οἶκον
Δεβλαθαιμ
23 καὶ ἐπὶ Καριαθαιμ καὶ ἐπ' οἶκον Γαμωλ καὶ ἐπ'
οἶκον Μαων
24 καὶ ἐπὶ Καριωθ καὶ ἐπὶ Βοσορ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς
πόλεις Μωαβ τὰς πόρρω καὶ τὰς ἐγγύς.
25 κατεάχθη κέρας Μωαβ, καὶ τὸ ἐπίχειρον αὐτοῦ
συνετριβή.
26 μεθύσατε αὐτόν, ὅτι ἐπὶ κύριον ἐμεγαλύνθη καὶ
ἐπικρούσει Μωαβ ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς γέλωτα
καὶ αὐτός.
27 καὶ εἰ μὴ εἰς γελοιασμὸν ἦν σοι Ἰσραηλ; εἰ ἐν
κλοπαῖς σου εὐρέθη, ὅτι ἐπολέμεις αὐτόν;
28 κατέλιπον τὰς πόλεις καὶ ὄκησαν ἐν πέτραις οἱ
κατοικοῦντες Μωαβ, ἐγένῳθησαν ὡς περιστερὰ
νοσεύουσαι ἐν πέτραις στόματι βοθύνου.
29 ἤκουσα ὕβριν Μωαβ, ὕβρισεν λίαν· ὕβριν αὐτοῦ καὶ
ὑπερηφανίαν αὐτοῦ, καὶ ὑβώθη ἡ καρδία αὐτοῦ.
30 ἐγὼ δὲ ἔγνω ἔργα αὐτοῦ· οὐχὶ τὸ ἱκανὸν αὐτοῦ, οὐχ
οὕτως ἐποίησεν.
31 διὰ τοῦτο ἐπὶ Μωαβ ὀλολύζετε πάντοθεν, βοῶσατε ἐπ'
ἄνδρα Κιραδας ἀχμοῦ.
32 ὡς κλαυθμὸν Ἰαζηρ ἀποκλαύσομαί σοι, ἄμπελος
Σεβημα· κλῶματά σου διήλθεν θάλασσαν, Ἰαζηρ ἦσαντο·
ἐπὶ ὁπῶραν σου, ἐπὶ τρυγηταῖς σου ὀλεθρος ἐπέπεσεν.
33 συνεψῶσθη χαρμοσύνη καὶ εὐφροσύνη ἐκ τῆς
Μωαβίτιδος, καὶ οἶνος ἦν ἐπὶ ληνοῖς σου· πρῶι οὐκ
ἐπάτησαν οὐδὲ δαίλης, οὐκ ἐποίησαν αἰδαδ.

34 ἀπὸ κραυγῆς Ἐσεβων ἕως Ἐλεαη αἱ πόλεις αὐτῶν
ἔδωκαν φωνὴν αὐτῶν, ἀπὸ Ζογορ ἕως Ωρωναιμ καὶ
Αγλαθ-σαλισια, ὅτι καὶ τὸ ὕδωρ Νεβριμ εἰς κατάκαυμα
ἔσται.
35 καὶ ἀπολώ τὸν Μωαβ, φησὶν κύριος, ἀναβαίνοντα ἐπὶ
βωμὸν καὶ θυμῶντα θεοῖς αὐτοῦ.
36 διὰ τοῦτο καρδία μου, Μωαβ, ὡσπερ αὐλοὶ
βομβῶσουσιν, καρδία μου ἐπ' ἀνθρώπους Κιραδας ὡσπερ
αὐλὸς βομβῶσει· διὰ τοῦτο ἂ περιεποιῶσατο, ἀπώλετο
ἀπὸ ἀνθρώπου.
37 πᾶσαν κεφαλὴν ἐν παντὶ τόπῳ ξυρῶσονται, καὶ πᾶς
πῶγων ξυρηθῶσεται, καὶ πᾶσαι χεῖρες κόψονται, καὶ ἐπὶ
πάσης ὀσφύος σάκκος.
38 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δωμάτων Μωαβ καὶ ἐπὶ
πλατείαις αὐτῆς, ὅτι συνέτριψα τὸν Μωαβ, φησὶν
κύριος, ὡς ἀγγεῖον, οὐδ' οὐκ ἔστιν χρεῖα αὐτοῦ.
39 πῶς κατ'ἔλλαξεν; πῶς ἔστρεψεν νῶτον Μωαβ;
ἠσχύνθη καὶ ἐγένετο Μωαβ εἰς γέλωτα καὶ ἐγκόνημα
πᾶσιν τοῖς κύκλῳ αὐτῆς.
40 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος
41 Ἐλῶμθη Ακκαριαθ, καὶ τὰ ὀχυρώματα συνελῶμθη
42 καὶ ἀπολείται Μωαβ ἀπὸ ὄχλου, ὅτι ἐπὶ τὸν κύριον
ἐμεγαλύνθη.
43 Πάγισ καὶ φόβος καὶ βόθυνος ἐπὶ σοί, καθῶμενος
Μωαβ·
44 ὁ φεύγων ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου ἐμπεσεῖται εἰς
τὸν βόθυνον, καὶ ὁ ἀναβαίνων ἐκ τοῦ βοθύνου
συλλημφῶσεται ἐν τῇ παγίδι, ὅτι ἐπάξω ταῦτα ἐπὶ
Μωαβ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῆς.

Jeremia 32

13 Ὅσα ἐπροφῶτευσεν Ἰερεμίας ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.
15 Οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ Λαβὲ τὸ ποτῖριον
τοῦ οἴνου τοῦ ἀκράτου τούτου ἐκ χειρὸς μου καὶ ποτιεῖς
πάντα τὰ ἔθνη, πρὸς ἃ ἐγὼ ἀποστέλλω σε πρὸς αὐτούς,
16 καὶ πίνονται καὶ ἐξεμούνται καὶ μανῶσονται ἀπὸ
προσώπου τῆς μαχαίρας, ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνὰ μέσον
αὐτῶν.
17 καὶ ἔλαβον τὸ ποτῖριον ἐκ χειρὸς κυρίου καὶ ἐπότισα
τὰ ἔθνη, πρὸς ἃ ἀπέστειλέν με κύριος ἐπ' αὐτά,
18 τὴν Ἱερουσαλημ καὶ τὰς πόλεις Ἰουδα καὶ βασιλεῖς
Ἰουδα καὶ ἄρχοντας αὐτοῦ τοῦ θείναι αὐτὰς εἰς
ἐρῶσιν καὶ εἰς ἄβατον καὶ εἰς συριγμὸν
19 καὶ τὸν Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου καὶ τοὺς παῖδας
αὐτοῦ καὶ τοὺς μεγιστάνας αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν
αὐτοῦ
20 καὶ πάντας τοὺς συμμίκτους αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς
βασιλεῖς ἄλλοφύλων, τὴν Ἀσκαλῶνα καὶ τὴν Γάζαν καὶ
τὴν Ακκαρων καὶ τὸ ἐπίλοιπον Ἀζώτου
21 καὶ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ τὴν Μωαβίτιν καὶ τοὺς υἱοὺς
Ἀμμων
22 καὶ πάντας βασιλεῖς Τύρου καὶ βασιλεῖς Σιδῶνος
καὶ βασιλεῖς τοὺς ἐν τῷ πέραν τῆς θαλάσσης
23 καὶ τὴν Δαιδαν καὶ τὴν Θαιμαν καὶ τὴν Ρωσ καὶ πᾶν
περικεκαρμένον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ
24 καὶ πάντας τοὺς συμμίκτους τοὺς καταλύνοντας ἐν
τῇ ἐρῶμῳ
25 καὶ πάντας βασιλεῖς Αἰλαμ καὶ πάντας βασιλεῖς
Περσῶν
26 καὶ πάντας βασιλεῖς ἀπὸ ἀπηλιώτου τοὺς πόρρω καὶ
τοὺς ἐγγύς, ἕκαστον πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ πάσας
τὰς βασιλείας τὰς ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.
27 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς Οὕτως εἶπεν κύριος παντοκράτωρ
Πίετε καὶ μεθύσθητε καὶ ἐξεμέσατε καὶ πεσεῖσθε καὶ οὐ
μὴ ἀναστήτε ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας, ἧς ἐγὼ
ἀποστέλλω ἀνὰ μέσον ὑμῶν.
28 καὶ ἔσται ὅταν μὴ βούλωνται δεῦξασθαι τὸ ποτῖριον
ἐκ τῆς χειρὸς σου ὥστε πιεῖν, καὶ ἐρεῖς Οὕτως εἶπεν
κύριος Πιόντες πίεσθε·

29 ὅτι ἐν πόλει, ἐν ἡ ὠνομάσθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτ'ν, ἐγὼ ἄρχομαι κακῶσαι, καὶ ὑμεῖς καθάρσει οὐ μὴ καθαρισθῆτε, ὅτι μάχαιραν ἐγὼ καλῶ ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς.

30 καὶ σὺ προφητεύσεις ἐπ' αὐτοὺς τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐρεῖς Κύριος ἀφ' ὑψηλοῦ χρηματιεῖ, ἀπὸ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ δώσει φωνὴν αὐτοῦ· λόγον χρηματιεῖ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ αἰδαδ ὡσπερ τρυγῶντες ἀποκριθ'σονται· καὶ ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τὴν γῆν

31 ἦκει ὄλεθρος ἐπὶ μέρος τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ κυρίῳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, κρίνεται αὐτὸς πρὸς πᾶσαν σάρκα, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐδόθησαν εἰς μάχαιραν, λέγει κύριος.

32 οὕτως εἶπεν κύριος Ἰδοὺ κακὰ ἔρχεται ἀπὸ ἔθνους ἐπὶ ἔθνος, καὶ λαίλαψ μεγάλη ἐκπορεύεται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς.

33 καὶ ἔσονται τραυματῖαι ὑπὸ κυρίου ἐν ἡμέρᾳ κυρίου ἐκ μέρους τῆς γῆς καὶ ἕως εἰς μέρος τῆς γῆς· οὐ μὴ κατορυγῶσιν, εἰς κόπρια ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται.

34 ἀλαλάξατε, ποιμένες, καὶ κεκράξατε· καὶ κόπτεσθε, οἱ κριοὶ τῶν προβάτων· ὅτι ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ὑμῶν εἰς σφαγ'ν, καὶ πεσεῖσθε ὡσπερ οἱ κριοὶ οἱ ἐκλεκτοί·

35 καὶ ἀπολείται φυγὴ ἀπὸ τῶν ποιμένων καὶ σωτηρία ἀπὸ τῶν κριῶν τῶν προβάτων.

36 φωνὴ κραυγῆς τῶν ποιμένων καὶ ἀλαλαγμὸς τῶν προβάτων καὶ τῶν κριῶν, ὅτι ὠλέθρευσε κύριος τὰ βοσκ'ματα αὐτῶν,

37 καὶ παύσεται τὰ κατάλοιπα τῆς εἰρ'νης ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ μου.

38 ἐγκατέλιπεν ὡσπερ λέων κατάλυμα αὐτοῦ, ὅτι ἐγεν'θη ἡ γῆ αὐτῶν εἰς ἄβατον ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας τῆς μεγάλης.

Geremia 33

1 Ἐν ἀρχῇ βασιλέως Ἰωακίμ υἱοῦ Ἰωσῖα ἐγεν'θη ὁ λόγος οὕτως παρά κυρίου

2 Οὕτως εἶπεν κύριος Στήθι ἐν ἀλλῇ οἴκου κυρίου καὶ χρηματιεῖς ἅπασιν τοῖς Ἰουδαίοις καὶ πᾶσι τοῖς ἔρχομένοις προσκυνεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου ἅπαντας τοὺς λόγους, οὓς συντάξά σοι αὐτοῖς χρηματίσαι, μὴ ἀφέλης ῥῆμα·

3 ἴσως ἀκούσονται καὶ ἀποστραφ'σονται ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ παύσομαι ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ λογίζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἕνεκεν τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

4 καὶ ἐρεῖς Οὕτως εἶπεν κύριος· Ἐὰν μὴ ἀκούσητέ μου τοῦ πορεύεσθαι ἐν τοῖς νομίμοις μου, οἷς ἔδωκα κατὰ πρόσωπον ὑμῶν,

5 εἰσακούειν τῶν λόγων τῶν παίδων μου τῶν προφητῶν, οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου καὶ ἀπέστειλα καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου,

6 καὶ δώσω τὸν οἶκον τοῦτον ὡσπερ Σηλωμ καὶ τὴν πόλιν δώσω εἰς κατάραν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν πάσης τῆς γῆς.

7 καὶ ἤκουσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἰερεμίου λαλοῦντος τοὺς λόγους τούτους ἐν οἴκῳ κυρίου.

8 καὶ ἐγένετο Ἰερεμίου παυσάμενου λαλοῦντος πάντα, ἃ συντάξεν αὐτῷ κύριος λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, καὶ συνελάβοσαν αὐτὸν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς λέγων Θανάτῳ ἀποθανῆ.

9 ὅτι ἐπροφ'τευσας τῷ ὀνόματι κυρίου λέγων Ὡσπερ Σηλωμ ἔσται ὁ οἶκος οὗτος, καὶ ἡ πόλις αὕτη ἐρημωθ'σεται ἀπὸ κατοικούντων· καὶ ἐξεκκλησιάσθη πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἰερεμῖαν ἐν οἴκῳ κυρίου.

10 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἄρχοντες Ἰουδα τὸν λόγον τοῦτον καὶ ἀνέβησαν ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἐκάθισαν ἐν προθύροις πύλης κυρίου τῆς καινῆς.

11 καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ παντὶ τῷ λαῷ Κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ

τούτῳ, ὅτι ἐπροφ'τευσεν κατὰ τῆς πόλεως ταύτης, καθὼς ἠκούσατε ἐν τοῖς ὡσὶν ὑμῶν.

12 καὶ εἶπεν Ἰερεμίας πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ παντὶ τῷ λαῷ λέγων Κύριος ἀπέστειλὲν με προφητεύσαι ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἠκούσατε.

13 καὶ νῦν βελτίους ποι'σατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου, καὶ παύσεται κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς.

14 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν χερσὶν ὑμῶν· ποι'σατέ μοι ὡς συμφέρει καὶ ὡς βέλτιον ὑμῖν.

15 ἀλλ' ἢ γνόντες γνώσεσθε ὅτι, εἰ ἀναιρεῖτέ με, αἴμα ἀθῶν δίδοτε ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἀπέσταλκέν με κύριος πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς τὰ ὡτα ὑμῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους.

16 καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφ'τας Οὐκ ἔστιν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ κρίσις θανάτου, ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησεν πρὸς ἡμᾶς.

17 καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς καὶ εἶπαν πάσῃ τῇ συναγωγῇ τοῦ λαοῦ

18 Μιχαῖας ὁ Μωραθίτης ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις Εζεκιου βασιλέως Ἰουδα καὶ εἶπεν παντὶ τῷ λαῷ Ἰουδα Οὕτως εἶπεν κύριος Στων ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθ'σεται, καὶ Ἰερουσαλημ εἰς ἄβατον ἔσται καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλσος δρυμοῦ.

19 μὴ ἀνελῶν ἀνεῖλεν αὐτὸν Εζεκιᾶς καὶ πᾶς Ἰουδα; οὐχὶ ὅτι ἐφοβ'θησαν τὸν κύριον καὶ ὅτι ἐδέ'θησαν τοῦ προσώπου κυρίου, καὶ ἐπάύσατο κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἐλάλησεν ἐπ' αὐτούς; καὶ ἡμεῖς ἐποι'σαμεν κακὰ μέγала ἐπὶ ψυχὰς ἡμῶν.

20 καὶ ἄνθρωπος ἦν προφητεύων τῷ ὀνόματι κυρίου, Ουρίας υἱὸς Σαμαίου ἐκ Καριαθιαρὶμ, καὶ ἐπροφ'τευσεν περὶ τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τοὺς λόγους Ἰερεμίου.

21 καὶ ἠκούσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακίμ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ ἐζ'τουν ἀποκτεῖναι αὐτόν, καὶ ἠκούσεν Ουρίας καὶ εἰσηλθεν εἰς Αἴγυπτον.

22 καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον,

23 καὶ ἐξηγάγασαν αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ εἰσηγάγασαν αὐτόν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἔρριψεν αὐτόν εἰς τὸ μνήμα υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ.

24 πλὴν χεῖρ Ἀχικαμ υἱοῦ Σαφαν ἦν μετὰ Ἰερεμίου τοῦ μὴ παραδοῦναι αὐτόν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτόν.

Geremia 34

2 Οὕτως εἶπεν κύριος Ποίησον δεσμούς καὶ κλοιούς καὶ περίθου περὶ τὸν τράχηλόν σου·

3 καὶ ἀποστελεῖς αὐτοὺς πρὸς βασιλέα Ἰουμαῖας καὶ πρὸς βασιλέα Μωαβ καὶ πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμων καὶ πρὸς βασιλέα Τύρου καὶ πρὸς βασιλέα Σιδῶνος ἐν χερσὶν ἀγγέλων αὐτῶν τῶν ἐρχομένων εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν εἰς Ἰερουσαλημ πρὸς Σεδεκιαν βασιλέα Ἰουδα.

4 καὶ συντάξεις αὐτοῖς πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν εἰπεῖν Οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τοὺς κυρίους ὑμῶν

5 ὅτι ἐγὼ ἐποίησα τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ μου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῷ ἐπιχειρῶ μου τῷ ὑψηλῷ καὶ δώσω αὐτὴν ᾧ ἐὰν δόξη ἐν ὀφθαλμοῖς μου.

6 ἔδωκα τὴν γῆν τῷ Ναβουχοδονοσορ βασιλεῖ Βαβυλώνας δουλεύειν αὐτῷ, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἐργάζεσθαι αὐτῷ.

8 καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία, ὅσοι ἐὰν μὴ ἐμβάλωσιν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλώνας, ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐπισκέψομαι αὐτούς, εἶπεν κύριος, ἕως ἐκλίπωσιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

9 καὶ ὑμεῖς μὴ ἀκούετε τῶν ψευδοπροφητῶν ὑμῶν καὶ τῶν μαντευομένων ὑμῖν καὶ τῶν ἐνυπνιαζομένων ὑμῖν καὶ τῶν οἰωνισμάτων ὑμῶν καὶ τῶν φαρμακῶν ὑμῶν τῶν λεγόντων Οὐ μὴ ἐργάσησθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος·
10 ὅτι ψευδῆ αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν πρὸς τὸ μακρῦναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν.
11 καὶ τὸ ἔθνος, ὃ ἐὰν εἰσαγάγῃ τὸν τράχηλον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ἐργάσῃται αὐτῷ, καὶ καταλείψῃ αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ, καὶ ἐργάται αὐτῷ καὶ ἐνοικῶσι ἐν αὐτῇ.
12 καὶ πρὸς Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα ἐλάλησα κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους λέγων Εἰσαγάγετε τὸν τράχηλον ὑμῶν
14 καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν·
15 ὅτι οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς, φησὶν κύριος, καὶ προφητεύουσιν τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἄδικῳ πρὸς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς, καὶ ἀπολείσθε ὑμεῖς καὶ οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ προφητεύοντες ὑμῖν ἐπ' ἄδικῳ ψευδῇ.
16 ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἐλάλησα λέγων Οὕτως εἶπεν κύριος Μὴ ἀκούετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ὑμῖν λεγόντων Ἰδοὺ σκευὴ οἴκου κυρίου ἐπιστρέψει ἐκ Βαβυλῶνος· ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν, οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς.
18 εἰ προφῆται εἰσιν καὶ εἰ ἔστιν λόγος κυρίου ἐν αὐτοῖς, ἀπαντησάτωσάν μοι·
19 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος Καὶ τῶν ἐπιλοίπων σκευῶν,
20 ὧν οὐκ ἔλαβεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ὅτε ἀπόκισεν τὸν Ιεχονιαν ἐξ Ιερουσαλημ,
22 εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσεται, λέγει κύριος.

Geremia 35

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει Σεδεκια βασιλέως Ιουδα ἐν μηνὶ τῷ πέμπτῳ εἶπέν μοι Ανανίας υἱὸς Ἀζωρ ὁ ψευδοπροφῆτης ὁ ἀπὸ Γαβαων ἐν οἴκῳ κυρίου κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων
2 Οὕτως εἶπεν κύριος Συνέτριψα τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος·
3 ἔτι δύο ἔτη ἡμερῶν ἐγὼ ἀποστρέψω εἰς τὸν τόπον τοῦτον τὰ σκευὴ οἴκου κυρίου
4 καὶ Ιεχονιαν καὶ τὴν ἀποικίαν Ιουδα, ὅτι συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος.
5 καὶ εἶπεν Ιερεμίας πρὸς Ανανιαν κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων τῶν ἐστηκότων ἐν οἴκῳ κυρίου
6 καὶ εἶπεν Ιερεμίας Ἀληθῶς· οὕτω ποιῶσαι κύριος· στήσῃ τὸν λόγον σου, ὃν σὺ προφητεύεις, τοῦ ἐπιστρέψαι τὰ σκευὴ οἴκου κυρίου καὶ πάσαν τὴν ἀποικίαν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς τὸν τόπον τοῦτον.
7 πλὴν ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ ὅσα ὑμῶν καὶ εἰς τὰ ὅσα παντὸς τοῦ λαοῦ
8 Οἱ προφῆται οἱ γεγονότες πρότεροί μου καὶ πρότεροι ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἵωνος καὶ ἐπροφῆτευσαν ἐπὶ γῆς πολλῆς καὶ ἐπὶ βασιλείας μεγάλας εἰς πόλεμον·
9 ὁ προφῆτης ὁ προφητεύσας εἰς εἰρήνην, ἐλθόντος τοῦ λόγου γινώσκονται τὸν προφῆτην, ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς κύριος ἐν πίστει.
10 καὶ ἔλαβεν Ανανίας ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου Ιερεμίου καὶ συνέτριψεν αὐτούς.
11 καὶ εἶπεν Ανανίας κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων Οὕτως εἶπεν κύριος Οὕτως συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος ἀπὸ τραχήλων πάντων τῶν ἐθνῶν. καὶ ὄχητο Ιερεμίας εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.
12 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμιαν μετὰ τὸ συντρίψαι Ανανιαν τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ λέγων

13 Βάδιζε καὶ εἶπὸν πρὸς Ανανιαν λέγων Οὕτως εἶπεν κύριος Κλοιοὺς ξυλίνους συνέτριψας, καὶ ποιῶ ἀντ' αὐτῶν κλοιοὺς σιδηροῦς·
14 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος Ζυγὸν σιδηροῦν ἔθηκα ἐπὶ τὸν τράχηλον πάντων τῶν ἐθνῶν ἐργάζεσθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.
15 καὶ εἶπεν Ιερεμίας τῷ Ανανια Οὐκ ἀπέσταλκέν σε κύριος, καὶ πεποιθέναι ἐποίησας τὸν λαὸν τοῦτον ἐπ' ἄδικῳ·
16 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἀποθανῆναι.
17 καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ.

Geremia 36

1 Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι τῆς βίβλου, οὓς ἀπέστειλεν Ιερεμίας ἐξ Ιερουσαλημ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἀποικίας καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφῆτας ἐπιστολὴν εἰς Βαβυλῶνα τῇ ἀποικίᾳ καὶ πρὸς ἅπαντα τὸν λαὸν
2 ὕστερον ἐξεληθόντος Ιεχονίου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλείας καὶ τῶν εὐνοῦχων καὶ παντὸς ἐλευθέρου καὶ δεσμώτου καὶ τεχνίτου ἐξ Ιερουσαλημ
3 ἐν χειρὶ Ελεασα υἱοῦ Σαφαν καὶ Γαμαριου υἱοῦ Χελκιου, ὃν ἀπέστειλεν Σεδεκίας βασιλεὺς Ιουδα πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα, λέγων
4 Οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἐπὶ τὴν ἀποικίαν, ἣν ἀπόκισα ἀπὸ Ιερουσαλημ
5 Οἰκοδομῶσατε οἴκους καὶ κατοικῶσατε καὶ φυτεῦσατε παραδείσους καὶ φάγετε τοὺς καρποὺς αὐτῶν
6 καὶ λάβετε γυναῖκας καὶ τεκνοποιῶσατε υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν ἀνδράσιν δότε καὶ πληθύνεσθε καὶ μὴ σμικρυνθῆτε
7 καὶ ζητῶσατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς, εἰς ἣν ἀπόκισα ὑμᾶς ἐκεῖ, καὶ προσεύξασθε περὶ αὐτῶν πρὸς κύριον, ὅτι ἐν εἰρήνῃ αὐτῆς ἔσται εἰρήνη ὑμῖν.
8 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος Μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ ψευδοπροφῆται οἱ ἐν ὑμῖν, καὶ μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ μάντιες ὑμῶν, καὶ μὴ ἀκούετε εἰς τὰ ἐνύπνια ὑμῶν, ἃ ὑμεῖς ἐνυπνιάζεσθε,
9 ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς.
10 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος Ὅταν μέλλῃ πληροῦσθαι Βαβυλῶνι ἑβδομῶντα ἔτη, ἐπισκέψομαι ὑμᾶς καὶ ἐπιστήσω τοὺς λόγους μου ἐφ' ὑμῶν καὶ τὸν λαὸν ὑμῶν ἀποστρέψω εἰς τὸν τόπον τοῦτον·
11 καὶ λογιῶμαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμὸν εἰρήνης καὶ οὐ κακὰ τοῦ δοῦναι ὑμῖν ταῦτα.
12 καὶ προσεύξασθε πρὸς με, καὶ εἰσακούσομαι ὑμῶν·
13 καὶ ἐκζητήσατέ με, καὶ εὐρήσατέ με, ὅτι ζητήσατέ με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν,
14 καὶ ἐπιφανοῦμαι ὑμῖν.
15 ὅτι εἶπατε Κατέστησεν ἡμῖν κύριος προφῆτας ἐν Βαβυλῶνι,
21 οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ Αχιαβ καὶ ἐπὶ Σεδεκιαν Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτοὺς εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ πατάξει αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν.
22 καὶ λῆψονται ἀπ' αὐτῶν κατάραν ἐν πάσῃ τῇ ἀποικίᾳ Ιουδα ἐν Βαβυλῶνι λέγοντες Ποιῶσαι σε κύριος, ὡς Σεδεκιαν ἐποίησεν καὶ ὡς Αχιαβ, οὓς ἀπετηγάμισεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν πυρὶ
23 δι' ἣν ἐποίησαν ἀνομίαν ἐν Ισραηλ καὶ ἐμοιχῶντο τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῶν καὶ λόγον ἐχρημάτισαν ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὃν οὐ συνέταξα αὐτοῖς, καὶ ἐγὼ μάρτυς, φησὶν κύριος.
24 καὶ πρὸς Σαμαϊαν τὸν Νελαμίτην ἐρεῖς
25 Οὐκ ἀπέστειλά σε τῷ ὀνόματί μου, καὶ πρὸς Σοφονιαν υἱὸν Μαασαίου τὸν ἱερέα εἶπέ
26 Κύριος ἔδωκέν σε εἰς ἱερέα ἀντὶ Ἰωδαε τοῦ ἱερέως γενέσθαι ἐπιστάτην ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντὶ ἀνθρώπῳ

προφητεύοντι καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ μαινομένῳ, καὶ δώσεις αὐτὸν εἰς τὸ ἀπόκλεισμα καὶ εἰς τὸν καταρράκτην.
27 καὶ νῦν διὰ τί συνελθοῦσθε ἱερεῖαν τὸν ἐξ Αναθωθ τὸν προφητεύσαντα ὑμῖν;
28 οὐ διὰ τοῦτο ἀπέστειλεν πρὸς ὑμᾶς εἰς Βαβυλῶνα λέγων Μακρὰν ἔστιν, οἰκοδομῶσατε οἰκίας καὶ κατοικῶσατε καὶ φυτεύσατε κ'ῑπους καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν;
29 καὶ ἀνέγνω Σοφονίας τὸ βιβλίον εἰς τὰ ὄτα ἱερεῖου.
30 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς ἱερεῖαν λέγων
31 Ἀπόστειλον πρὸς τὴν ἀποικίαν λέγων Οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ Σαμιαῖαν τὸν Νελαμίτην· Ἐπειδὴ ἐπροφ'τεύσεν ὑμῖν Σαμιαῖας, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτόν, καὶ πεποιθέναι ἐποίησεν ὑμᾶς ἐπ' ἀδίκους,
32 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέβομαι ἐπὶ Σαμιαῖαν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν ἀνθρώπος ἐν μέσῳ ὑμῶν τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐγὼ ποιῶ ὑμῖν· οὐκ ὄψονται.

Geremia 37

1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς ἱερεῖαν παρὰ κυρίου εἰπεῖν
2 Οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ λέγων Γράψον πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐχηρημάτισα πρὸς σέ, ἐπὶ βιβλίου·
3 ὅτι ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶν κύριος, καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα, εἶπεν κύριος, καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς.
4 Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα
5 Οὕτως εἶπεν κύριος Φωνὴν φόβου ἀκούσεσθε· φόβος, καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη.
6 Ἔρωτ'σατε καὶ ἴδετε εἰ ἔτεκεν ἄρσεν, καὶ περὶ φόβου, ἐν ᾧ καθέξουσιν ὄσφον καὶ σωτηρίαν· διότι ἐάρακα πάντα ἀνθρώπων καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ, ἐστράφησαν πρόσωπα, εἰς ἕκτερον
7 ἐγεν'θη, ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη καὶ οὐκ ἔστιν τοιαύτη, καὶ χρόνος στενός ἐστιν τῷ Ἰακωβ, καὶ ἀπὸ τούτου σωθ'σεται.
8 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, εἶπεν κύριος, συντρίψω τὸν ζυγὸν ἀπὸ τοῦ τραχ'λου αὐτῶν καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διαρρ'ξω, καὶ οὐκ ἐργῶνται αὐτοὶ ἐτι ἄλλοτριόισι·
9 καὶ ἐργῶνται τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν, καὶ τὸν Δαυιδ βασιλεῖα αὐτῶν ἀναστ'σω αὐτοῖς.
12 Οὕτως εἶπεν κύριος Ἀνέστησα σύντριμμα, ἀλγῆρὰ ἢ πληγ' σου·
13 οὐκ ἔστιν κρίνων κρίσιν σου, εἰς ἀλγῆρον ἰατρούθης, ὠφέλεια οὐκ ἔστιν σοι.
14 πάντες οἱ φίλοι σου ἐπελάθοντό σου, οὐ μὴ ἐπερωτ'σουσιν· ὅτι πληγὴν ἐχθροῦ ἔπαισά σε, παιδείαν στερεάν, ἐπὶ πάσαν ἀδικίαν σου ἐπλ'θυναν αἱ ἁμαρτίαι σου.
16 διὰ τοῦτο πάντες οἱ ἔσθοντές σε βρωθ'σονται, καὶ πάντες οἱ ἐχθροὶ σου, κρέας αὐτῶν πᾶν ἔδονται· ἐπὶ πλήθος ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι σου, ἐποίησαν ταῦτά σοι· καὶ ἔσονται οἱ διαφοροῦντές σε εἰς διαφώρημα, καὶ πάντας τοὺς προνομεύοντάς σε δώσω εἰς προνομ'ν.
17 ὅτι ἀνάξω τὸ ἱμά σου, ἀπὸ πληγῆς ὀδυνηρᾶς ἰατρούσω σε, φησὶν κύριος, ὅτι ἐσπαρμένη ἐκλ'θησ' θ'ρευμα ὑμῶν ἔστιν, ὅτι ζητῶν οὐκ ἔστιν αὐτ'ν.
18 οὕτως εἶπεν κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰακωβ καὶ αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ ἔλε'σω· καὶ οἰκοδομηθ'σεται πόλις ἐπὶ τὸ ὕψος αὐτῆς, καὶ ὁ ναὸς κατὰ τὸ κρίμα αὐτοῦ καθεδεῖται.
19 καὶ ἐξελεύσονται ἀπ' αὐτῶν ἄδοντες καὶ φωνὴ παιζόντων· καὶ πλεονάσω αὐτοῦς, καὶ οὐ μὴ ἐλαττωθῶσιν.

20 καὶ εἰσελεύσονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς τὸ πρότερον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν μου ὀρθωθ'σεται· καὶ ἐπισκέβομαι τοὺς θλίβοντας αὐτούς.
21 καὶ ἔσονται ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς, καὶ ὁ ἄρχων αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται· καὶ συνάξω αὐτούς, καὶ ἀποστρέψουσιν πρὸς με· ὅτι τίς ἔστιν οὗτος, ὃς ἔδωκεν τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἀποστρέψαι πρὸς με; φησὶν κύριος.
23 ὅτι ὀργὴ κυρίου ἐξῆλθεν θυμῶδης, ἐξῆλθεν ὀργὴ στρεφομένη, ἐπ' ἀσεβεῖς ἤξει.
24 οὐ μὴ ἀποστραφῆ ὀργὴ θυμοῦ κυρίου, ἕως ποι'ση καὶ ἕως καταστ'ση ἐγκείμενα καρδίας αὐτοῦ· ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν γνώσεσθε αὐτά.

Geremia 38

1 Ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, εἶπεν κύριος, ἔσομαι εἰς θεὸν τῷ γένει Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.
2 οὕτως εἶπεν κύριος Εὐδρον θερμὸν ἐν ἐρ'μῳ μετὰ ὀλωλότων ἐν μαχαίρᾳ· βαδίσσατε καὶ μὴ ὀλέσητε τὸν Ἰσραὴλ.
3 κύριος πόρρωθεν ὤφθη αὐτῷ Ἀγάπησιν αἰώνιαν ἠγάπησά σε, διὰ τοῦτο εἴλκυσά σε εἰς οἰκίτηρμα.
4 ἔτι οἰκοδομῶσω σε, καὶ οἰκοδομηθ'ση, παρθένος Ἰσραὴλ· ἔτι λ'μψη τύμπανόν σου καὶ ἐξελεύση μετὰ συναγωγῆς παιζόντων.
5 ἔτι φυτεύσατε ἀμπελώνας ἐν ὄρεσιν Σαμαρείας, φυτεύσατε καὶ αἰνέσατε.
6 ὅτι ἔστιν ἡμέρα κλ'σεως ἀπολογουμένων ἐν ὄρεσιν Ἐφραῖμ Ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε εἰς Σιών πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν.
7 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος τῷ Ἰακωβ Εὐφράνθητε καὶ χρεμετίσατε ἐπὶ κεφαλὴν ἐθνῶν, ἀκουστά ποι'σατε καὶ αἰνέσατε· εἶπατε Ἔσωσεν κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸ κατάλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ.
8 ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω αὐτοὺς ἀπὸ βορρᾶ καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ἐν ἑορτῇ φασεκ'· καὶ τεκνοποι'ση ὄχλον πολύν, καὶ ἀποστρέψουσιν ὠδε.
9 ἐν κλαυθμῷ ἐξῆλθον, καὶ ἐν παρακλ'σει ἀνάξω αὐτοὺς ἀυλίζων ἐπὶ διάρυγας ὑδάτων ἐν ὁδῷ ὀρθῇ, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν ἐν αὐτῇ· ὅτι ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ εἰς πατέρα, καὶ Ἐφραῖμ πρωτότοκός μου ἔστιν.
10 Ἀκούσατε λόγον κυρίου, ἔθνη, καὶ ἀναγγείλατε εἰς ν'σους τὰς μακρότερον· εἶπατε Ὁ λικμ'σας τὸν Ἰσραὴλ συνάξει αὐτὸν καὶ φυλάξει αὐτὸν ὡς ὁ βόσκων τὸ ποιμνιον αὐτοῦ.
11 ὅτι ἐλυτρώσατο κύριος τὸν Ἰακωβ, ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ.
12 καὶ ἤξουσιν καὶ εὐφρανθ'σονται ἐν τῷ ὄρει Σιών· καὶ ἤξουσιν ἐπ' ἀγαθὰ κυρίου, ἐπὶ γῆν σίτου καὶ οἴνου καὶ καρπῶν καὶ κτηνῶν καὶ προβάτων, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὡσπερ ξύλον ἔγκαρπον, καὶ οὐ πεινάσουσιν ἐτι.
13 τότε χαρ'σονται παρθένοι ἐν συναγωγῇ νεανίσκων, καὶ πρεσβῦται χαρ'σονται, καὶ στρέψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς χαρμονὴν καὶ ποι'σω αὐτοὺς εὐφραϊνομένους.
14 μεγαλυνῶ καὶ μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ἱερέων υἱῶν Λευι, καὶ ὁ λαός μου τῶν ἀγαθῶν μου ἐμπληθ'σεται.
15 Οὕτως εἶπεν κύριος Φωνὴ ἐν Ραμα ἠκούσθη θρ'νου καὶ κλαυθμοῦ καὶ ὀδυρμοῦ· Ραχὴλ ἀποκλαιομένη οὐκ ἠθέλην παύσασθαι ἐπὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς, ὅτι οὐκ εἰσίν.
16 οὕτως εἶπεν κύριος Διαλιπέτω ἡ φων' σου ἀπὸ κλαυθμοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀπὸ δακρύων σου, ὅτι ἔστιν μισθὸς τοῖς σοῖς ἐργοῖς, καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐκ γῆς ἐχθρῶν,
17 μόνιμον τοῖς σοῖς τέκνοις.
18 ἀκοῆν ἤκουσα Ἐφραῖμ ὀδυρομένου Ἐπαίδευσάς με, καὶ ἐπαιδεύθην ἐγὼ· ὡσπερ μόσχος οὐκ ἐδιδάχθην· ἐπίστρεψόν με, καὶ ἐπιστρέψω, ὅτι σὺ κύριος ὁ θεός μου.

19 ὅτι ὕστερον αἰχμαλωσίας μου μετενόησα καὶ ὕστερον τοῦ γνῶναί με ἐστέναξα ἐφ' ἡμέρας αἰσχύνης καὶ ὑπέδειξά σοι ὅτι ἔλαβον ὄνειδισμόν ἐκ νεότητός μου.
20 υἱὸς ἀγαπητὸς Ἐφραϊμ ἐμοί, παιδίον ἐντρυφῶν, ὅτι ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι μου ἐν αὐτῷ, μνεῖα μνησθ' σωμαὶ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσα ἐπ' αὐτῷ, ἔλεῶν ἔλε'σω αὐτόν, φησὶν κύριος.
21 Στήσον σεαυτ'ν, Σιων, ποιήσον τιμωρίαν, δὸς καρδίαν σου εἰς τοὺς ὤμους· ὁδὸν ἦν ἐπορεύθης ἀποστράφητι, παρθένος Ἰσραηλ, ἀποστράφητι εἰς τὰς πόλεις σου πενθοῦσα.
22 ἕως πότε ἀποστρέψεις, θυγάτηρ ἠτιμωμένη; ὅτι ἔκτισεν κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύτευσιν καιν'ν, ἐν σωτηρίᾳ περιελεύσονται ἄνθρωποι.
23 οὕτως εἶπεν κύριος· Ἐτι ἐροῦσιν τὸν λόγον τοῦτον ἐν γῆ Ἰουδα καὶ ἐν πόλεσιν αὐτοῦ, ὅταν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ· κύριος ἐπὶ δίκαιον ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ
24 καὶ ἐνοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ αὐτοῦ ἅμα γεωργῶ, καὶ ἄρθ'σεται ἐν ποιμνίῳ.
25 ὅτι ἐμέθυσα πάσαν ψυχὴν διψῶσαν καὶ πάσαν ψυχὴν πεινώσαν ἐνέπλησα.
26 διὰ τοῦτο ἐξηγέρθη καὶ εἶδον, καὶ ὁ ὕπνος μου ἠδύς μοι ἐγεν'θη.
27 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶν κύριος, καὶ σπερῶ τὸν Ἰσραηλ καὶ τὸν Ἰουδαν σπέρμα ἀνθρώπου καὶ σπέρμα κτ'νους.
28 καὶ ἔσται ὡσπερ ἐργηγόρου ἐπ' αὐτοὺς καθαιρεῖν καὶ κακοῦν, οὕτως γρηγορ'σω ἐπ' αὐτοὺς τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν, φησὶν κύριος.
29 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐ μὴ εἴπωσιν Οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα, καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἠμωδίασαν·
30 ἀλλ' ἡ ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτία ἀποθανεῖται, καὶ τοῦ φαγόντος τὸν ὄμφακα αἰμωδιάσουσιν οἱ ὀδόντες αὐτοῦ.
31 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶν κύριος, καὶ διαθ'σονται τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰουδα διαθ'κην καιν'ν,
32 οὐ κατὰ τὴν διαθ'κην, ἣν διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθ'κῃ μου, καὶ ἐγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, φησὶν κύριος·
33 ὅτι αὐτὴ ἡ διαθ'κη, ἣν διαθ'σονται τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, φησὶν κύριος Διδούς δώσω νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτοῖς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν·
34 καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγων Γνώθι τὸν κύριον· ὅτι πάντες εἰδ'σουσίν με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου αὐτῶν, ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.
35 ἐὰν ὑψωθῇ ὁ οὐρανὸς εἰς τὸ μετέωρον, φησὶν κύριος, καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ τὸ ἔδαφος τῆς γῆς κάτω, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀποδοκιμῶ τὸ γένος Ἰσραηλ, φησὶν κύριος, περὶ πάντων, ὧν ἐποίησαν.
36 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ δοὺς τὸν ἥλιον εἰς φῶς τῆς ἡμέρας, σελ'νην καὶ ἀστέρας εἰς φῶς τῆς νυκτός, καὶ κραυγὴν ἐν θαλάσῃ καὶ ἐβόμβησεν τὰ κύματα αὐτῆς, κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ
37 Ἐὰν παύσωνται οἱ νόμοι οὗτοι ἀπὸ προσώπου μου, φησὶν κύριος, καὶ τὸ γένος Ἰσραηλ παύσεται γενέσθαι ἔθνος κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας.
38 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶν κύριος, καὶ οἰκοδομηθ'σεται πόλις τῷ κυρίῳ ἀπὸ πύργου Ἀναμεηλ ἕως πύλης τῆς γωνίας·
39 καὶ ἐξελεύσεται ἡ διαμέτρησις αὐτῆς ἀπέναντι αὐτῶν ἕως βουνῶν Γαρηβ καὶ περικυκλωθ'σεται κύκλῳ ἐξ ἐκλεκτῶν λίθων·
40 καὶ πάντες ἀσαρημῶθ ἕως ναχαλ Κεδρων ἕως γωνίας πύλης Ἰππων ἀνατολῆς ἀγίασμα τῷ κυρίῳ καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ἐκλίπη καὶ οὐ μὴ καθαιρεθῇ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Jeremia 39

1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἰερεμῖαν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ δεκάτῳ τῷ βασιλεῖ Σεδεκία, οὗτος ἐνιαυτὸς ὀκτακαίδέκατος τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδοноσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος,
2 καὶ δύναιμι βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχαράκωσεν ἐπὶ Ἰερουσαλήμ, καὶ Ἰερεμῖας ἐφυλάσσετο ἐν αὐλῇ τῆς φυλακῆς, ἣ ἔστιν ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως,
3 ἐν ἣ κατέκλεισεν αὐτόν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας λέγων Διὰ τί σὺ προφητεύεις λέγων Οὕτως εἶπεν κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χερσὶν βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λ'μπεται αὐτ'ν,
4 καὶ Σεδεκίας οὐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων, ὅτι παραδόσει παραδοθ'σεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λαλ'σει στόμα αὐτοῦ πρὸς στόμα αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται,
5 καὶ εἰσελεύσεται Σεδεκίας εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἐκεῖ καθιεῖται.
6 καὶ λόγος κυρίου ἐγεν'θη πρὸς Ἰερεμῖαν λέγων
7 Ἰδοὺ Ἀναμεηλ υἱὸς Σαλωμ ἀδελφοῦ πατρός σου ἔρχεται πρὸς σὲ λέγων Κτήσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρὸν μου τὸν ἐν Ἀναθωθ, ὅτι σοὶ κρίμα παραλαβεῖν εἰς κτήσιν.
8 καὶ ἦλθεν πρὸς με Ἀναμεηλ υἱὸς Σαλωμ ἀδελφοῦ πατρός μου εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς καὶ εἶπέν μοι Κτήσαι τὸν ἀγρὸν μου τὸν ἐν γῆ Βενιαμιν τὸν ἐν Ἀναθωθ, ὅτι σοὶ κρίμα κτ'σασθαι, καὶ σὺ πρεσβύτερος, καὶ ἔγνω ὅτι λόγος κυρίου ἐστίν,
9 καὶ ἐκτησάμην τὸν ἀγρὸν Ἀναμεηλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου καὶ ἔστησα αὐτῷ ἑπτὰ σίκλους καὶ δέκα ἀργυρίου·
10 καὶ ἔγραψα εἰς βιβλίον καὶ ἐσφραγισάμην καὶ διεμαρτυράμην μάρτυρας καὶ ἔστησα τὸ ἀργύριον ἐν ζυγῷ.
11 καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον τῆς κτ'σεως τὸ ἐσφραγισμένον καὶ τὸ ἀνεγνωσμένον
12 καὶ ἔδωκα αὐτὸ τῷ Βαρουχ υἱῷ Νηριου υἱοῦ Μασασιου κατ' ὀφθαλμοὺς Ἀναμεηλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἐστηκότων καὶ γραφόντων ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς κτ'σεως καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν Ἰουδαίων τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.
13 καὶ συνέταξα τῷ Βαρουχ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν λέγων
14 Οὕτως εἶπεν κύριος παντοκράτωρ Λαβὲ τὸ βιβλίον τῆς κτ'σεως τοῦτο καὶ τὸ βιβλίον τὸ ἀνεγνωσμένον καὶ θ'σεις αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον, ἵνα διαμείνη ἡμέρας πλείους.
15 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος Ἐτι κτηθ'σονται ἀγροὶ καὶ οἰκίαι καὶ ἀμπελώνες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.
16 Καὶ προσευξάμην πρὸς κύριον μετὰ τὸ δοῦναί με τὸ βιβλίον τῆς κτ'σεως πρὸς Βαρουχ υἱὸν Νηριου λέγων
17 Ὡ κύριε, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τῇ ἰσχύι σου τῇ μεγάλῃ καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ καὶ τῷ μετέωρῳ, οὐ μὴ ἀποκρυβῇ ἀπὸ σοῦ οὐθέν,
18 ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας καὶ ἀποδιδοὺς ἀμαρτίας πατέρων εἰς κόλπους τέκνων αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς,
19 κύριος μεγάλης βουλῆς καὶ δυνατὸς τοῖς ἔργοις, ὁ θεὸς ὁ μέγας ὁ παντοκράτωρ καὶ μεγαλάνυμος κύριος· οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων δοῦναι ἐκάστω κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ·
20 ὃς ἐποίησας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐν Ἰσραηλ καὶ ἐν τοῖς γηγενέσιν καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη
21 καὶ ἐξ'γαγες τὸν λαόν σου Ἰσραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν σημεῖοις καὶ ἐν τέρασιν καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν ὁράμασιν μεγάλοις
22 καὶ ἔδωκας αὐτοῖς τὴν γῆν ταύτην, ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι·

23 και εισῴλοσαν και ελάβωσαν αυτην και ουκ ηκουσαν της φωνης σου και εν τοις προστάγμασιν σου ουκ επορευθησαν· απαντα, α ενετειλω αυτοις, ουκ εποιησαν· και εποιησας συμβηναι αυτοις παντα τα κακα ταυτα.

24 ιδου οχλος ηκει εις την πολιν ταυτην συλλαβειν αυτῳν, και η πολις εδοθη εις χειρας Χαλδαιων των πολεμουντων αυτην απο προσωπου μαχαίρας και του λιμου· ως ελάλησας, ουτως εγενετο.

25 και συ λεγεις προς με Κτησαι σεαυτω αγρον αργυριου· και εγραψα βιβλιον και εσφραγισαμην και επεμαρτυραμην μαρτυρασ· και η πολις εδοθη εις χειρας Χαλδαιων.

26 Και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων

27 Εγω κυριος ο θεος πασης σαρκος· μη απῳ εμου κρυβῳσεται τι;

28 δια τουτο ουτως ειπεν κυριος ο θεος Ισραηλ Δοθεισα παραδοθῳσεται η πολις αυτη εις χειρας βασιλεως Βαβυλωνος, και λῳμψεται αυτῳν,

29 και ηξουσιν οι Χαλδαιοι πολεμουντες επι την πολιν ταυτην και καυσουσιν την πολιν ταυτην εν πυρι και κατακαυσουσιν τας οικιας, εν αις εθυμωσαν επι των δωματων αυτων τη Βααλ και εσπενδον σπονδας θεοις ετεροις προς το παραπικραναί με.

30 οτι ησαν οι υιοι Ισραηλ και οι υιοι Ιουδα μονοι ποιουντες το πονηρον κατῳ οφθαλμου μου εκ νεοτητος αυτων·

31 οτι επι την οργῳν μου και επι τον θυμον μου ην η πολις αυτη αφῳ ης ημερας ωκοδομησαν αυτην και εως της ημερας ταυτης απαλλαξα αυτην απο προσωπου μου 32 δια πασας τας πονηριας των υιων Ισραηλ και Ιουδα, ων εποιησαν πικραναί με αυτοι και οι βασιλεις αυτων και οι αρχοντες αυτων και οι ιερεις αυτων και οι προφηται αυτων, ανδρες Ιουδα και οι κατοικουντες Ιερουσαλημ,

33 και επεστρεψαν προς με νωτον και ου προσωπον, και εδιδαξα αυτοτους ορθρου και εδιδαξα, και ουκ ηκουσαν επιλαβειν παιδειαν·

34 και εθηκαν τα μασματα αυτων εν τῳ οικῳ, ου επεκλῳθη το ονομα μου επῳ αυτῳ, εν ακαθαρσαις αυτων

35 και ωκοδομησαν τους βωμους τη Βααλ τους εν φαραγγι υιου Εννομ του αναφερειν τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων τῳ Μολοχ βασιλει, α ου συνεταξα αυτοις και ουκ ανεβη επι καρδιαν μου, του ποιησαι το βδελυγμα τουτο προς το εφμαρτειν τον Ιουδαν.

36 και νῳν ουτως ειπεν κυριος ο θεος Ισραηλ επι την πολιν, ην συ λεγεις Παραδοθῳσεται εις χειρας βασιλεως Βαβυλωνος εν μαχαίρα και εν λιμῳ και εν αποστολη

37 Ιδου εγω συναγω αυτοτους εκ πασης της γης, ου διεσπειρα αυτοτους εκει εν οργη μου και τῳ θυμῳ μου και παροξυσμῳ μεγαλω, και επιστρεψω αυτοτους εις τον τονον τουτον και καθιω αυτοτους πεποιθотας,

38 και εσονται μοι εις λαον, και εγω εσομαι αυτοις εις θεον.

39 και δωσω αυτοις οδον ετεραν και καρδιαν ετεραν φοβηθηναι με πασας τας ημερας εις αγαθον αυτοις και τοις τεκνοις αυτων μετῳ αυτους.

40 και διαθῳσομαι αυτοις διαθῳκην αιωνιαν, ην ου μη αποστρεψω οπισθεν αυτων· και τον φοβον μου δωσω εις την καρδιαν αυτων προς το μη αποστηναι αυτοτους απῳ εμου.

41 και επισκεψομαι του αγαθωσαι αυτοτους και φυτευσω αυτοτους εν τη γη ταυτη εν πιστει και εν παση καρδια και εν παση ψυχη.

42 οτι ουτως ειπεν κυριος Καθα επῳγαγον επι τον λαον τουτον παντα τα κακα τα μεγαλα ταυτα, ουτως εγω επαξω επῳ αυτοτους παντα τα αγαθα, α ελαλησα επῳ αυτους.

43 και κτηθῳσονται ετι αγροι εν τη γη, η συ λεγεις Αβατος εστιν απο ανθρωπων και κτῳνους και παρεδοθησαν εις χειρας Χαλδαιων.

44 και κτῳσονται αγρους εν αργυριῳ, και γραψεις βιβλιον και σφραγιη και διαμαρτυρη μαρτυρας εν γη Βενιαμιν και κυκλω Ιερουσαλημ και εν πολεσιν Ιουδα και εν πολεσιν του ορους και εν πολεσιν της Σεφηλα και εν πολεσιν της Ναγεβ, οτι αποστρεψω τας αποικιας αυτων.

Geremia 40

1 Και εγενετο λογος κυριου προς Ιερεμιαν δευτερον, και αυτος ην ετι δεδεμενος εν τη αλλη της φυλακης, λεγων

2 Ουτως ειπεν κυριος ποιων γην και πλασσω αυτην του ανορθωσαι αυτῳν, κυριος ονομα αυτῳ

3 Κεκραξον προς με, και αποκριθῳσομαι σοι και απαγγελῳ σοι μεγαλα και ισχυρα, α ουκ εγνωσ αυτα.

4 οτι ουτως ειπεν κυριος ο θεος Ισραηλ περι οικων της πολεως ταυτης και περι οικων βασιλεως Ιουδα των καθηρημενων εις χαρακας και προμαχωνας

5 του μαχεσθαι προς τους Χαλδαιους και πληρωσαι αυτην των νεκρων των ανθρωπων, ους επαταξα εν οργη μου και εν θυμῳ μου, και απεστρεψα το προσωπον μου απῳ αυτων περι πασων των πονηριων αυτων

6 Ιδου εγω αναγω αυτη συνουλωσιν και ιαμα και φανερωσω αυτοις εισακουειν και ιατρευσω αυτην και ποιῳσω αυτοις ειρῳνην και πιστιν·

7 και επιστρεψω την αποικιαν Ιουδα και την αποικιαν Ισραηλ και οικοδομῳσω αυτοτους καθως το προτερον·

8 και καθαιρω αυτοτους απο πασων των αδικιων αυτων, ων ημαρτοσαν μοι, και ου μη μνησθῳσομαι αμαρτιων αυτων, ων ημαρτον μοι και απεστησαν απῳ εμου.

9 και εσται εις ευφροσυνης και εις αινεσιν και εις μεγαλειοτητα παντι τῳ λαῳ της γης, οτινες ακουσονται παντα τα αγαθα, α εγω ποιῳσω, και φοβηθῳσονται και πικρανθῳσονται περι παντων των αγαθων και περι πασης της ειρῳνης, ης εγω ποιῳσω αυτοις.

10 ουτως ειπεν κυριος Ετι ακουσθῳσεται εν τῳ τοπῳ τουτῳ, ῳ υμεις λεγετε Ερημος εστιν απο ανθρωπων και κτηνων, εν πολεσιν Ιουδα και εζωθεν Ιερουσαλημ ταίς ηρημαμεναις παρα το μη ειναι ανθρωπον και κτῳνη

11 φωνη ευφροσυνης και φωνη χαρμοσυνης, φωνη νυμφιου και φωνη νυμφης, φωνη λεγοντων Εξομολογεσθε κυριῳ παντοκράτορι, οτι χρηστος κυριος, οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου· και εισοισουσιν δωρα εις οικον κυριου· οτι αποστρεψω πασαν την αποικιαν της γης εκεινης κατα το προτερον, ειπεν κυριος.

12 ουτως ειπεν κυριος των δυναμεων Ετι εσται εν τῳ τοπῳ τουτῳ τῳ ερῳμῳ παρα το μη ειναι ανθρωπον και κτηνος και εν πασαις ταίς πολεσιν αυτου καταλυματα ποιμενων κοιταζοντων προβατα·

13 εν πολεσιν της ορεινης και εν πολεσιν της Σεφηλα και εν πολεσιν της Ναγεβ και εν γη Βενιαμιν και εν ταίς κυκλω Ιερουσαλημ και εν πολεσιν Ιουδα ετι παρελευσεται προβατα επι χειρα αριθμουοντος, ειπεν κυριος.

Geremia 41

1 Ο λογος ο γενόμενος προς Ιερεμιαν παρα κυριου, και Ναβουχοδονοσορ βασιλεως Βαβυλωνος και παν το στρατοπεδον αυτου και πασα η γη αρχης αυτου επολεμου εν Ιερουσαλημ και επι πασας τας πολεις Ιουδα, λεγων

2 Ουτως ειπεν κυριος Βαδισον προς Σεδεκιαν βασιλεα Ιουδα και ερεις αυτῳ Ουτως ειπεν κυριος Παραδοσει παραδοθῳσεται η πολις αυτη εις χειρας βασιλεως Βαβυλωνος, και συλλῳμψεται αυτην και καυσει αυτην εν πυρι·

3 και συ ου μη σωθης εκ χειροδ αυτου και συλλῳμψει συλλημφῳση και εις χειρας αυτου δοθῳση, και οι

ὄφθαλμοί σου τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ στόματός σου λαλῶσει, καὶ εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσῃ.

4 ἀλλὰ ἄκουσον τὸν λόγον κυρίου, Σεδεκία βασιλεῦ Ιουδα Οὕτως λέγει κύριος

5 Ἐν εἰρήνῃ ἀποθάνῃ, καὶ ὡς ἔκλαυσαν τοὺς πατέρας σου τοὺς βασιλεύσαντας πρότερόν σου, κλαύσονται καὶ σὲ καὶ ὧ ἀδῶν κόψονται σε· ὅτι λόγον ἐγὼ ἐλάλησα, εἶπεν κύριος.

6 καὶ ἐλάλησεν Ιερεμίας πρὸς τὸν βασιλέα Σεδεκίαν πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν Ἱερουσαλήμ·

7 καὶ ἡ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐπολέμει ἐπὶ Ἱερουσαλήμ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ιουδα, ἐπὶ Λαχίς καὶ ἐπὶ Ἀζήκα, ὅτι αὗται κατελείφθησαν ἐν πόλεσιν Ιουδα πόλεις ὄχυραί.

8 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ιερεμیان παρὰ κυρίου μετὰ τὸ συντελέσαι τὸν βασιλέα Σεδεκίαν διαθήκην πρὸς τὸν λαὸν τοῦ καλέσαι ἄφεςιν

9 τοῦ ἐξαποστείλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ τὸν Εβραῖον καὶ τὴν Εβραίαν ἐλευθέρους πρὸς τὸ μὴ δουλεύειν ἄνδρα ἐξ Ιουδα,

10 καὶ ἐπεστράφησαν πάντες οἱ μεγιστάνες καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ εἰσελθόντες ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ ἀποστείλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ

11 καὶ ἔωσαν αὐτοὺς εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας.

12 καὶ ἐγένεθη λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμیان λέγων

13 Οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Ἐγὼ ἐθέμην διαθήκην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐξείλαμην αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας, λέγων

14 Ὅταν πληρωθῇ ἐξ ἔτη, ἀποστελεῖς τὸν ἀδελφόν σου τὸν Εβραῖον, ὃς πρῶστεται σοι· καὶ ἐργάται σοι ἐξ ἔτη, καὶ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλευθέρον. καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν.

15 καὶ ἐπέστρεψαν σήμερον ποιῆσαι τὸ εὐθὲς πρὸ ὀφθαλμῶν μου τοῦ καλέσαι ἄφεςιν ἕκαστον τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ συνετέλεσαν διαθήκην κατὰ πρόσωπόν μου ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ.

16 καὶ ἐπεστρέψατε καὶ ἐβεβηλώσατε τὸ ὄνομά μου τοῦ ἐπιστρέψαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὓς ἐξαπεστείλατε ἐλευθέρους τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ὑμῖν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας.

17 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος Ὑμεῖς οὐκ ἠκούσατέ μου τοῦ καλέσαι ἄφεςιν πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ καλῶ ἄφεςιν ὑμῖν εἰς μάχαιραν καὶ εἰς τὸν θάνατον καὶ εἰς τὸν λιμὸν καὶ δώσω ὑμᾶς εἰς διασπορὰν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς.

18 καὶ δώσω τοὺς ἄνδρας τοὺς παρεληλυθότας τὴν διαθήκην μου τοὺς μὴ στῶσαντας τὴν διαθήκην μου, ἣν ἐποίησαν κατὰ πρόσωπόν μου, τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν ἐργάζεσθαι αὐτῷ,

19 τοὺς ἄρχοντας Ιουδα καὶ τοὺς δυνάστας καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τὸν λαόν,

20 καὶ δώσω αὐτοὺς τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν, καὶ ἔσται τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βρώσις τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

21 καὶ τὸν Σεδεκίαν βασιλέα τῆς Ιουδαίας καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος τοῖς ἀποτρέχουσιν ἀπ' αὐτῶν.

22 ἰδοὺ ἐγὼ συντάσσω, φησὶν κύριος, καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην, καὶ πολεμῶσουσιν ἐπ' αὐτὴν καὶ λῆμνονται αὐτὴν καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ καὶ τὰς πόλεις Ιουδα, καὶ δώσω αὐτάς ἐρῆμους ἀπὸ κατοικούντων.

1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ιερεμیان παρὰ κυρίου ἐν ἡμέραις Ἰωακὶμ βασιλέως Ιουδα λέγων

2 Βάδισον εἰς οἶκον Ἀρχαβὶν καὶ ἄξεις αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου εἰς μίαν τῶν αὐλῶν καὶ ποτιεῖς αὐτοὺς οἶνον.

3 καὶ ἐξῆγαγον τὸν Ιεζονίαν υἱὸν Ιερεμίου υἱοῦ Χαβασὶν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν Ἀρχαβὶν

4 καὶ εἰσῆγαγον αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου εἰς τὸ παστοφόριον υἱῶν Ἀνανίου υἱοῦ Γοδολίου ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, ὃ ἔστιν ἐγγὺς τοῦ οἴκου τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπάνω τοῦ οἴκου Μαασαίου υἱοῦ Σελωμ τοῦ φυλάσσαντος τὴν αὐλῶν,

5 καὶ ἔδωκα κατὰ πρόσωπον αὐτῶν κεράμιον οἴνου καὶ ποτῶρια καὶ εἶπα Πίετε οἶνον.

6 καὶ εἶπαν Οὐ μὴ πῖωμεν οἶνον, ὅτι Ἰωναδαβ υἱὸς Ρηχαβ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐνετείλατο ἡμῖν λέγων Οὐ μὴ πῖητε οἶνον, ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἕως αἰῶνος,

7 καὶ οἰκίαν οὐ μὴ οἰκοδομήσητε καὶ σπέρμα οὐ μὴ σπείρητε, καὶ ἀμπελῶν οὐκ ἔσται ὑμῖν, ὅτι ἐν σκηναῖς οἰκήσετε πάσας τὰς ἡμέρας ὑμῶν, ὅπως ἂν ζῶσητε ἡμέρας πολλὰς ἐπὶ τῆς γῆς, ἐφ' ἧς διατρίβετε ὑμεῖς ἐπ' αὐτῆς.

8 καὶ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς Ἰωναδαβ τοῦ πατρὸς ἡμῶν πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν, ἡμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν,

9 καὶ πρὸς τὸ μὴ οἰκοδομεῖν οἰκίας τοῦ κατοικεῖν ἐκεῖ, καὶ ἀμπελῶν καὶ ἀγρῶν καὶ σπέρμα οὐκ ἐγένετο ἡμῖν,

10 καὶ ὥκῃσαμεν ἐν σκηναῖς καὶ ἠκούσαμεν καὶ ἐποιῶσαμεν κατὰ πάντα, ἃ ἐνετείλατο ἡμῖν Ἰωναδαβ ὁ πατὴρ ἡμῶν.

11 καὶ ἐγένεθη ὅτε ἀνέβη Ναβουχοδοноσορ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπαμεν Εἰσέλθατε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Χαλδαίων καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ὠκοῦμεν ἐκεῖ.

12 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

13 Οὕτως λέγει κύριος Πορεύου καὶ εἰπὸν ἀνθρώπῳ Ιουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ Οὐ μὴ λάβητε παιδείαν τοῦ ἀκούειν τοὺς λόγους μου;

14 ἔστησαν ῥῆμα υἱοὶ Ἰωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ, ὃ ἐνετείλατο τοῖς τέκνοις αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον, καὶ οὐκ ἐπίοσαν· καὶ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρου καὶ ἐλάλησα, καὶ οὐκ ἠκούσατε.

15 καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παῖδάς μου τοὺς προφῶτας λέγων Ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ βελτίω ποιῶσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ οὐ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἐτέρων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ οἰκήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἣς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν· καὶ οὐκ ἐκλίνατε τὰ ὦτα ὑμῶν καὶ οὐκ ἠκούσατε.

16 καὶ ἔστησαν υἱοὶ Ἰωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὃ δὲ λαὸς οὕτως οὐκ ἠκουσάν μου.

17 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ Ιουδαν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ πάντα τὰ κακά, ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς.

18 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος Ἐπειδὴ ἠκουσαν υἱοὶ Ἰωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ποιεῖν καθότι ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν,

19 οὐ μὴ ἐκλίπη ἀνὴρ τῶν υἱῶν Ἰωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ παρεστηκῶς κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς.

Geremia 43

1 Καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ Ἰωακὶμ υἱοῦ Ἰωσὶα βασιλέως Ιουδα ἐγένεθη λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

2 Λαβὲ σεαυτῷ χαρτίον βιβλίου καὶ γράψον ἐπ' αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐχρημάτισα πρὸς σὲ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ καὶ ἐπὶ Ιουδαν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ἀφ' ἧς

ἡμέρας λαλῶσαντός μου πρὸς σε, ἀφ' ἡμερῶν Ἰωσια βασιλέως Ἰουδα καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·
3 ἴσως ἀκούσεται ὁ οἶκος Ἰουδα πάντα τὰ κακά, ἃ ἐγὼ λογίζομαι ποιῆσαι αὐτοῖς, ἵνα ἀποστρέψωσιν ἀπὸ ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, καὶ ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν.
4 καὶ ἐκάλεσεν Ἰερεμίας τὸν Βαρουχ υἱὸν Νηριου, καὶ ἔγραψεν ἀπὸ στόματος Ἰερεμίου πάντας τοὺς λόγους κυρίου, οὓς ἐχρημάτισεν πρὸς αὐτόν, εἰς χαρτίον βιβλίου.
5 καὶ ἐνετείλατο Ἰερεμίας τῷ Βαρουχ λέγων· Ἐγὼ φυλάσσομαι, οὐ μὴ δύνωμαι εἰσελθεῖν εἰς οἶκον κυρίου·
6 καὶ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ χαρτίῳ τούτῳ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν ἡμέρᾳ νηστείας, καὶ ἐν ὧσι παντὸς Ἰουδα τῶν ἐρχομένων ἐκ πόλεως αὐτῶν ἀναγνώσῃ αὐτοῖς·
7 ἴσως πεσεῖται ἔλεος αὐτῶν κατὰ πρόσωπον κυρίου, καὶ ἀποστρέψουσιν ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ κυρίου, ἣν ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον.
8 καὶ ἐποίησεν Βαρουχ κατὰ πάντα, ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἰερεμίας τοῦ ἀναγνῶναι ἐν τῷ βιβλίῳ λόγους κυρίου ἐν οἴκῳ κυρίου.
9 καὶ ἐγενῆθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀγδόῳ βασιλεῖ Ἰωακίμ τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ ἐξεκκλησίασαν νηστείαν κατὰ πρόσωπον κυρίου πᾶς ὁ λαὸς ἐν Ἰερουσαλὴμ καὶ οἶκος Ἰουδα.
10 καὶ ἀνεγίνωσκε Βαρουχ ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Ἰερεμίου ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν οἴκῳ Γαμαριου υἱοῦ Σαφαν τοῦ γραμματέως ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐπάνω ἐν προθύροις πύλης τοῦ οἴκου κυρίου τῆς καινῆς ἐν ὧσι παντὸς τοῦ λαοῦ.
11 καὶ ἤκουσεν Μιχαίας υἱὸς Γαμαριου υἱοῦ Σαφαν ἅπαντας τοὺς λόγους κυρίου ἐκ τοῦ βιβλίου·
12 καὶ κατέβη εἰς οἶκον τοῦ βασιλέως εἰς τὸν οἶκον τοῦ γραμματέως, καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκάθηντο, Ἐλισαμα ὁ γραμματεὺς καὶ Δαλαίας υἱὸς Σελεμιου καὶ Ἐλναθαν υἱὸς Ακχοβαρ καὶ Γαμαρίας υἱὸς Σαφαν καὶ Σεδεκίας υἱὸς Ἀνανιου καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες,
13 καὶ ἀνῆγγειλαν αὐτοῖς Μιχαίας πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἤκουσεν ἀναγινώσκοντος τοῦ Βαρουχ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ.
14 καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Βαρουχ υἱὸν Νηριου τὸν Ἰουδιν υἱὸν Ναθανιου υἱοῦ Σελεμιου υἱοῦ Χουσι λέγοντες· Τὸ χαρτίον, ἐν ᾧ σὺ ἀναγινώσκεις ἐν αὐτῷ ἐν ὧσι τοῦ λαοῦ, λαβὲ αὐτὸ εἰς τὴν χειρὰ σου καὶ ἦκε· καὶ ἔλαβεν Βαρουχ τὸ χαρτίον καὶ κατέβη πρὸς αὐτούς.
15 καὶ εἶπαν αὐτῷ Πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν καὶ ἀνέγνω Βαρουχ.
16 καὶ ἐγενῆθη ὡς ἤκουσαν πάντας τοὺς λόγους, συνεβουλεύσαντο ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπαν· Ἀναγγέλλοντες ἀναγγεῖλωμεν τῷ βασιλεῖ ἅπαντας τοὺς λόγους τούτους.
17 καὶ τὸν Βαρουχ ἠρώτησαν λέγοντες· Πόθεν ἔγραψας πάντας τοὺς λόγους τούτους;
18 καὶ εἶπεν Βαρουχ· Ἀπὸ στόματος αὐτοῦ ἀνῆγγειλῆν μοι Ἰερεμίας πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἔγραψον ἐν βιβλίῳ.
19 καὶ εἶπαν τῷ Βαρουχ Βάδισον κατακρύβηθι, σὺ καὶ Ἰερεμίας· ἄνθρωπος μὴ γνῶτω ποῦ ἡμεῖς.
20 καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλῶν, καὶ τὸ χαρτίον ἔδωκαν φυλάσσειν ἐν οἴκῳ Ἐλισαμα, καὶ ἀνῆγγειλαν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους.
21 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰουδιν λαβεῖν τὸ χαρτίον, καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἐξ οἴκου Ἐλισαμα· καὶ ἀνέγνω Ἰουδιν εἰς τὰ ὦτα τοῦ βασιλέως καὶ εἰς τὰ ὦτα πάντων τῶν ἀρχόντων τῶν ἐστηκότων περὶ τὸν βασιλέα.
22 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν οἴκῳ χειμερινῷ, καὶ ἐσχάρα πυρὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ.
23 καὶ ἐγενῆθη ἀναγινώσκοντος Ἰουδιν τρεῖς σελίδας καὶ τέσσαρας, ἀπέτεμνεν αὐτάς τῷ ξυρῷ τοῦ γραμματέως καὶ ἔρριπεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας,

ἕως ἐξέλιπεν πᾶς ὁ χάρτης εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας.
24 καὶ οὐκ ἐζῆτησαν καὶ οὐ διερρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ ἀκούοντες πάντας τοὺς λόγους τούτους·
25 καὶ Ἐλναθαν καὶ Γοδολίας καὶ Γαμαρίας ὑπέθεντο τῷ βασιλεῖ πρὸς τὸ μὴ κατακαῦσαι τὸ χαρτίον.
26 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰερεμῆλ υἱῷ τοῦ βασιλέως καὶ τῷ Σαριαί υἱῷ Ἐσρηλ συλλαβεῖν τὸν Βαρουχ καὶ τὸν Ἰερεμίαν· καὶ κατεκρύβησαν.
27 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν μετὰ τὸ κατακαῦσαι τὸν βασιλέα τὸ χαρτίον, πάντας τοὺς λόγους οὓς ἔγραψεν Βαρουχ ἀπὸ στόματος Ἰερεμίου, λέγων·
28 Πάλιν λαβὲ σὺ χαρτίον ἕτερον καὶ γράψον πάντας τοὺς λόγους τοὺς ὄντας ἐπὶ τοῦ χαρτίου, οὓς κατέκαυσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακίμ.
29 καὶ ἐρεῖς· Οὕτως εἶπεν κύριος· Σὺ κατέκαυσας τὸ χαρτίον τοῦτο λέγων· Διὰ τί ἔγραψας ἐπ' αὐτῷ λέγων· Εἰσπορευόμενος εἰσπορεύεται ὁ βασιλεὺς Βαβυλώνης καὶ ἐξολεθρεύσει τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐκλείψει ἀπ' αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ κτ' νη;
30 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ Ἰωακίμ βασιλέα Ἰουδα· Οὐκ ἔσται αὐτῷ καθ' ἑαυτὸν ἐπὶ θρόνου Δαυιδ, καὶ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ ἔσται ἐρριμμένον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας καὶ ἐν τῷ παγετῷ τῆς νυκτός·
31 καὶ ἐπισκέβομαι ἐπ' αὐτόν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτούς καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἰερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ γῆν Ἰουδα πάντα τὰ κακά, ἃ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς καὶ οὐκ ἤκουσαν.
32 καὶ ἔλαβεν Βαρουχ χαρτίον ἕτερον καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτῷ ἀπὸ στόματος Ἰερεμίου ἅπαντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου, οὓς κατέκαυσεν Ἰωακίμ· καὶ ἔτι προσετέθησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες ὡς οὗτοι.

Geremia 44

1 Καὶ ἐβασίλευσεν Σεδεκίας υἱὸς Ἰωσια ἀντὶ Ἰωακίμ, ὃν ἐβασίλευσεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεύειν τοῦ Ἰουδα·
2 καὶ οὐκ ἤκουσεν αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς λόγους κυρίου, οὓς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἰερεμίου.
3 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Ἰωαχαλ υἱὸν Σελεμιου καὶ τὸν Σοφονιαν υἱὸν Μασασιου τὸν ἱερέα πρὸς Ἰερεμίαν λέγων· Πρόσευξαι δὴ περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον.
4 καὶ Ἰερεμίας ἦλθεν καὶ διῆλθεν διὰ μέσου τῆς πόλεως, καὶ οὐκ ἔδωκαν αὐτόν εἰς οἶκον τῆς φυλακῆς.
5 καὶ δύναντι Φαραῶ ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἤκουσαν οἱ Χαλδαῖοι τὴν ἀκοὴν αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ.
6 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν λέγων·
7 Οὕτως εἶπεν κύριος· Οὕτως ἐρεῖς πρὸς βασιλέα Ἰουδα τὸν ἀποστείλαντα πρὸς σὲ τοῦ ἐκζητήσαί με· Ἰδοὺ δύναμις Φαραῶ ἡ ἐξεληθούσα ὑμῖν εἰς βοῆθειαν ἀποστρέψουσιν εἰς γῆν Αἰγύπτου,
8 καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ οἱ Χαλδαῖοι καὶ πολεμῶσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ συλλήμψονται αὐτήν καὶ καύσουσιν αὐτήν ἐν πυρὶ.
9 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος· Μὴ ὑπολάβητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν λέγοντες· Ἀποτρέχοντες ἀπελεύσονται ἀφ' ἡμῶν οἱ Χαλδαῖοι, ὅτι οὐ μὴ ἀπέλθωσιν·
10 καὶ ἐὰν πατάξῃτε πᾶσαν δύναμιν τῶν Χαλδαίων τοὺς πολεμοῦντας ὑμᾶς καὶ καταλειφθῶσιν τινες ἐκκεκεντημένοι ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, οὗτοι ἀναστῶσιν καὶ καύσουσιν τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ.
11 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως Φαραῶ,
12 ἐξῆλθεν Ἰερεμίας ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ τοῦ πορευθῆναι εἰς γῆν Βενιαμιν τοῦ ἀγοράσαι ἐκεῖθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

13 καὶ ἐγένετο αὐτὸς ἐν πύλῃ Βενιαμίν, καὶ ἐκεῖ ἄνθρωπος, παρ' ᾧ κατέλυεν, Σαρουϊας υἱὸς Σελεμιου υἱοῦ Ανανίου, καὶ συνέλαβεν τὸν Ιερεμιαν λέγων Πρὸς τοὺς Χαλδαίους σὺ φεύγεις.

14 καὶ εἶπεν Ψεῦδος· οὐκ εἰς τοὺς Χαλδαίους ἐγὼ φεύγω, καὶ οὐκ ἤκουσεν αὐτοῦ καὶ συνέλαβεν Σαρουϊας τὸν Ιερεμιαν καὶ εἰς ᾧ ἄγαγεν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἄρχοντας.

15 καὶ ἐπικράνθησαν οἱ ἄρχοντες ἐπὶ Ιερεμιαν καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἀπέστειλαν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν Ιωναθαν τοῦ γραμματέως, ὅτι ταύτην ἐποίησαν εἰς οἰκίαν φυλακῆς.

16 καὶ ἦλθεν Ιερεμιαι εἰς οἰκίαν τοῦ λάκκου καὶ εἰς τὴν χερεθ καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλάς.

17 Καὶ ἀπέστειλεν Σεδεκίαι καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν ὁ βασιλεὺς κρυφάως εἰπεῖν εἰ ἔστιν λόγος παρὰ κυρίου, καὶ εἶπεν Ἔστιν· εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθῶσι.

18 καὶ εἶπεν Ιερεμιαι τῷ βασιλεῖ Τί ἠδίκησά σε καὶ τοὺς παῖδάς σου καὶ τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι σὺ δίδως με εἰς οἰκίαν φυλακῆς;

19 καὶ ποὺ εἰσιν οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ προφητεῦσαντες ὑμῖν λέγοντες ὅτι Οὐ μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην;

20 καὶ νῦν, κύριε βασιλεῦ, πεσέτω τὸ ἔλεός μου κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ τί ἀποστρέφεις με εἰς οἰκίαν Ιωναθαν τοῦ γραμματέως καὶ οὐ μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ;

21 καὶ συνέταξεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐνεβάλοσαν αὐτὸν εἰς οἰκίαν τῆς φυλακῆς καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ἄρτον ἕνα τῆς ἡμέρας ἕξωθεν οὐ πέσσουσιν, ἕως ἐξέλιπον οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς πόλεως· καὶ ἐκάθισεν Ιερεμιαι ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

Jeremia 45

1 Καὶ ἤκουσεν Σαφατίας υἱὸς Μαθαν καὶ Γοδολίας υἱὸς Πασχωρ καὶ Ιωαχαλ υἱὸς Σελεμιου τοὺς λόγους, οὓς ἐλάλει Ιερεμιαι ἐπὶ τὸν λαὸν λέγων

2 Οὕτως εἶπεν κύριος Ὁ κατοικῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθανεῖται ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ὁ ἐκπορευόμενος πρὸς τοὺς Χαλδαίους ζῶσεται, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς εὐρεμα, καὶ ζῶσεται·

3 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος Παραδιδομένη παραδοθῶσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας δυνάμεως βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ συλλήμψεται αὐτῶν.

4 καὶ εἶπαν τῷ βασιλεῖ Ἀναιρεθῶ δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅτι αὐτὸς ἐκλείει τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμούντων τῶν καταλειπομένων ἐν τῇ πόλει καὶ τὰς χεῖρας παντὸς τοῦ λαοῦ λαλῶν πρὸς αὐτούς κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ χρησιμολογεῖ εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ ἄλλ' ἢ πονηρά.

5 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἴδου αὐτὸς ἐν χερσίν ὑμῶν· ὅτι οὐκ ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτούς.

6 καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον Μελχιου υἱοῦ τοῦ βασιλέως, ὃς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, καὶ ἐχάλασαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον, καὶ ἐν τῷ λάκκῳ οὐκ ἦν ὕδωρ ἄλλ' ἢ βόρβορος, καὶ ἦν ἐν τῷ βορβόρῳ.

7 Καὶ ἤκουσεν Αβδεμελεχ ὁ Αἰθίωψ, καὶ αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως, ὅτι ἔδωκαν Ιερεμιαν εἰς τὸν λάκκον· καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πύλῃ Βενιαμίν·

8 καὶ ἐξῆλθεν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν

9 Ἐπονηρεύσω ἃ ἐποίησας τοῦ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἀπὸ προσώπου τοῦ λιμοῦ, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἔτι ἄρτοι ἐν τῇ πόλει.

10 καὶ ἐντείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Αβδεμελεχ λέγων Λαβὲ εἰς τὰς χεῖράς σου ἐντεῦθεν τριάκοντα ἀνθρώπους καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ.

11 καὶ ἔλαβεν Αβδεμελεχ τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόγειον καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν παλαιὰ ράκη καὶ παλαιὰ σχοινία καὶ ἔρριψεν αὐτὰ πρὸς Ιερεμιαν εἰς τὸν λάκκον

12 καὶ εἶπεν Ταῦτα θεὸς ὑποκάτω τῶν σχοινίων· καὶ ἐποίησεν Ιερεμιαι οὕτως.

13 καὶ εἴλκυσαν αὐτὸν τοῖς σχοινίοις καὶ ἀν᾿ ἄγον αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ ἐκάθισεν Ιερεμιαι ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

14 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἰκίαν ἀσελισί τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἐρωτῶ σε λόγον, καὶ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα.

15 καὶ εἶπεν Ιερεμιαι τῷ βασιλεῖ Ἐὰν ἀναγγεῖλω σοι, οὐχὶ θανάτῳ με θανατώσεις; καὶ ἐὰν συμβουλευσῶ σοι, οὐ μὴ ἀκούσῃς μου.

16 καὶ ὤμωσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς λέγων Ζῆ κύριος, ὃς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν ψυχὴν ταύτην, εἰ ἀποκτενῶ σε καὶ εἰ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τούτων.

17 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιερεμιαι Οὕτως εἶπεν κύριος Ἐὰν ἐξέλθῃς ἐξέλεθις πρὸς ἠγεμόνας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ζῶσεται ἡ ψυχὴ σου, καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐ μὴ κατακαυθῆ ἐν πυρὶ, καὶ ζῶσῃ σὺ καὶ ἡ οἰκία σου·

18 καὶ ἐὰν μὴ ἐξέλεθῃς, δοθῶσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων, καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ, καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῆς.

19 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ιερεμῖᾳ Ἐγὼ λόγον ἔχω τῶν Ιουδαίων τῶν πεφευγόντων πρὸς τοὺς Χαλδαίους, μὴ δώσω σοι εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ καταμωκῶσονται σοι.

20 καὶ εἶπεν Ιερεμιαι Οὐ μὴ παραδῶσίν σε· ἄκουσον τὸν λόγον κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω πρὸς σέ, καὶ βέλτιον ἔσται σοι, καὶ ζῶσεται ἡ ψυχὴ σου.

21 καὶ εἰ μὴ θέλεις σὺ ἐξελθεῖν, οὗτος ὁ λόγος, ὃν ἔδειξεν μοι κύριος

22 Καὶ ἰδοὺ πάσαι αἱ γυναῖκες αἱ καταλειφθεῖσαι ἐν οἰκίᾳ βασιλέως Ιουδα ἐξῶντο πρὸς ἄρχοντας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ αὐταὶ ἔλεγον Ἡπάτησάν σε καὶ δυνῶσονται σοὶ ἄνδρες εἰρηνικοὶ σοὺ καὶ καταλύσουσιν ἐν ὀλισθημασίν πόδας σου, ἀπέστρεψαν ἀπὸ σοῦ.

23 καὶ τὰς γυναῖκάς σου καὶ τὰ τέκνα σου ἐξάξουσιν πρὸς τοὺς Χαλδαίους, καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῆς, ὅτι ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος συλλημθῶσι, καὶ ἡ πόλις αὕτη κατακαυθῶσεται.

24 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἄνθρωπος μὴ γνώτω ἐκ τῶν λόγων τούτων, καὶ σὺ οὐ μὴ ἀποθάνῃς.

25 καὶ ἐὰν ἀκούσωσιν οἱ ἄρχοντες ὅτι ἐλάλησά σοι καὶ ἔλθωσιν πρὸς σέ καὶ εἴπωσίν σοι Ἀνάγγελον ἡμῖν τί ἐλάλησέν σοι ὁ βασιλεὺς· μὴ κρύψῃς ἀπ' ἡμῶν, καὶ οὐ μὴ ἀνέλωμέν σε· καὶ τί ἐλάλησεν πρὸς σέ ὁ βασιλεὺς;

26 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς Ρίπτω ἐγὼ τὸ ἔλεός μου κατ' ὀφθαλμοῦς τοῦ βασιλέως πρὸς τὸ μὴ ἀποστρέψαι με εἰς οἰκίαν Ιωναθαν ἀποθανεῖν ἐκεῖ.

27 καὶ ἦλθον πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Ιερεμιαν καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, καὶ ἀν᾿ ἄγγελεν αὐτοῖς κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἐντείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· καὶ ἀπεσιώπησαν, ὅτι οὐκ ἠκούσθη λόγος κυρίου.

28 καὶ ἐκάθισεν Ιερεμιαι ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς ἕως χρόνου οὐ συνελῶμθη Ἱερουσαλημ.

Jeremia 46

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τοῦ Σεδεκία βασιλέως Ιουδα ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ παρεγένετο Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πάσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἐπολιόρκουν αὐτῶν.

2 καὶ ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκία ἐν τῷ μηνὶ τῷ τετάρτῳ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς ἐρράγη ἡ πόλις.

3 καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ἠγεμόνες βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ἐκάθισαν ἐν πύλῃ τῇ μέσῃ, Ναργαλασαρ καὶ Σαμαγῶθ καὶ Ναβουσαχαρ καὶ Ναβουσαρις καὶ Ναγαργασασηρ Ραβαμαγ καὶ οἱ κατάλοιποι ἠγεμόνες βασιλέως Βαβυλῶνος·

4 καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἔλαβον τὸν Ιερεμιαν ἐξ αὐλῆς τῆς φυλακῆς καὶ ἔδωκαν αὐτὸν πρὸς τὸν Γοδολιαν υἱὸν

Αχικαμ υιού Σαφαν· και ἐξ΄γαγον αὐτόν, και ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

15 Καὶ πρὸς Ἰερεμίαν ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν τῇ αὐτῇ τῆς φυλακῆς λέγων

16 Πορεύου και εἶπὸν πρὸς Ἀβδεμελεχ τὸν Αἰθιοπα Οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ· Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ και οὐκ εἰς ἀγαθὰ·

17 και σώσω σε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ και οὐ μὴ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων, ὧν σὺ φοβῆ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

18 ὅτι σώζων σώσω σε, και ἐν ῥομφαίᾳ οὐ μὴ πέσησ· και ἔσται ἡ ψυχὴ σου εἰς εὐρεμα, ὅτι ἐπεποίθεις ἐπ' ἐμοί, φησὶν κύριος.

Geremia 47

1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν ὕστερον μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ναβουζαρδαν τὸν ἀρχιμάγειρον τὸν ἐκ Δαμαν ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν ἐν χειροπέδαις ἐν μέσῳ ἀποικίας Ἰουδα τῶν ἡγμένων εἰς Βαβυλῶνα.

2 Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ὁ ἀρχιμάγειρος και εἶπεν αὐτῷ Κύριος ὁ θεὸς σου ἐλάλησεν τὰ κακὰ ταῦτα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον,

3 και ἐποίησεν κύριος, ὅτι ἡμάρτετε αὐτῷ και οὐκ ἠκούσατε αὐτοῦ τῆς φωνῆς.

4 ἰδοὺ ἔλυσά σε ἀπὸ τῶν χειροπέδων τῶν ἐπὶ τὰς χεῖράς σου· εἰ καλὸν ἐναντίον σου ἐλθεῖν μετ' ἐμοῦ εἰς Βαβυλῶνα, ἦκε, και θ' ὦσω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπὶ σέ·

5 εἰ δὲ μ', ἀπότρεχε και ἀνάστρεψον πρὸς Γοδολιαν υἱὸν Αχικαμ υἱοῦ Σαφαν, ὃν κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν γῇ Ἰουδα, και οἴκησον μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐν γῇ Ἰουδα· εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ πορευθῆναι πορεύου. και ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ἀρχιμάγειρος δῶρα και ἀπέστειλεν αὐτόν.

6 και ἦλθεν πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφα και ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ τοῦ καταλειφθέντος ἐν τῇ γῇ.

7 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως τῆς ἐν ἀγρῷ, αὐτοὶ και οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολιαν ἐν τῇ γῇ και παρεκατέθετο αὐτῷ ἄνδρας και γυναῖκας αὐτῶν, οὓς οὐκ ἀπόκισεν εἰς Βαβυλῶνα.

8 και ἦλθεν πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφα Ἰσμαηλ υἱὸς Ναθανιου και Ἰωαναν υἱὸς Καρφη και Σαραιας υἱὸς Θαναεμεθ και υἱοὶ Ὠφε τοῦ Νετωφατι και Ἰεζονιας υἱὸς τοῦ Μοχατι, αὐτοὶ και οἱ ἄνδρες αὐτῶν.

9 και ὤμοσεν αὐτοῖς Γοδολιας και τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν λέγων Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου τῶν παίδων τῶν Χαλδαίων· κατοικῆσατε ἐν τῇ γῇ και ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, και βέλτιον ἔσται ὑμῖν·

10 και ἰδοὺ ἐγὼ κάθημαι ἐναντίον ὑμῶν εἰς Μασσηφα στήναι κατὰ πρόσωπον τῶν Χαλδαίων, οἱ ἂν ἔλθωσιν ἐφ' ὑμᾶς, και ὑμεῖς συναγάγετε οἶνον και ὀπώραν και συναγάγετε ἔλαιον και βάλετε εἰς τὰ ἀγγεῖα ὑμῶν και οἰκῆσατε ἐν ταῖς πόλεσιν, αἷς κατεκρατῆσατε.

11 και πάντες οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν γῇ Μωαβ και ἐν υἱοῖς Ἀμμων και οἱ ἐν τῇ Ἰδουμαία και οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἤκουσαν ὅτι ἔδωκεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατάλειμμα τῷ Ἰουδα και ὅτι κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς τὸν Γοδολιαν υἱὸν Αχικαμ,

12 και ἦλθον πρὸς Γοδολιαν εἰς γῆν Ἰουδα εἰς Μασσηφα και συν΄γαγον οἶνον και ὀπώραν πολλὴν σφόδρα και ἔλαιον.

13 Καὶ Ἰωαναν υἱὸς Καρφη και πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἦλθον πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφα

14 και εἶπαν αὐτῷ Εἰ γνώσει γινώσκεις ὅτι Βελισα βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμων ἀπέστειλεν πρὸς σέ τὸν Ἰσμαηλ πατάξαι σου ψυχ'· και οὐκ ἐπίστευσεν αὐτοῖς Γοδολιας.

15 και Ἰωαναν εἶπεν τῷ Γοδολια κρυφαίως ἐν Μασσηφα Πορεύσομαι δὴ και πατάξω τὸν Ἰσμαηλ και μῆθεις γνώτω, μὴ πατάξῃ σου ψυχὴν και διασπαρῆ πᾶς Ἰουδα οἱ συνηγμένοι πρὸς σέ και ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι Ἰουδα.

16 και εἶπεν Γοδολιας πρὸς Ἰωαναν Μὴ ποι΄σης τὸ πρᾶγμα τοῦτο, ὅτι ψευδῆ σὺ λέγεις περὶ Ἰσμαηλ.

Geremia 48

1 Καὶ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ ἦλθεν Ἰσμαηλ υἱὸς Ναθανιου υἱοῦ Ελασα ἀπὸ γένους τοῦ βασιλέως και δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφα, και ἔφαγον ἐκεῖ ἄρτον ἅμα.

2 και ἀνέστη Ἰσμαηλ και οἱ δέκα ἄνδρες, οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ, και ἐπάταξαν τὸν Γοδολιαν, ὃν κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τῆς γῆς,

3 και πάντας τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ ἐν Μασσηφα και πάντας τοὺς Χαλδαίους τοὺς εὐρεθέντας ἐκεῖ.

4 και ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ πατάξαντος αὐτοῦ τὸν Γοδολιαν, και ἄνθρωπος οὐκ ἔγνω,

5 και ἦλθσαν ἄνδρες ἀπὸ Συχημ και ἀπὸ Σαλημ και ἀπὸ Σαμαρειας, ὄγδο' κοντα ἄνδρες, ἐξυρημένοι πάγωνας και διερρηγμένοι τὰ ἱμάτια και κοπτόμενοι, και μανασα και λίβανος ἐν χερσὶν αὐτῶν τοῦ εἰσενεγκεῖν εἰς οἶκον κυρίου.

6 και ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς Ἰσμαηλ· αὐτοὶ ἐπορεύοντο και ἔκλαιον, και εἶπεν αὐτοῖς Εἰσεέλθετε πρὸς Γοδολιαν.

7 και ἐγένετο εἰσελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ἔσφαξαν αὐτοὺς εἰς τὸ φρέαρ.

8 και δέκα ἄνδρες εὐρέθησαν ἐκεῖ και εἶπαν τῷ Ἰσμαηλ Μὴ ἀνέλης ἡμᾶς, ὅτι εἰσὶν ἡμῖν θησαυροὶ ἐν ἀγρῷ, πυροὶ και κριθαί, μέλι και ἔλαιον· και παρήλθεν και οὐκ ἀνείλεν αὐτοὺς ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

9 και τὸ φρέαρ, εἰς ὃ ἔρριψεν ἐκεῖ Ἰσμαηλ πάντας οὓς ἐπάταξεν, φρέαρ μέγα τοῦτο ἔστιν ὃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἀσα ἀπὸ προσώπου Βαασα βασιλέως Ἰσραηλ· τοῦτο ἐνέπλησεν Ἰσμαηλ τραυματιῶν.

10 και ἀπέστρεψεν Ἰσμαηλ πάντα τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα εἰς Μασσηφα και τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως, ἃς παρεκατέθετο ὁ ἀρχιμάγειρος τῷ Γοδολια υἱῷ Αχικαμ, και ὄχητο εἰς τὸ πέραν υἱῶν Ἀμμων.

11 και ἤκουσεν Ἰωαναν υἱὸς Καρφη και πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐποίησεν Ἰσμαηλ,

12 και ἦγαγον ἅπαν τὸ στρατόπεδον αὐτῶν και ὄχητο πολεμεῖν αὐτὸν και εἶδρον αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος πολλοῦ ἐν Γαβων.

13 και ἐγένετο ὅτε εἶδον πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰσμαηλ τὸν Ἰωαναν και τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως τῆς μετ' αὐτοῦ,

14 και ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰωαναν.

15 και Ἰσμαηλ ἐσώθη σὺν ὀκτῶ ἀνθρώποις και ὄχητο πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμων.

16 και ἔλαβεν Ἰωαναν και πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ, οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Ἰσμαηλ, δυνατοὺς ἄνδρας ἐν πολέμῳ και τὰς γυναῖκας και τὰ λοιπὰ και τοὺς εὐνούχους, οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Γαβων,

17 και ὄχητο και ἐκάθισαν ἐν Γαβηραθ-χαμααμ τὴν πρὸς Βηθλεεμ τοῦ πορευθῆναι εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον

18 ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων, ὅτι ἐφοβῆθησαν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι ἐπάταξεν Ἰσμαηλ τὸν Γοδολιαν, ὃν κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῇ γῇ.

Geremia 49

1 Καὶ προσήλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως καὶ Ἰωαναν καὶ Ἀζαριᾶς υἱὸς Μασαΐου καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου
2 πρὸς Ἱερεμῖαν τὸν προφῆτην καὶ εἶπαν αὐτῷ Πεσέτω δὴ τὸ ἔλεος ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου καὶ πρόσευξαι πρὸς κύριον τὸν θεὸν σου περὶ τῶν καταλοίπων τούτων, ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν, καθὼς οἱ ὀφθαλμοί σου βλέπουσιν·
3 καὶ ἀναγγεῖλάτω ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς σου τὴν ὁδόν, ἣ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ, καὶ λόγον, ὃν ποιῶμεν.
4 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἱερεμίας· Ἦκουσα, ἰδοὺ ἐγὼ προσεύξομαι πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν κατὰ τοὺς λόγους ὑμῶν· καὶ ἔσται, ὁ λόγος, ὃν ἂν ἀποκριθῆται κύριος, ἀναγγεῖλῶ ὑμῖν, οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν ῥήμα.
5 καὶ αὐτοὶ εἶπαν τῷ Ἱερεμῖα· Ἐστω κύριος ἐν ἡμῖν εἰς μάρτυρα δίκαιον καὶ πιστόν, εἰ μὴ κατὰ πάντα τὸν λόγον, ὃν ἂν ἀποστείλῃ σε κύριος πρὸς ἡμᾶς, οὕτως ποιῶμεν·
6 καὶ ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν κακόν, τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, οὐ ἡμεῖς ἀποστέλλομέν σε πρὸς αὐτόν, ἀκουσόμεθα, ἵνα βέλτιον ἡμῖν γένηται, ὅτι ἀκουσόμεθα τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν.
7 καὶ ἐγενῆθη μετὰ δέκα ἡμέρας ἐγενῆθη λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμῖαν.
8 καὶ ἐκάλεσεν τὸν Ἰωαναν καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως καὶ πάντα τὸν λαὸν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου
9 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Οὕτως εἶπεν κύριος
10 Ἐὰν καθίσαντες καθίσητε ἐν τῇ γῆ ταύτῃ, οἰκοδομήσω ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ καθέλω καὶ φυτεύσω ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω· ὅτι ἀναπέπαυμαι ἐπὶ τοῖς κακοῖς, οἷς ἐποίησα ὑμῖν.
11 μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως Βαβυλῶνος, οὐδὲ ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· μὴ φοβηθῆτε, φησὶν κύριος, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἐγὼ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαι ὑμᾶς καὶ σώζειν ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ·
12 καὶ δώσω ὑμῖν ἔλεος καὶ ἐλεῶσω ὑμᾶς καὶ ἐπιστρέψω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν.
13 καὶ εἰ λέγετε ὑμεῖς Οὐ μὴ καθίσωμεν ἐν τῇ γῆ ταύτῃ πρὸς τὸ μὴ ἀκούσαι φωνῆς κυρίου,
14 ὅτι εἰς γῆν Αἰγύπτου εἰσελευσόμεθα καὶ οὐ μὴ ἴδωμεν πόλεμον καὶ φωνὴν σάλπιγγος οὐ μὴ ἀκούσωμεν καὶ ἐν ἄρτοις οὐ μὴ πεινάσωμεν καὶ ἐκεῖ οἰκήσωμεν,
15 διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου Οὕτως εἶπεν κύριος Ἐὰν ὑμεῖς δώτε τὸ πρόσωπον ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ εἰσέλθητε ἐκεῖ κατοικεῖν,
16 καὶ ἔσται, ἡ ῥομφαία, ἣν ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, εὐρήσει ὑμᾶς ἐν γῆ Αἰγύπτου, καὶ ὁ λιμός, οὐδὲ ὑμεῖς λόγον ἔχετε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καταλήμψεται ὑμᾶς ὀπίσω ὑμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε.
17 καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι καὶ πάντες οἱ ἄλλογενεῖς οἱ θέντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς γῆν Αἰγύπτου ἐνοικεῖν ἐκεῖ ἐκλείψουσιν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ καὶ ἐν τῷ λιμῷ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν οὐθεὶς σωζόμενος ἀπὸ τῶν κακῶν, ὃν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτούς.
18 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος Καθὼς ἔσταξεν ὁ θυμὸς μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ, οὕτως στάξει ὁ θυμὸς μου ἐφ' ὑμᾶς εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἔσεσθε εἰς ἄβατον καὶ ὑποχείριοι καὶ εἰς ἄραν καὶ εἰς ὄνειδισμόν καὶ οὐ μὴ ἴδητε οὐκέτι τὸν τόπον τοῦτον,
19 ἃ ἐλάλησεν κύριος ἐφ' ὑμᾶς τοὺς καταλοίπους Ἰουδα Μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον· καὶ νῦν γνόντες γνῶσασθε
20 ὅτι ἐπονηρεύσασθε ἐν ψυχαῖς ὑμῶν ἀποστειλαντές με λέγοντες Πρόσευξαι περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον, καὶ κατὰ πάντα, ἃ ἐὰν λαλήσῃ σοι κύριος, ποιῶμεν.
21 καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου, ἣς ἀπέστειλέν με πρὸς ὑμᾶς.
22 καὶ νῦν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ, οὐδὲ ὑμεῖς βούλεσθε εἰσελθεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ.

Geremia 50

1 Καὶ ἐγενῆθη ὡς ἐπαύσατο Ἱερεμίας λέγων πρὸς τὸν λαὸν πάντας τοὺς λόγους κυρίου, οὓς ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος πρὸς αὐτούς, πάντας τοὺς λόγους τούτους,
2 καὶ εἶπεν Ἀζαριᾶς υἱὸς Μασαΐου καὶ Ἰωαναν υἱὸς Καρφη καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ εἰπαντες τῷ Ἱερεμῖα λέγοντες Ψεῦδη, οὐκ ἀπέστειλέν σε κύριος πρὸς ἡμᾶς λέγων Μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον οἰκεῖν ἐκεῖ,
3 ἀλλ' ἡ Βαρουχ υἱὸς Νηριου συμβάλλει σε πρὸς ἡμᾶς, ἵνα δῶς ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων τοῦ θανατώσαι ἡμᾶς καὶ ἀποικισθῆναι ἡμᾶς εἰς Βαβυλῶνα.
4 καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἰωαναν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς φωνῆς κυρίου κατοικῆσαι ἐν γῆ Ἰουδα.
5 καὶ ἔλαβεν Ἰωαναν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως πάντας τοὺς καταλοίπους Ἰουδα τοὺς ἀποστρέψαντας κατοικεῖν ἐν τῇ γῆ,
6 τοὺς δυνατοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ νῦνια καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως καὶ τὰς ψυχάς, ἃς κατέλιπεν Ναβουζαρδαν μετὰ Γοδολιου υἱοῦ Ἀχικαμ, καὶ Ἱερεμῖαν τὸν προφῆτην καὶ Βαρουχ υἱὸν Νηριου
7 καὶ εἰσήλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου· καὶ εἰσήλθον εἰς Ταφνας.
8 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμῖαν ἐν Ταφνας λέγων
9 Λαβὲ σεαυτῷ λίθους μεγάλους καὶ κατάκρυπον αὐτούς ἐν προθύροις ἐν πύλῃ τῆς οἰκίας Φαραω ἐν Ταφνας κατ' ὀφθαλμοὺς ἀνδρῶν Ἰουδα
10 καὶ ἐρεῖς Οὕτως εἶπεν κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω καὶ ἄξω Ναβουχοδονοσορ βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ θῶσει αὐτοῦ τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν λίθων τούτων, ὃν κατέκρυψας, καὶ ἀρεῖ τὰ ὄπλα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς
11 καὶ εἰσελεύσεται καὶ πατάξει γῆν Αἰγύπτου, οὓς εἰς θάνατον, εἰς θάνατον, καὶ οὓς εἰς ἀποικισμόν, εἰς ἀποικισμόν, καὶ οὓς εἰς ῥομφαίαν, εἰς ῥομφαίαν.
12 καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις θεῶν αὐτῶν καὶ ἐμπυριεῖ αὐτάς καὶ ἀποικιεῖ αὐτούς καὶ φθειριεῖ γῆν Αἰγύπτου, ὥσπερ φθειρίζει ποιμὴν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἐξελεύσεται ἐν εἰρήνῃ.
13 καὶ συντρίψει τοὺς στύλους Ἡλίου πόλεως τοὺς ἐν Ὠν καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν κατακαύσει ἐν πυρὶ.

Geremia 51

1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμῖαν ἅπασιν τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ τοῖς καθημένοις ἐν Μαγδώλῳ καὶ ἐν Ταφνας καὶ ἐν γῆ Παθουρης λέγων
2 Οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Ὑμεῖς ἐωράκατε πάντα τὰ κακά, ἃ ἐπ' ἔγαγον ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰουδα, καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἔρημοι ἀπὸ ἐνοίκων
3 ἀπὸ προσώπου πονηρίας αὐτῶν, ἣς ἐποίησαν παραπικρᾶνά με πορευθέντες θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις, οἷς οὐκ ἔγνωτε.
4 καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παῖδάς μου τοὺς προφῆτας ὀρθροῦ καὶ ἀπέστειλα λέγων Μὴ ποιῆσητε τὸ πρᾶγμα τῆς μολύνσεως ταύτης, ἣς ἐμίσησα.
5 καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐκ ἐκλίναν τὸ οὖς αὐτῶν ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις.
6 καὶ ἔσταξεν ἡ ὄργη μου καὶ ὁ θυμὸς μου καὶ ἐξεκαύθη ἐν πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐξώθεν Ἱερουσαλημ, καὶ ἐγενῆθησαν εἰς ἐρῶσιν καὶ εἰς ἄβατον ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.
7 καὶ νῦν οὕτως εἶπεν κύριος παντοκράτωρ Ἰνα τί ὑμεῖς ποιεῖτε κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχαῖς ὑμῶν ἐκκόψαι ὑμῶν ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα, νῦν καὶ θηλάζοντα ἐκ μέσου Ἰουδα πρὸς τὸ μὴ καταλειφθῆναι ὑμῶν μηδένα,
8 παραπικρᾶνά με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, εἰς ἣν εἰσῆλθατε ἐνοικεῖν ἐκεῖ, ἵνα ἐκκοπήτε καὶ ἵνα γένησθε εἰς

κατάραν και εις ὄνειδισμόν ἐν πάσιν τοῖς ἔθνεσιν τῆς γῆς;

9 μὴ ἐπιλέγησθε ὑμεῖς τῶν κακῶν τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν βασιλέων Ἰουδα καὶ τῶν κακῶν τῶν ἀρχόντων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν γυναικῶν ὑμῶν, ὧν ἐποίησαν ἐν γῆ Ἰουδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλημ;

10 καὶ οὐκ ἐπαύσαντο ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐκ ἀντείχοντο τῶν προσταγμάτων μου, ὧν ἔδωκα κατὰ πρόσωπον τῶν πατέρων αὐτῶν.

11 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος Ἰδοῦ ἐγὼ ἐφίστημι τὸ πρόσωπόν μου

12 τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς καταλοίπους τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ πεσοῦνται ἐν Ῥομφαία καὶ ἐν λιμῷ ἐκλείψουσιν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἔσονται εἰς ὄνειδισμόν καὶ εἰς ἀπώλειαν καὶ εἰς κατάραν.

13 καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ὡς ἐπεσκεψάμην ἐπὶ Ἱερουσαλημ ἐν Ῥομφαία καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ,

14 καὶ οὐκ ἔσται σεσφωσμένος οὐθεὶς τῶν ἐπιλοίπων Ἰουδα τῶν παροικούντων ἐν γῆ Αἰγύπτῳ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς γῆν Ἰουδα, ἐφ' ἣν αὐτοὶ ἐλπίζουσιν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι ἐκεῖ· οὐ μὴ ἐπιστρέψωσιν ἀλλ' ἢ ἀνασεσφωσμένοι.

15 καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἱερεμῖα πάντες οἱ ἄνδρες οἱ γνόντες ὅτι θυμῶσιν αἱ γυναῖκες αὐτῶν θεοῖς ἑτέροις καὶ πάσαι αἱ γυναῖκες, συναγωγή μεγάλη, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ καθ' ἑαυτοὺς ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐν Παθουρῇ λέγοντες

16 Ὁ λόγος, ὃν ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς τῷ ὀνόματι κυρίου, οὐκ ἀκούσομέν σου,

17 ὅτι ποιοῦντες ποιῶμεν πάντα τὸν λόγον, ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν, θυμῶν τῆ βασιλίσσης τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς, καθὰ ἐποιῶσαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ἐν πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλημ καὶ ἐπλῶσθημεν ἄρτων καὶ ἐγενόμεθα χρηστοὶ καὶ κακὰ οὐκ εἶδομεν·

18 καὶ ὡς διελίπομεν θυμῶντες τῆ βασιλίσσης τοῦ οὐρανοῦ, ἠλαττώθημεν πάντες καὶ ἐν Ῥομφαία καὶ ἐν λιμῷ ἐξελίπομεν.

19 καὶ ὅτι ἡμεῖς θυμῶμεν τῆ βασιλίσσης τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδάς, μὴ ἄνευ τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν ἐποιῶσαμεν αὐτῇ χαυῶνας καὶ ἐσπείσαμεν σπονδάς αὐτῇ;

20 καὶ εἶπεν Ἱερεμίας παντὶ τῷ λαῷ, τοῖς δυνατοῖς καὶ ταῖς γυναῖξιν καὶ παντὶ τῷ λαῷ τοῖς ἀποκριθεῖσιν αὐτῷ λόγους, λέγων

21 Οὐχὶ τοῦ θυμιάματος, οὐ ἐθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλημ ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ βασιλεῖς ὑμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς, ἐμ' ὄσθη κύριος, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ;

22 καὶ οὐκ ἠδύνατο κύριος ἔτι φέρειν ἀπὸ προσώπου πονηρίας πραγμάτων ὑμῶν ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων, ὧν ἐποιῶσατε· καὶ ἐγεν'θη ἡ γῆ ὑμῶν εἰς ἐρ' μωσιν καὶ εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἄραν ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ

23 ἀπὸ προσώπου ὧν ἐθυμιάτε καὶ ὧν ἠμάρτετε τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου καὶ ἐν τοῖς προσταγμάσιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίοις αὐτοῦ οὐκ ἐπορεύθητε, καὶ ἐπελάβετο ὑμῶν τὰ κακὰ ταῦτα.

24 καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ λαῷ καὶ ταῖς γυναῖξιν Ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου·

25 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Ὑμεῖς γυναῖκες τῷ στόματι ὑμῶν ἐλάλ'σατε καὶ ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἐπληρώσατε λέγουσαι Ποιοῦσαι ποιῶμεν τὰς ὁμολογίας ἡμῶν, ὡς ὁμολογῶσαμεν, θυμῶν τῆ βασιλίσσης τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς· ἐμμείνασαι ἐνεμείνατε ταῖς ὁμολογίαις ὑμῶν καὶ ποιοῦσαι ἐποιῶσατε.

26 διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου, πᾶς Ἰουδα οἱ καθ' ἑαυτοὺς ἐν γῆ Αἰγύπτῳ Ἰδοῦ ὡμοσα τῷ ὀνόματί μου τῷ μεγάλῳ, εἶπεν κύριος, ἐὰν γένηται ἔτι ὄνομά μου ἐν τῷ

στόματι παντὸς Ἰουδα εἰπεῖν Ζῆ κύριος κύριος, ἐπὶ πάσῃ γῆ Αἰγύπτῳ.

27 ὅτι ἰδοῦ ἐγὼ ἐγρ'γορα ἐπ' αὐτοὺς τοῦ κακῶσαι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀγαθῶσαι, καὶ ἐκλείψουσιν πᾶς Ἰουδα οἱ κατοικοῦντες ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐν Ῥομφαία καὶ ἐν λιμῷ, ἕως ἂν ἐκλίπωσιν.

28 καὶ οἱ σεσφωσμένοι ἀπὸ Ῥομφαίας ἐπιστρέψουσιν εἰς γῆν Ἰουδα ὀλίγοι ἀριθμῷ, καὶ γνώσονται οἱ κατάλοιποι Ἰουδα οἱ καταστάντες ἐν γῆ Αἰγύπτῳ κατοικήσαι ἐκεῖ, λόγος τίνος ἐμμενεῖ.

29 καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον ὅτι ἐπισκέψομαι ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς εἰς πονηρά·

30 οὕτως εἶπεν κύριος Ἰδοῦ ἐγὼ δίδωμι τὸν Ουαφρῆ βασιλέα Αἰγύπτου εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ εἰς χεῖρας ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καθὰ ἔδωκα τὸν Σεδεκιαν βασιλέα Ἰουδα εἰς χεῖρας Ναβουχοδονοσορ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ ζητούντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

31 Ὁ λόγος, ὃν ἐλάλησεν Ἱερεμίας ὁ προφ'της πρὸς Βαρουχ υἱὸν Νηριου, ὅτε ἔγραψεν τοὺς λόγους τούτους ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ τῷ Ἰωακὶμ υἱῷ Ἰωσῖα βασιλέως Ἰουδα

32 Οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ σοί, Βαρουχ

33 Ὅτι εἶπας Οἴμοι οἴμοι, ὅτι προσέθηκεν κύριος κόπον ἐπὶ πόνον μοι, ἐκοιμ'θην ἐν στεναγμοῖς, ἀνάπαυσιν οὐχ εὔρον,

34 εἰπὸν αὐτῷ Οὕτως εἶπεν κύριος Ἰδοῦ οὐδ' ἐγὼ ὠκοδόμησα, ἐγὼ καθαιρῶ, καὶ οὐδ' ἐγὼ ἐφύτευσα, ἐγὼ ἐκτίλλω·

35 καὶ σὺ ζητεῖς σεαυτῷ μέγала; μὴ ζητ'σης, ὅτι ἰδοῦ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, λέγει κύριος, καὶ δώσω τὴν ψυχ' σου εἰς εὔρεμα ἐν παντὶ τόπῳ, οὐ ἐὰν βαδίσῃς ἐκεῖ.

Geremia 52

1 Ὦντος εἰκοστοῦ καὶ ἐνὸς ἔτους Σεδεκιου ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ἑνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ, καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτααλ θυγάτηρ Ἱερεμίου ἐκ Λοβανα,

4 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν μηνὶ τῷ δεκάτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ περιεχαράκωσαν αὐτὴν καὶ περιφκοδόμησαν αὐτὴν τετραπέδοις λίθοις κύκλω.

5 καὶ ἦλθεν ἡ πόλις εἰς συνοχὴν ἕως ἑνδεκάτου ἔτους τῷ βασιλεῖ Σεδεκία·

6 ἐν τῇ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς καὶ ἐστερεώθη ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς.

7 καὶ διεκόπη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμιστὰι ἐξῆλθον νυκτὸς κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἀνά μέσον τοῦ τείχους καὶ τοῦ προτειχίσματος, ὃ ἦν κατὰ τὸν κήπον τοῦ βασιλέως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τῆς πόλεως κύκλω, καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς Ἀραβα,

8 καὶ κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασιλέως καὶ κατέλαβον αὐτόν ἐν τῷ πέραν Ἱεριχω, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ διεσπάρησαν ἀπ' αὐτοῦ.

9 καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα καὶ ἤγαγον αὐτόν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθα, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως·

10 καὶ ἔσφαξεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τοὺς υἱοὺς Σεδεκιου κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἰουδα ἔσφαξεν ἐν Δεβλαθα·

11 καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκιου ἐξετύφλωσεν καὶ ἔδησεν αὐτόν ἐν πέδαις, καὶ ἤγαγεν αὐτόν βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἔδωκεν αὐτόν εἰς οἰκίαν μύλωνος ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανεν.

12 Καὶ ἐν μηνὶ πέμπτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθεν Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος ὁ ἐστηκὼς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλημ.

13 καὶ ἐνέπρησεν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως, καὶ πᾶσαν οἰκίαν μεγάλην ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ.

14 καὶ πᾶν τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ καθεῖλεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἢ μετὰ τοῦ ἀρχιμαγείρου.

16 καὶ τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ κατέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γεωργοὺς.

17 καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τὰς βάσεις καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκὴν τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι καὶ ἔλαβον τὸν χαλκὸν αὐτῶν καὶ ἀπ'νεγκαν εἰς Βαβυλῶνα.

18 καὶ τὴν στεφάνην καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς κρεάγρας καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ χαλκᾶ, ἐν οἷς ἐλειτούργουν ἐν αὐτοῖς,

19 καὶ τὰ σαφφῶθ καὶ τὰ μασμαρωθ καὶ τοὺς ὑποχυτήρας καὶ τὰς λυχνίας καὶ τὰς θυίσκας καὶ τοὺς κυάθους, ἃ ἦν χρυσᾶ χρυσᾶ καὶ ἃ ἦν ἀργυρᾶ ἀργυρᾶ, ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος.

20 καὶ οἱ στύλοι δύο καὶ ἡ θάλασσα μία καὶ οἱ μόσχοι δώδεκα χαλκοῖ ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, ἃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμαν εἰς οἶκον κυρίου· οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ αὐτῶν.

21 καὶ οἱ στύλοι, τριάκοντα πέντε πηγῶν ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἐνός, καὶ σπαρτίον δώδεκα π'χεων περιεκύκλου αὐτόν, καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ δακτύλων τεσσάρων κύκλῳ,

22 καὶ γεῖσος ἐπ' αὐτοῖς χαλκοῦν, καὶ πέντε π'χεων τὸ μῆκος ὑπεροχὴ τοῦ γείσου τοῦ ἐνός, καὶ δίκτυον καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τοῦ γείσου κύκλῳ, τὰ πάντα χαλκᾶ· καὶ κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ, ὁκτώ ῥοαὶ τῷ π'χει τοῖς δώδεκα π'χεσιν.

23 καὶ ἦσαν αἱ ῥοαὶ ἐνεν'κοντα ἐξ τὸ ἐν μέρος, καὶ ἦσαν αἱ πᾶσαι ῥοαὶ ἐπὶ τοῦ δικτύου κύκλῳ ἑκατόν.

24 καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν ἱερέα τὸν πρῶτον καὶ τὸν ἱερέα τὸν δευτερεύοντα καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς φυλάττοντας τὴν ὁδὸν

25 καὶ εὐνοῦχον ἓνα, ὃς ἦν ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν, καὶ ἑπτὰ ἄνδρας ὀνομαστοὺς τοὺς ἐν προσώπῳ τοῦ βασιλέως τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν γραμματέα τῶν δυνάμεων τὸν γραμματεύοντα τῷ λαῷ τῆς γῆς καὶ ἐξ'κοντα ἀνθρώπους ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοὺς εὐρεθέντας ἐν μέσῳ τῆς πόλεως·

26 καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθα,

27 καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν Δεβλαθα ἐν γῆ Αἴμαθ.

31 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει ἀποικισθέντος τοῦ Ἰωακὶμ βασιλέως Ἰουδα ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἐν τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός ἔλαβεν Οὐλαιμαραδαχ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἐνιαυτῷ, ᾧ ἐβασίλευσεν, τὴν κεφαλὴν Ἰωακὶμ βασιλέως Ἰουδα καὶ ἐξ'γαγεν αὐτὸν ἐξ οἰκίας, ἧς ἐφυλάττετο·

32 καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρηστὰ καὶ ἔδωκεν τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνω τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι·

33 καὶ ἤλλαξεν τὴν στολὴν τῆς φυλακῆς αὐτοῦ καὶ ἦσθιεν ἄρτον διὰ παντός κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, ὡς ἔζησεν·

34 καὶ ἡ σύνταξις αὐτῷ ἐδίδοτο διὰ παντός παρὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἕως ἡμέρας, ἧς ἀπέθανεν.